

*MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80460-2*

MICROFILMED 1992

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

PLAUTUS, TITUS
MACCIUS

TITLE:

MILES GLORIOSVS

PLACE:

LIPSIAE

DATE:

1881

Master Negative #

9880460-2

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

87PSC
IE81

Miles gloriosus. 1881.

Plautus, Titus Maccius.
T. Macci Plavti Miles gloriosvs; emendabat,
adnotabat Otto Ribbeck. Lipsiae, In aedibvs
B. G. Teubneri, 1881.
vi, 106 p.

Another copy in Special Collections (Gonzalez Lodge) 1881

I. Ribbeck, Otto, 1827-1878, ed.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm

REDUCTION RATIO: 11x

IMAGE PLACEMENT: IA IIA IB IIB

DATE FILMED: 2/20/92 INITIALS TM

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

BIBLIOGRAPHIC IRREGULARITIES

MAIN

ENTRY: PLAUTUS, TITUS MACCIUS

Bibliographic Irregularities in the Original Document

List volumes and pages affected; include name of institution if filming borrowed text.

_____ Page(s) missing/not available: _____

_____ Volumes(s) missing/not available: _____

_____ Illegible and/or damaged page(s): _____

_____ Page(s) or volumes(s) misnumbered: _____

_____ Bound out of sequence: _____

✓ _____ Page(s) or illustration(s) filmed from copy borrowed from: The University
of Minnesota: pp. 13-18

_____ Other: _____

FILMED IN WHOLE
OR PART FROM A
COPY BORROWED
FROM THE
UNIVERSITY OF
MINNESOTA

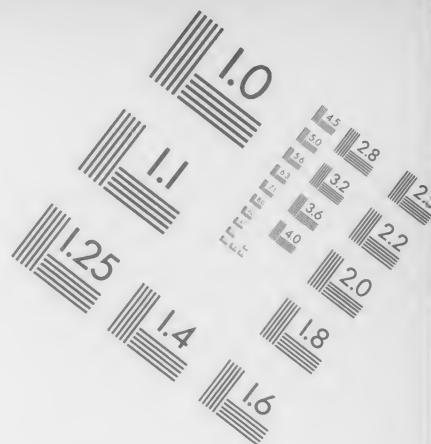
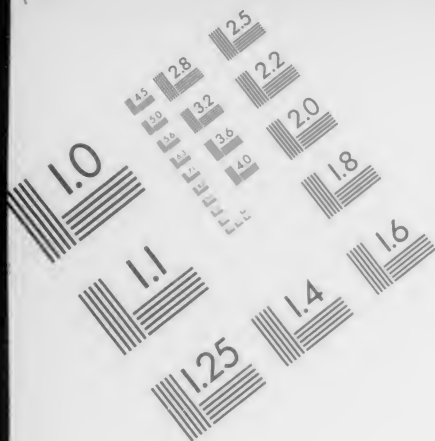

AIIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

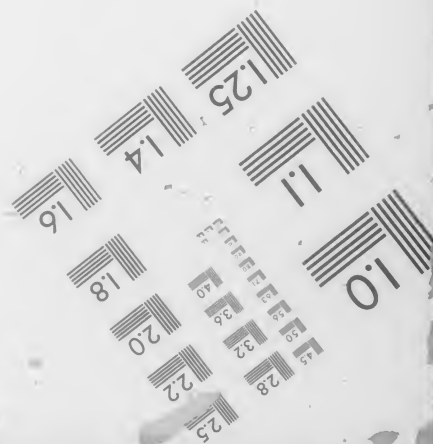
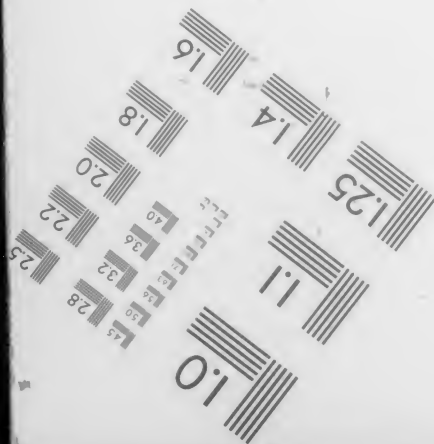
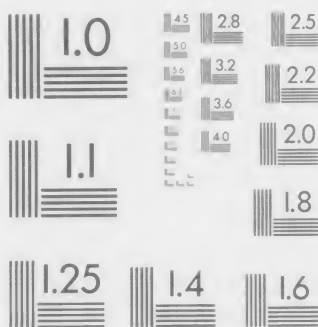
301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

JULIUS SACHS

T. MACCI PLAVTI

MILES GLORIOSVS

EMENDABAT ADNOTABAT

OTTO RIBBECK.

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXI.

AVDITORIBVS

BERNENSIBVS · BASILEENSIBVS

KILONIENSIBVS · HEIDELBERGENSIBVS

LIPSIENSIBVS

VETVS · PRAECEPTOR

87P5
IE31

PRAEFATIO

Noviens, si recte memini, vel octiens per quinque fere lustra in scholis publicis a me pertractatum Militem gloriosum iam e manibus emitto, non quasi nunc purum putum atque omni ex parte redintegratum Plautinae artis exemplar haberem, quod nulla umquam redipisci aetas poterit, sed quia, postquam satis diu huic potissimum fabulae emendandae ac restituendae operam dedi, iuvabat adsiduis multorum laboribus paullatim ita cultae ac politae, ut certe aliquanto commodius quam olim legi possit, imaginem plenam atque expressam proponere. Quae si luminibus quibusdam nitet propriis, eorum non minima pars Gustavi Loewii debetur oculis Lynceis, quorum acumine ex palimpsesto Ambrosiano nova optimae frugis messis collecta est. Qui si multa etiam nunc incerta atque in tenebris sepulta interim reliquit, monendum est primo quasi impetu reportatae necdum examine subtiliore castigatae praedae specimina quaedam hic proponi, altius mox indagandae confirmandae augendae spem atque consilium minime deposuisse acerrimum scrutatorem. Insigni autem et huius viri optimi et sociorum eius liberalitate contigit, ut integris copiis non apographi tantum illius, sed Veteris etiam, qui appellatur, codicis Vaticani uti liceret ab *Hugone Hinckio* mihi, priusquam ad plures abierit, pietate ac familiaritate coniuncto, Ritschelii causa ante aliquot annos diligentissime iterum excussi. His igitur auctoribus nititur quidquid de codicum A et B scripturis in adnotatione critica narratum invenies; utque Decurtati memoriam eadem fide repraesentare possem, ipse hunc quidem librum Heidelbergae comiter mihi trans-

missum sedulo perlustravi. Neque tamen horreis plenis effusis eorum laudem praeripere volui, qui incohati a Ritschelio operis perfectores ipsius viri immortalis auctoritate constituti sunt; sed de eis tantum locis adnotavi, ubi aut a vulgato qualis nunc fere in Brixii exemplaribus utilissimis circumfertur textu recedendum mihi esse putavissem aut ubi probata incognito adhuc sive accuratiore vetustae memoriae testimonio firmarentur. Neque aliorum virorum doctorum coniecturis, quamvis plerasque omnes in promptu haberem, onerare sarcinulas meas in animo fuit, qui satis habuerim vel iniuria, ut mihi quidem videbatur, ab aliis spretas vindicare vel si quae ex novissimis sive ex veteribus quacumque de causa memorabiles viderentur, exhibere. Meas ipse suspiciones partim in Musei Rhenani voluminibus XII. XXIX. XXXVI aliisque locis defendere studui partim brevissime quidem in huius editionis marginibus enarravi. Nam commentarii instar interpretatio vernacula, plus semel ab auditoribus ut publici iuris fieret efflagitata, e scriniis propediem prodibit, commentatiuncula de fabulae personis et compositione, si di volent, praemunita. Tam nimirum difficile est vale dicere veteri amico.

Dabam Lipsiae die natali a. CIOIOCCCLXXXI.

T · MACCI · PLAVTI
MILES · GLORIOSVS

GRAECA · ALAZON

Sigla A = Codex Ambrosianus rescriptus
 B = Vetus Camerarii
 C = Decurtatus
 D = Ursinianus
 F = Lipsiensis
 Z = ed. princeps
 ω = libri omnes praeter A
 φ = reliqui
 a, b, c = m. 1, 2, 3.
 R = editoris nomen.

ARGVMENTVM I

Meretrícem Athenis Éphesum miles áuehit.

Id dúm ero amanti séruos nuntiáre uolt

Legáto peregre, ípsus captus ín mari

Et éidem illi míliti donó datust.

Suom arcéssit seruos érum ab Athenis ét forat

Geminís communem scítus parietem acédibus,

Licére ut quíret cónuenire amántibus.

Obérrans custos hós uidet de tégulis,

Ridícule is autem, quási sit alia, húditur.

Itémque ímpellit mílitem Palaéstrio

Omíssam faciat cóncubinam, quándo eei

Senís uicini cúpiat uxor núbere.

Vltro ábeat orat, dónat multa. ípse ín domo

Senís prehensus poénas pro moechó luit.

ADNOTATIONES. ARGUM. I 3. peregre? 5. seruos addidit
*Ritscheli*us, om. ω ab om. ω 6. scítus vel sollers R sciētm (ortum
 ex sciēti) C clam B suam FZ 7. licere Pius liceret (c suprase.
 m. 1 in C) ω: licere ut quíret conuenire defenditur exemplis tam graeci
 quam latini sermonis similibus quae conguessit Io. Vahlen in disputatione
 de Taciti dialogo inserta inter commentationes ab amicis Th. Mommseni
 collectas p. 5: proxime accedunt Platonis λόγοι . . . δύνασθαι . . . ἀφ-
 ἑκαίην, et Ciceronis 'permissum est ut impune nobis liceat . . . tradere'.
 9. ridicule is *Seyffertus Philol.* XXV 439: cf. *Ritscheli*i opusc. II 412.
 ridiculif BC ridiculuf φ 11. eei *Buechelerus* de lat. decl. p. 61, pro-
 baret *Ritscheli*us l. l., atque in trium litterarum litura positum ei B
 praebet. celi C

ARGVMENTVM II

Meretrícem ingenuam déperibat mútuo
 Athéniensis iúuenis. Naupactum ís domo
 Legátus abiit: míles in eandem incidit,
 Depórtat Ephesum inuítam. seruos Áttici
 Vt núntharet dómíno factum náuigat:
 Capitúr, donatur illi captus míliti.
 Ad erum út ueniret Éphesum scribit. áduolat
 Aduléscens atque in próxumo deuórtitur
 Apud hóspitem patérnum. medium párietem
 Perfódit seruos, cómmeatus clánculum
 Qua fóret amantum: géminam fingit múlteris
 Sorórem adesse. móx ei dominus acédium
 Suám clientam ad sóllicitandum mílitem
 Subórnat. capitur ille: sperat núptias,
 Dimíttit concubínam et moechus uápulat.

PERSONAE

PYRGOPOLINICES MILES
 ARTOTROGVS PARASITVS
 PALAESTRIO SERVOS
 PERIPLECOMENVS SENEX
 SCELEDRVS SERVOS
 PHILOCOMASIVM MVLIER
 PLEVSICLES ADVLESCENS
 LYRCIO PVER
 MLPHIDIPPA ANCILLA
 ACROTELEVTVM MERETRIX
 SERVI
 PVER
 CARIO COCVS
 LORARII
 CANTOR

I 1, 1-18

ACTVS I

PYRGOPOLINICES (CVM SATELLITIBVS). ARTOTROGVS

PYRGOPOLINICES

Curáte ut splendor meó sit cluqueo clárior
 Quam sólis radii esse ólim quom sudúnst solent,
 Vt, ubi úsus ueniat, cónta consertá manu
 Praestríngat oculorum ín acied aciem hóstibus.
 Nam ego hánce machaeram míhi consolarí uolo,
 Ne lámentetur néue animum despóndeat,
 Quia sé iam pridem fériatam géstitem,
 Quae mísera gestit strágem facere ex hóstibus.
 Sed ubi Ártotrogus híc est?

ARTOTROGVS

Stat proptér uirum

Fortem átque fortunátum et forma régia.
 Tam béllatorem Márs se haud ausit dicere
 Neque acquíperare suás uirtutes ad tuas.

PYRGOPOLINICES

Quemne égo seruauí in cámpis Curriculóniis,
 Vbi Búmbomachides Clútomestoridysárchides
 Erat ímperator súmmus, Neptuní nepos?

ARTOTROGVS

Memini: nempe illum dícis cum armis aúreis,
 Quoíus tú legiones dífflauisti spírítu
 Quasi uéntus folia aut pániculum tectórium.

4. in acied aciem R aciem in acie q, ítem Nonii p. 34. 373, Prisciani p. 1323 P. ex., Pseudoasconius p. 117 Or. 13. curcul líf donif B cureufculi donif C curculis donis Z, in quibus latere suspicor vel curculoniis h. c. fuga hostium insignibus, vel crusculidoniis quasi crurum ossuumque plenis

PYRGOPOLINICES

Istúe quidem edepol níhil est.

ARTOTROGVS

Nihil hercle hóc quidemst,

Prae ut ália dicam, — quae tu numquam féceris. 20

Periúriorem hoc hóminem siquis uiderit

Aut glóriarum pléniorum quam illic est,

Me síbi is habetod, égo me mancupió dabo:

Nisi únum epityrum illi éstur insanúm bene.

PYRGOPOLINICES

Vbi tu és?

ARTOTROGVS

Eccum. edepol uél elephanto in íudia 25

Quo pácto pugno praéfregisti bráechium!

PYRGOPOLINICES

Quid, bráechium?

ARTOTROGVS

Illud, féminur uolui dicere.

PYRGOPOLINICES

At indíligenter íceram.

ARTOTROGVS

Pol sí quidem

20. . . AETU A tu quae q 21 sq. Proxime ad huius locutionis abundantiam, quae duplici membro plane excusatur, accedit Asinariae c. 435: scio mihi vicarium esse Neque eo esse servom in aedibus erí qui sit pluris quam ille est. Illa dum loquitur parasitus paulatim a milite recedere cogitandus est, ut ubi illic pronomine designat quem modo hoc monstrabat, iam paullo longius ab eo abesse videatur. nam simili modo alia quoque mutati pronominis exempla velut Capt. 544 sqq. explicanda sunt. 23. is om. o HABETO A habetod Ba, quam scripturam eodem modo interpretor ut saepius met tet formae interpretandae sunt. habeto et q 26. pacto] PACTOE. (E an T legendum sit dubium, sequebatur littera qualis I) A: in quibus aut pactod scriptura (cf. v. 23, v. 36 quod in B correctum ex quoe. cf. ad v. 517 monita) aut ut Loewio visum pacto ei latere potest. 27. Ferri non posse tralitam memoriam illud dicere uolui femur, immo necessarium hunc esse ordinem illud f. uolui dicere inuictis argumentis demonstravit Ritschlii opusc. II 437 sqq., quorum rem frustra infringere conantur qui dissimiliorum exemplorum nube creticum dicere huic loco vindicare student. Inauditam sane feminur formam qui expalescant, eis leniorem medelam femora propono, quamquam singularem numerum propter brachium multo aptiorem esse sentio. Quis autem scit nam forte ipsam vocabuli insolentiam ridere voluerit poeta?

Conísus esses, pér corium, per uiscera

Perque ós elephanti trásmíneret bráechium. 30

PYRGOPOLINICES

Nolo istaec hic nunc.

ARTOTROGVS

Ne hércle operae pretiúm quidemst

Mihi té narrare, tuás qui uirtutés sciam.

Ventér creat omnis hásee aerumnas: aúribus

Perháurienda súnt, ne dentes déntiant,

Et ádsentandumst quécquid hic mentíbitur. 35

PYRGOPOLINICES

Quid illíc quod dico?

ARTOTROGVS

Ehem, scío iam quid uis dicere:

Factum hérclest, memini fíeri.

PYRGOPOLINICES

Quid id est?

ARTOTROGVS

Quécquid est.

PYRGOPOLINICES

Habés —?

ARTOTROGVS

Tabellas uís rogare? habeo, ét stílum.

PYRGOPOLINICES

Facéte aduortis túom anínum ad anínum meum.

ARTOTROGVS

Nouisse mores tuós me meditaté decet

Curámque adhibere, ut praéolat mihi quod tú uelis. 40

PYRGOPOLINICES

Ecquíd meministi?

ARTOTROGVS

Mémini: centum in Cílicia

33. HASCE A haf q 38. Secutus sum Ambrosianum, de quo lo-
cuples testis Loewius extitit, nisi quod LABELLAS et ROGARI potius quam
ROGARE dispicere hic sibi visus est. Miris autem modis Bricius in hac
memoria offendit, neque quam lepide vel uno verbo audito praecolat para-
sito quid velit miles perspicere neque verborum uis rogare in interrupto
sermone sentiens acumen. 39. ANIMUMTUM A, quod ipsum quo-
que ferri potest.

Et quinquaginta, cētum in Seytholatrōnia,
Triginta Sardeis, sexaginta Mācedones
Sunt omnes quos tu occidisti una unō die.

45

PYRGOPOLINICES

Quanta istaec hominum summast?

ARTOTROGVS

Septem milia.

PYRGOPOLINICES

Tantum esse oportet: recte rationem tenes.

ARTOTROGVS

At nullos habeo scriptos: sic meminī tamen.

PYRGOPOLINICES

Edepōl memoria's optuma.

ARTOTROGVS

Offae me monent.

PYRGOPOLINICES

Dum tale facies quāle adhuc, adsīduo edes:
Communicabo sēper te mensā mea.

ARTOTROGVS

Quid in Cappadocia, ubi tu quingentōs simul,
Ni hebēs machaera fōret, uno ictu occideras?

PYRGOPOLINICES

At peditastelli quia erant, siui uīuerent.

ARTOTROGVS

Quid tibi ego dicam, quod omnes mortales sciunt,
Pyrgopolinice te unum in terra uiuere
Virtute et forma et factis inuictissimis?

43. SCYTHALATRONIAM A (adnotavit Loewius prope certum esse primam nec videri O fuisse) fycholatroniae Ba fycholatronef Be fycholatronie C 49. me Veteris corrector (offa)memonet Be offaemonet Ba intulit, pluralem OFFAEMONENT tuetur A; offemonet C: offae me monent etiam Bentleyus probavit. 56. PYRGOPOLYNICHEM A. Graecanicam terminationem Pyrgopolinicen tuentur BCD, qua servata cave credas Graecum nominis splendorem integrum reddere voluisse adulatorum; nam sine tali causa Periphanen praebent BI in Epidico v. 448, Stratopanen C in Truculento II 6, 33, Stratippoclen in Epidico 126. 245 BI, 663 A Apociden in eadem 186 B, Calliclen ω Trin. 874 et cum leni corruptelae BCD in Truculento IV 2, 57, cum ceteris locis Calliclem constant Trinummi exemplaria servare videantur. cf. Ritschelii praef. p. LXV ad Trin.² 57. Sereavi librorum scripturam inuictissimis (nisi quod inuictif sumus Ba INUICTISSIMIS A praebent).

Amant ted omnes mulieres, neque iniuria,
Qui sis tam pulcher. uel illae quae herei pallio
Me reprehenderunt . .

PYRGOPOLINICES

Quid eae dixerunt tibi?

60

ARTOTROGVS

Rogitabant: 'hicine Achilles est?' inquit mihi.
'Immo eius frater' inquam 'est'. ibi illarum altera
'Ergo mecastor pulcher est' inquit mihi
'Et liberalis: uide caesaries quam decet.
Ne illae sunt fortunatae quae cum illo cubant!'

65

PYRGOPOLINICES

Itane aibant tandem?

ARTOTROGVS

Quae me ambae obsecrauerint,
Vt te hodie quasi pompam illae praeterdicerem.

PYRGOPOLINICES

Nimia est miseria nimis pulchrum esse.

ARTOTROGVS

Mihi quidem

Molestiae sunt: orant ambiunt obsecrant,
Videre ut liceat; ad sese arcessi iubent;
Vt tuō non liceat dare operam negotio.

70

59. herei forma in hercle librorum BCD scriptura latere videtur, nec fugit Buechelerum de lat. decl. 62. HERE AN HERI in A extet dubitat Loewius. 60. EAE quod coniecerat Ritschelius Loewio A exhibere magis visus est quam quod BCD habent ere. 61. Sana omnia et plane ad Italorum etiam nostrae actatis morem conformata, qui in sermonibus narrandis dice usquequaque inferciunt. cf. 178 62. IBI (minus probabiliter IUI) ILLARUM A, neque aliud quidquam latet in scriptura inuit BaC quam ibi, ut v. 104 interibi in BCD interiuit exaratum est. 66. Pluralem AIEBANT in A agnovit Loewius, itaque recte aibant Ritschelius. aiebat in altera recensione extitit. 68. nimis pulchrum esse hominem sic in libris praeter A finitur versiculus, sed in hoc post HOMINEM mutatae personae signum et in eadem linea duae litterae, fortasse ME vel MI et in sequenti quinque fere vel plures secuntur, admodum illae quidem obscurae: nam prima Loewio visa est sive A sive X, minus probabiliter K (h. e. H), secunda I vel E, tertia O vel C vel G, quarta I, quinta E vel T vel C, reliquarum vaga tantum umbra apparebat. Probabile igitur est, hominem vetus glossema esse, id quod Loewius quoque perspexit, genuinum autem versus exitum mihi quidem in altera actus recensione excidisse. operam dare Camerarius

PYRGOPOLINICES

Videtur tempus esse ut eamus ad forum,
Vt in tabellis quos consignavi interim
Latrones, ibus dnumerem stipendium.
Nam rex Seleucus me opere oravit maximo,
Vt sibi latrones cogerem et conscriberem:
Regi hunc diem mihi operam decretumst dare.

75

ARTOTROGVS

Age eamus ergo.

PYRGOPOLINICES

Sequimini, satellites.

73. Rectissime interim Ritscheliu clicuit ex Palatinorum scriptura hic aeri: in Ambrosiano hiceri legit Loewius, sed ERI confidentius quam hic. Sic autem procedunt sermones, ut miles postquam iam v. 31 et 36 negotii se meminisse frustra significavit, v. 38 apertius, sed ut statim in mentem eius involet parasitus, tabellas roget, quibus cum stilo acceptis statim consignare incipit latronum a se conscriptorum numerum: cum in memoriam sibi revocaturus quaerit v. 42: ecquid meministi? sed ridiculas adulatoris gloriaciones facile tolerans tacite pergit tabellas notatis implere. 77. Regi D Rei BC; etiam in Pseuduli v. 532 rei agathocli BCD habent. Repetit autem cum emphasi miles regis, cui scilicet gratificatur, mentionem; item 943 sq. Seleuci nomine delectatur.

ACTVS II

PALAESTRIO

Mihi ad enarrandum hoc argumentumst comitas,
Si ad auscultandum uostra erit benignitas. 80
Qui autem auscultare nolet, exurgat foras,
Vt sit ubi sedeat ille qui auscultare uolt.
Nunc qua adsedistis causa in festiuo loco,
Comoediai quam modo acturi sumus
Et argumentum et nomen uobis eloquar. 85
Alazon Graece huic nomen est comoediae:
Id nos Latine gloriosum dicimus.
Hoc oppidum Ephesumst: inde est miles meus erus,
Qui hinc ad forum abiit, gloriosus impudens
Stereoreus, plenus periuri atque adulteri. 90
Is deridiculost, quaque incedit, omnibus: 92
Ait sese ultro omnis mulieres sectarier. 91
Itaque hic meretricis, labiis dum ductant eum,

79-155: totam quae prologi instar est orationem nova recensione sacculo u. c. septimo ita depravatam atque interpolatam esse arbitror, ut vere a Plauto relictam non audeam a noticiis discernere, quamquam postrema pars inde a v. fere 136 magis veterem redolet pactam. Post v. 87 unum vel duos versiculos excidisse suspicatus est Ritscheliu. 88. epefū ē BCD, quod non magis obliterandum quam Abydum Lampsacum Cyzicum Epidamnū Orchomenum Epidaurum Corintum alia neutra. Aspiratio Gracorum vocabulorum, quam a Plautina aetate alienam fuisse constat, deest etiam in argum. II 4: epefū Ba. Item v. 14 Bumbomacides, 122 Atenis, 461 Pilocomasio, 773 moecus, 1433 moecis et moecorum, 852 baecabatur, 984 pitecium, 1059 tensauros, 1134 arcitecte, 1420 clamyde et macaera reliquerunt librorū. inde est Lipsius, cui frustra aduersatur O. Seyffert in commentatione schol. a. 1874 p. 19. idē B, om. q. 91 sq. transposui, ne singulae inter se hient sententiae: nam interpunctionis, qua Brizzius usus, vanum est remedium.

Maiórem partem uideas ualgis sauiis.

94

* * * * *
Id uolo uos scire, quó modo ad hunc deuenerim
In séruitutem ab eó, cui seruiui prius:

96

Nam ego haú diu apud hunc séruitutem séruio.

95

Date óperam: nam nunc árgumentum exórdiar.

98

Erat érus Athenis míli adulescens óptumus.

Is amábat meretricem áltam Athenis Átticis

100

Et illa illum contra; quíst amor cultu óptumus.

Is públice legátus Naupactúm fuit

Magnái rei públicai grátia.

Intéribi hic miles fórte Athenas áduenit:

Insínuat sese *abséntis* ad illam amícam eri;

105

Occépit eius mátri subpalpárier

Vino, órnaméntis ópiparisque obsóniis;

Itaque íntimum ibi se míles apud lenám facit.

Vbi prímum euenit míli huic occásio,

Sublínit os illis lenae matri mulieris,

110

Quam erus méus amabat. nám is illius fíliam

Coniécit in nauem míles clam matrém suam

Eamque húc inuitam mulierem in Ephesum áduelit.

Vbi amícam erilem Athénis auctám scio,

Ego quántum tutus póssum míli nauém paro:

115

Inscéndo, ut eam rem Naúpactum ad erum núntiem.

Vbi súmus prouecti in áltum (fit quod dí uolunt),

Capíunt praedones náuem illam ubi uectús fui:

Prius péríi quam ad erum uení, quo ire occéperam.

Lacunam post v. 94 indicari cum Ritschelio praef. XIII. 105. absentis inserui, ut et numeris et sententiae succurrerem. 108. milis BCD, item 112. 249, ut hospis v. 739. 750: vulgares formas in textum uolebam recipere. 109. Et hiat et manca est narratio: nam minus gratum puellae quam lenae militem fuisse debebat addere Palaestrio. 110. illis (h. e. illius) Bc CD illos Ba. Structura haec est: illius mulieris matri lenae, ut adiectivi vice fungatur lenae. 112. coniecit praesentis forma latet in scriptura contigit CD: contigit, h. e. coniecit B 113. aduehit Bc aduenit Ba CD 114. ubi ω, etiam B teste Hinckio. 115. tutus R uiuul ω, supraser. citius Bc 117. fit quod di uolunt] cf. Petronius 76: 'cito fit quod di uolunt'; 61 'ibi quomodo di uolunt amare coepi uxorem Terentii coponis'. Post v. 119 narrare debebat, se in Ephesum a piratis delatum esse.

Ille qui me cepit dát me huic dono míli.

120

Hic pósquam in aedis me ad se deduxit domum,

Video illam, amicam erilem, Athenis quae fuit.

Vbi cónta aspexit me, óculis míhi signúm dedit,

Ne se áppellarem. deínde, posquam occásiost,

Conquéritur mecum mulier fortunás suas.

125

Ait sése Athenas fúgere cupere ex hác domu:

Sese illum amare, méum erum, Athenis qui fuit,

Neque péius quemquam odísse quam istum mílitem.

Ego quóniam inspexi mulieris senténtiam,

Cepi tabellas, cósignaui clánculum,

130

Dedi mércatori cuídám, qui ad illum déferat,

Meum erúm, qui Athenis fúerat, qui hanc amáuera,

Vt is húc ueniret. is non spreuit nóntium:

Nam et uenit is et in próxumo hic deuórtitur

Apúd paternum suom hóspitem, lepidúm senem.

135

Isque illi amanti suo hóspiti morém gerit

Nosque ópera consilióque adhortatúr iuuat.

Itaque égo paraui hic íntus magnas máchinas,

Qui amántis una inté se facerem cónuenas.

Nam unúm conclaue cóncubinae quód dedit

140

Míles, quo nemo nísi eapse inferrét pedem,

In eó conclauid égo perfodi párietem,

Qua cómmeatus clám esset hinc huc mulieri.

Et sene sciente hoc féci: is consiliúm dedit.

Nam méus conseruos ést homo haut magni preti,

145

Quem cóncubinae míles custodem áddidit.

Ei nós facetis fábricis et doctís dolis

Glaucúmam ob oculos óbiciemus eúmque ita

121. p'quam B, i. e. posquam, ut 124 CD habent 132 in tam loquaci inepti et repetitiones minime vitantis poetae narratione cum Guieto delere non ausim, qui in Plauto neque haec neque alia tolerarem.

133. nóntium D nuntium φ 134. uenit is et R uenit et is BcD, cuius collocationis idonea exempla desidero. uenietis Ba uenit eius C

136. Isque inter alia proposuit Muellerus prosod. 327. Itaque ω: aberravit librarius ad v. 138. 147. doctis] F... S A: post F Loewius RI dignoscere quasi per tenebras sibi visus est sequentibus duabus litteris plane obductis, ceterum fictis minus bene quadrare videbatur: doctis adlitteratione defenditur.

Maiórem partem uideas ualgis sáuiis.

* * * * *
Id uolo uos scire, quó modo ad hunc deuenerim
In séruitutem ab eó, cui seruiuí prius:

Nam ego haú diu apud hunc séruitutem séruio.
Date óperam: nam nunc árgumentum exórdiar.

Erat érus Athenis míli adulescens óptumus.
Is amábat meretricem áltam Athenis Átticis
Et illa illum contra; quíst amor cultu óptumus.

Is públice legátus Naupactúm fuit

Magnái rei públicai grátia.

Intéribi hic miles fórte Athenas áduenit:

Insínuat sese *abséntis* ad illam amícam eri;

Occépit eius mátri subpalpárier

Vino, órnaméntis ópiparisque obsóniis;

Itaque íntimum ibi se míles apud lenám facit.

Vbi prímum euenit míliti huic occásio,

Sublínit os illis lenae matri mülíeris,

Quam erus méus amabat. nám is illius fíliam

Coniécit in nauem míles clam matrém suam

Eamque húc inuitam mülíerem in Ephesum áduelit.

Vbi amícam erilem Athénis auetám scio,

Ego quántum tutus póssum míli nauém paro:

Inscéndo, ut eam rem Naupactum ad erum nuntiém.

Vbi súmus prouecti in áltum (fit quod dí uolunt),

Capiúnt praedones náuem illam ubi uectús fui:

Prius péríi quam ad erum uéni, quo ire occéperam.

Lacunam post v. 94 indicari cum Ritschelio praef. XIII. 105. ab-
sentis inserui, ut et numeris et sententiae succurrerem. 108. milis
BCD, item 112. 249, ut hospis v. 739. 750: vulgares formas in textum
nolebam recipere. 109. Et hiat et manca est narratio: nam minus
gratum puellae quam lenae militem fuisse debebat addere Palaestrio.
110. illis (h. e. illius) Bc CD illos Ba. Structura haec est: illius mul-
ieris matri lenae, ut adiectivi vice fungatur lenae. 112. coniicit prae-
sentis forma latet in scriptura contigit CD: contigit, h. e. coniicit B
113. aduehit Bc aduenit Ba CD 114. ubi ω, etiam B teste
Hinckio. 115. tutus R uiuus ω, suprascr. citius Bc 117. fit quod
di uolunt] cf. Petronius 76: 'cito fit quod di uolunt'; 61 'ibi quomodo
di uolunt amare coepi uxorem Terentii coponis'. Post v. 119 narrare
debebat, se in Ephesum a piratis delatum esse.

in Ephesum?

Ille *quí* me cepit dát me huic dono míliti.

Hic pósquam in aedis me ád se deduxít domum,

Video íllam, amicam erílem, Athenis quaé fuit.

Vbi cóntra aspexit me, óculis míhi signúm dedit,

Ne se áppellarem. deínde, posquam occásiost,

Conquérítur mecum mülíer fortunás suas.

Ait sése Athenas fúgere cupere ex hác domu:

Sese íllum amare, méum erum, Athenis quí fuit,

Isque péius quemquam odísse quam istum mílitem.

Ego quóniam inspexi mülíeris senténtiam,

Cepí tabellas, cósignaui clánculum,

Dedi mércatori cuídám, qui ad illum déferat,

Meum erúm, qui Athenis fúerat, qui hanc amáuérat,

Vt is húc ueniret. is non spreuit nóntium:

Nam et uénit is et in próxumo hic deuórtitur

Apúd paternum suum hópitem, lepidúm senem.

Isque ílli amanti suo hópiti morém gerit

Nosque ópera consilióque adhortatúr iuuat.

Itaque égo paraui hic íntus magnas máchinas,

Qui amántis una intér se facerem cónuenas.

Nam unúm conclaue cóncubinae quód dedit

Míles, quo nemo nísi eapse inferrét pedem,

In eó conclauid égo perfodi párietem,

Qua cómmeatus clám esset hinc huc mülíeri.

Et séné sciente hoc féci: is consiliúm dedit.

Nam méus conseruos ést homo haut magní preti,

Quem cóncubinae míles custodem áddidit.

Ei nós facetis fábricis et doctís dolis

Glaucúmam ob oculos óbiciemus eúmque ita

121. p'quam B, i. e. posquam, ut 124 CD habent 132 in tam lo-
quaci inepti et repetitiones minime ritantis poetae narratione cum Gueto
delere non ausim, qui in Plauto neque haec neque alia tolerarem.

133. nóntium D nuntium φ 134. uenit is et R uenit et is BcD,
cuius collocationis idonea exempla desidero. uenietis Ba uenit eius C

136. Isque inter alia proposuit Muellerus prosod. 327. Itaque ω:
aberravit librarius ad v. 138. 147. doctis] F... S A: post F Loewius RI
dignoscere quasi per tenebras sibi risus est sequentibus duabus litteris
plane obductis, ceterum fictis minus bene quadrare videbatur: doctis
adlitteratione defenditur.

Faciémus ut quod uiderit ne uiderit.
 Et móx ne erretis, haec duarum hodié uicem 150
 Et hinc et illinc mulier feret. imáginem,
 Atque éadem erit, uerum ália esse adsimulábitur:
 Ita súblinetur ós custodi mulieris.
 Sed fóris concrepuit hinc a uicinó sene.
 Ipse éxit: hic illest lépidus quem dixi senex. 155

PERIPLECOMENVS. PALAESTRIO

PERIPLECOMENVS

Ni hércle diffregéritis talos pósthac quemque in tégolis
 Videritis aliénium, uostra ego fáciam latera lórea.
 Mi équidem iam arbitrei uicini súnť, meae quid fiát domi:
 Ita per inpluuium íntro spectant. núnc adeo edico ómnibus:
 Quémque a milite hóc uideritis hóminem in nostris tégulis
 Éxtra unum Palaéstrionem, huc déturbatote ín uiam. 161
 Quód ille gallinam aut columbam sé sectari aut símiam
 Dícat: disperístis, ni usque ad mórtem male mulcássitis.
 Átque adeo, ut nec légi fraudem fáciant aleáriae,
 Ádcuratote út sine taleis dómi agitent conuúuium. 165

150. UICEM *A* φ , non in uicem, quod ne Plautinum quidem est. 156. diffregeritis *R*: cf. Coroll. com. I.VI; ítem 720. DEFREGERITIS *ABc* defrugerit íf *BaD* defrieret íf *C* QUEMQUE *A*, etiam v. 160, ut legit Bentleius ad Ter. eun. V 8, 34: ítem ante vocalem Men. 717 Truc. II 1, 17, ante consonantem Most. 831 Aulul. 196 Ter. hec. 65; sed quemque 460 quaeque 1387: cf. Capt. 798 Merc. 20 Asin. 404 TEGOLIS *A*, quamquam *O* an *U* extet, non plane certum. tegulif φ : 160 teculif *C* 173 tegulif *C* tectulif *Da*: cf. 210 apace *BCD* 250 concili *Ba* concili *CD* 157. UESTRAEGO *A* ego uostra (urá *C* uestra *FZ*) φ 158. MIHIQUIDEM *A*, et mi equidem exprimi iussit Ed. Becker de syntaxi interr. obl. in Studemundi Studiis I 246. mihi quidem φ $\varphi\varphi\varphi\varphi$

arbitrei] arbitriet *B* arbitriae *C* 161. DECURBATE *A*: quod si DECU certum est, deculcatote conicias, quamquam deturbatote defenditur Merc. 115 Rud. 87. 164. nec legi *DdFZ*: cf. Kochius mus. Rhen. XXV 621 et v. 343. 1320. neglegi *C* NELEGI *AB* 165. sine tali///f (in rasura i fuit) *Bc* finet aliif *D* finet aliif *C* SINE TALIS *A*

PALAESTRIO

Nescio quid male fáctum a nostra hic fámiliast, quantum audio:

Íta hic senex talós elidi iússit conserueís meeis.
 Séd me exceptit: níhili facio quíd illis faciat céteris.
 Ádgređiar hominem.

PERIPLECOMENVS

Éstne aduorsum hic quí uenit Palaéstrio?

PALAESTRIO

Quíd agis, Periplecómene?

PERIPLECOMENVS

Hau multos hómines, si optandúm foret, 170

Núnc uidere et cónuenire quám te mauellém.

PALAESTRIO

Quid est?

Quíd tumultuás cum nostra fámilia?

PERIPLECOMENVS

Occisí sumus.

PALAESTRIO

Quíd negotist?

PERIPLECOMENVS

Rés palamst.

PALAESTRIO

Quae rés palamst?

PERIPLECOMENVS

De tégulis

Módo nescio quis ínspectauit uéstrum familiárium
 Pér nostrum inpluuium íntus apud nos Phílocomasium atque hóspitem 175
 Ósculantis.

PALAESTRIO

Quís homo id uidit?

167. conseruuf meuf *BaCD* CONSERUISMEIS *ABb* 170. HAU *A* (confirmatur eadem forma librorum auctoritate v. 95 *CDa*, 293 *Ba*, 381 et 1009 *A*, corruptelis prodi uidetur v. 1018. 1067) hand *B* haut *CDa*

PERIPLECOMENVS

Túos conseruos.

PALAESTRIO

Quís is homost?

PERIPLECOMENVS

Néscio: ita abripuít repente sése subito.

PALAESTRIO

Súspicor

Mé perisse.

PERIPLECOMENVS

Vbi abít, conclamo: 'heus, quíd agis tu' inquam
'in tégulis?'

Ílle mihi abiens íta respondit, sé sectari símiam.

PALAESTRIO

Vaé mihi misero, quóí pereundumst própter nihili béstiam! 180
Séd Philocomasium hícine etiam núnc est?

PERIPLECOMENVS

Quóm exhibam, híc erat.

PALAESTRIO

Si ístist, iube transíre huc quantum póssit, se ut uideánt domi
Fámiliares: nísi quidem illa nós uolt, qui seruí sumus,
Própter amorem suom ómnis crucibus cóntubernalís dari..

PERIPLECOMENVS

Díxi ego istuc: nísi quid aliud uís.

PALAESTRIO

Volo. hoc ei dícito: 185

Fácito ut ne quoquám de ingenio dégređiatur muliebri,
Eárumque artem et dísciplinam optíneat colere.

PERIPLECOMENVS

Quem ádmodum?

PALAESTRIO

Vt eum qui se hic uídít uerbis uíncat ne is se uíderit:
Sí quidem centiéns hic uisa síť, tamen infitiás eat;

177. repente abripuit *Luchs Herm. VI 270* 182. si istist *Lorenzius*
 fíf BCD ISTDS A, sed in perforata ante S charta quíd olim fuerit in-
 certissimum: fortasse reliquerat Plautus ita sist. 186. facito R PRO-
 FECTO A, qui solus hunc versum servauit.

Qui árguat se, eum cónta uíncat iúre iurandó suo. 190
 Ós habet, linguám, perfídiam, málitiam atque audáciam.
 Nám mulier hólítorí numquam súpplicat, si quást mala:
 Dómi habet hortum et cóndimenta ad ómnis colis málficos,
 Dómi dolos, domi délenifica fácta, domi fallácias.

PERIPLECOMENVS

Égo istaec, si erit hic, múnťiabo. séd quid est, Palaéstrio, 195
 Quód uolutas túte tecum in córde?

PALAESTRIO

Paulispér tace,

Dúm ego míhi consília in animum cónuoco et dum cónsulo,
 Quíd agam, quem dolúm doloso cónta conseruó parem,
 Qui íllam hic uidit ósculantem, id uísu ne uísu siet.

PERIPLECOMENVS

Quaére: ego hinc abscéssero abs te huc ínterim. illuc síś
 uide, 200

Quem ádmodum adstítit seúero frónte curans cógitans.
 Péctus dígitis púltat: cor credo éuocaturíst foras.
 Écce auortit: níxus laeúo in fémine habet laeuám manum.
 Déxtera dígitís rationem cómputat: ferit ém femur
 Déxterum: ita ueménter eicit: quód agat aegre súppetit. 205
 Cóncrepuít dígitís: laborat, crébro commutát status.
 Éccere autem cápíte nutat: nón placet quod répperit.
 Quídquid est, incóctum non exprómet, bene coctúm dabit.
 Écce autem aedificát: columnam ménto suffígít suo.
 Ápage, non placét profecto míhi illaec aedificátio: 210
 Nam ós columnatúm poetae esse índaudiui bárbaro,

190-194 hoc ordine: 191. 190. 194. 192. 193 libri habent. Ortae sunt
 turbae interpolamentis, uno post 191 (confidentiam confirmatam frau-
 dulentiam), altero, quo caret A, post 190 (domi habet animum falsi-
 locum falsificum falsiurium): utrumque expulit *Ritschellus*. 193. colis
Fritschius ind. Rost. 1850. MORES A molis q MALEFICOS A
 malificos Ba militicos CD 201. curat cogitat BaCD: cf. 268 odorat
 B 272 dormiet Ba 203. NIXUS A nifus q 204. ferit em R FERIT
 A feriet BCD ferient FZ. Participium vel ideo ferri nequit, quod sin-
 gula deinceps agere cogitandus est servus: fervens autem femur (sic enim
 ferveat scribi iussit *Studemundus Stud. I 51*) quomodo tandem videre
Seledrus potuisset? 205. DEXTERUMITA A q UEHEMENTER A q
 EICIT A (ICIT teste *Studem.*), om. q 206. CREBROS A crebro q

Cui bini custódes semper tótiis horis óccubant.

Eúge, euscheme hercle ástetisti et dúlice et comoédice. 213

Hábet, opinor. áge siquid agis: uígila, ne somnó stude, 215

Nísi quidem hic agitáre mauis uáriuS uirgis uígíliis.

Tíbi dico: heus, canthérie, ἀκούεις? te ádloquor, Palaéstrio.

Vígila inquam, expergíscere inquam: lúcet hoc inquam.

PALAESTRIO

Aúdio.

PERIPLECOMENVS

Víden hostis tibi adéssē tuoque térgo obsidiúm? cónsule,
Árripe opem auxiliúmque ad hanc rem: própere hoc, non

placidé decet. 220

Ánte ueni aliqua, áliquo saltu círcumduce exércitum.

Cóge in obsidiúm perduellis, nóstris praesidiúm para.

Ínterclade inimícis itiner, caute tibi muní uiam,

Quá cibatus cómmeatusque ád te et legionís tuas

Túto possit péruenire. hanc rém age: res subitáriast. 225

Réperi, comminíscere, cedo cálidum consiliúm cito,

Quae híc sunt uísa ut uísa ne sint, fácta ut facta né sient.

Túte unus si récipere hoc ad te dícis, confidéntiast 229

Nós inimicos prófligare pósse.

PALAESTRIO

Dico et récipio,

230

Ét ego me imperáre dico, id quód petis.

Númquam hodie quíescet prius quam id quód petit perfécerit. 214

Mágnam illic homo rem incípissit, mágna moenit moénia. 228

213. astetisti et *Festus* s. v. *comoedice* p. 61 *M.*: cf. 1248. astitif et *CD* astitiffet *B* astitif et *F* astitif et *Z* 214 *dittographia est versus* 208.

217. tibi dico *Hauptius* opusc. II 138 tibi ego dico ω heus, cantherie, ἀκούεις? te adloquor *R* anheriatul uestif heuf te adloqui ω: cantherie *Hauptio* praeverat *Salmasius*. 219. uident *BaCDa*, ut lateat fortasse: uident tu 223. interclade *FZ* intercludite φ, in quo interclade iter latere uidit *Lorenzius*. itiner, caute *R* commeatum ω, ex sequenti v. inlatum.

228 ab hoc certe loco alienus vel post v. 201 vel post 212, at non post v. 213 inseri potest. incipissit *Salmasius* incipit sed ω munit *Salmasius* munitif ω 229: verborum ordinem traditum restitui. 231 continent *Palaestriani* *DFZ*, *Periplecomeno* tribuit *B*: in *C* omnis personae nota hac in parte desideratur. Praemittitur ceteris *At* me in *C*

ego me imperare *R* egom inpetrarē *BaCD* (nisi quod imp. *Ba*)

ego me impetrare *Bc* egon (ego *Z*) imperatorem *FZ* *dicom*? cf. 213.2

PERIPLECOMENVS

At te Iúppiter

Béne amet! auden párticipare mé quod commentú's?

PALAESTRIO

Tace,

Dum ín regionem astútiarum meárum te induco, út scias
Iúxta mecum méa consilia.

PERIPLECOMENVS

Sálua sumes índidem.

PALAESTRIO

Érus meus elephánti corio círcumtentust, nón suo, 235
Néque habet plus sapiéntiae quam lápis *habet*.

PERIPLECOMENVS

Ego istuc scio.

PALAESTRIO

Núnc sic rationem incípisso, hánc instituaM astútiám,

Út *Philocomasio* hánc sororem géminam germanam álteram

Dícam *Athenis* áduenisse cúM amatore aliquó suo,

Tám similem quam lácte lactist: ápuM te eos hic de-
uórtier 240

Dícam hospitio.

PERIPLECOMENVS

Euge eúge, lepide: láudo commentúm tuom.

PALAESTRIO

Út, si illic conerímínatus sít aduorsum mílitem

Méus conseruos, se eáM uidisse hic cum álieno osculárier,

ÁrguaM hanc uidisse apud te cónta conseruóM meum

CúM suo amatore ámplexantem atque ósculantem.

Periplecomeno quae dedi at te . . amet in libris *Palaestriani* sunt, nisi quod eius notam om. *CD*; item in v. 232 post amet om. *CD* *Periplecomeni* notam, quae in ceteris libris additur. 236. habet post lapis addidi, om. ω. cf. *Rud.* 227 nec magis solae terrae solae sunt quam haec sunt loca atque hae regiones. ego istuc scio *FZ* aegomi ituc scio *Ba* aego milt uescio *CD* egomet istucscio *Bc*: egom eodem errore quo talem — qualem v. 50 *B*, colerem 186 *C*, atquem 245 *Ba*, amatorē 245 *BaCD*, frustram 1016 *BCD*, *Philocomasium* 238 *BCD*, incipissom 237 *BaC*, ubi incipit cum ras. *D* incipio *FZ*: cf. ad v. 1323. Neque quae *Palaestrio* v. 242—246. 247 sq. neque quae *Periplecomenus* v. 246. 249 sqq. futura statuit, reuera in fabula nostra eveniunt.

PERIPLECOMENVS

Immo óptume. 245

Ídem ego dicam, si ex me exquiret mīles.

PALAESTRIO

Sed simillimas

Dícto esse; et Philocomasio id praeciipiendumst út sciat,
Né titubet, si exquiret ex ea mīles.

PERIPLECOMENVS

Nimis doctúm dolum.

Séd si ambas uidére in uno mīles concilió uolet,
Quíd agimus?

PALAESTRIO

Facilést. trecentae póssunt causae cónligi: 250

'Nón domist, abit ámbulatum, dórmit ornatúr lauat
Prándet potat ócupatast, óperae non est, nón potest',
Quántum uis prolátionis: dúm modo hunc primá uia
Índucamus, uéra ut esse crédat quae mentíbimur.

PERIPLECOMENVS

Plácet ut dicis.

PALAESTRIO

Íntro abi ergo et si ístist mulier, eám iube 255

Cíto domum transíre: atque haec ei díce monstra praécipe,
Út teneat consília nostra, quem ádmodum exorsí sumus,
Dé gemina soróre.

PERIPLECOMENVS

Docte tíbi illam perdoctám dabo.

Númquid aliud?

PALAESTRIO

Íntro ut abeas.

PERIPLECOMENVS

Ábeo.

PALAESTRIO

Et quidem ego ibó domum

Átque hominem inuestígando operam hunc díssimulabilitér dabo,
Quí fuerit conséruos, qui hodie sít sectatus símiam. 261251. ABIT A, nisi quod I etiam E esse potest. abiit φ 253. PRO-
LATIONIS A, ut vid. prolotionum φ: an prolotiones? 260. HUIC Aφ,
quod frustra tuctur Brixius.Nam ille non potuit quín sermone suo áliquem familiárium
Párticipauerít de amica eríli, se uidísse eam
Híc in proxumo ósculantem cum álieno adulescéntulo.
Nóui morem egomét: 'tacere néqueo solus quód scio'. 265
Si ínuenio qui díxit, ad eum uíneam pluteósque agam.
Rés paratast: uí pugnandod hómīnem caperest cérta res.
Si íta non reperio, íbo odorans quási canis uenáticus
Úsque donec pérsecutus uólpem ero uestígíis.
Séd fores crepuérunt nostrae: ego uóci moderabór meae. 270
Nam íllie est Philocomásio custos, méus conséruos, qui ít foras.

SCELEDRVVS. PALAESTRIO

SCELEDRVVS

Nísi quidem ego hodie ámbulaui dórmīens in tégulis,
Cérto edepol scio mé uidisse hic próxumae uicínīae
Philocomasium erílem amicam síbi malam rem quaérere.

PALAESTRIO

Híc illam uidit ósculantem, quántum hunc audiuí loqui. 275

SCELEDRVVS

Quís hic est?

PALAESTRIO

Tuos conséruos. quid agis, Scéledre?

SCELEDRVVS

Te, Palaéstrio,

Vólup est conuenísse.

PALAESTRIO

Quid iam? aut quíd negotist? fác sciam.

SCELEDRVVS

Métuo . .

PALAESTRIO

Quid metuís?

263. erili se Ritscheli in scholis Bonnensibus efui e, m. ead. eri//se B
eri qui CD ERISESE A 266. DIXIT A uidit φ 267. pugnandod
Fleckeisenus annalibus suis 1873 p. 502. PUGNANDOQ. A pugnandoque φ
277. QUIDIAMNEGOTIEST A, ut iam, quod in ceteris libris deest,
errore ex antecedentibus videatur inlatum esse. cf. Ed. Loch de genetivi
apud priscos scriptores Lat. usu p. 14 sqq.

SCELEDVS

Ne hercle hodie, quántum hic familiariumst,
Máximum in malúm cruciatum ínfuliamus.

PALAESTRIO

Tú sali

Sólus: nam ego istam ínulturam et désulturam níl moror. 280

SCELEDVS

Néscis tu fortásse apud nos fácinus quod natúmst nouom.

PALAESTRIO

Quód id est facinus?

SCELEDVS

Ínpudicum.

PALAESTRIO

Túte scias solí tibi:

Míhi ne dixis; scíre nolo.

SCELEDVS

Nón enim faciam quín scias.

Símiam hodie súm sectatus nóstram in horum tégulis . . .

PALAESTRIO

Édepol, Sceledre, homó sectatu's níhili nequam béstiam. 285

SCELEDVS

Dí te perdant.

PALAESTRIO

Té istuc aequomst, quóniam ocepisti, — éloqui.

SCELEDVS

Fórté fortuná per impluuium húc despexi in próximum:
Átque ego illi aspicio ósculantem Phílocomasium cum áltero
Néscio quo adulescénte.

PALAESTRIO

Quod ego, Scéledre, scelus ex te aúdio?

SCELEDVS

Édepol uidi.

PALAESTRIO

Tútin'?

SCELEDVS

Egomet, duóbus hisce oculís meis. 290

PALAESTRIO

Ábi, non uerisímile dicis néque uidisti.

279. *Hiatum gestu et pausa explebat Sceledrus.* 285. *sectatust Luchs*
Herm. XIII 500 290. *edepol R* profecto ω : cf. 186

SCELEDVS

Núm tibi

Láppus uideor?

PALAESTRIO

Médicum istuc tibi méliust percontárier.

Vérum enim tu istam, sí te di ament, témere hau tollas
fábulam.

Tuís nunc cruribús scapulisque fraudem capitalem hínc creas:
Nám tibi iam ut pereás paratumst dúpliciter, nisi súp-
primis 295

Tuóm stultiloquíúm.

SCELEDVS

Qui uero dúpliciter?

PALAESTRIO

Dicám tibi.

Prímum dum, si fálsó insimulas Phílocomasium, hoc péreris:
Íterum, si id uerúmst, tu ei cústos additus *bis* péreris.

SCELEDVS

Quíd fuat me néscio: hoc me uídisse ego certó scio.

PALAESTRIO

Pérgin, infelíx?

SCELEDVS

Quíd tibi uis dícam, nisi quod uíderim? 300

Quín etiam nunc íntus hic in próxumost.

PALAESTRIO

Eho an nón domist?

SCELEDVS

Víse, abi intro túte: nam ego iam míhi nil credi póstulo.

PALAESTRIO

Cértumst facere.

SCELEDVS

Et híc te opperiar: eádem illi insidiás dabo,
Quám mox horsum ad stábulum iuuenix récipiat se a pábulo.
Quíd ego nunc faciám? custodem mé illi miles áddidit: 305
Núnc si indicium fácio, interii; sí taceo, *interii* tamen,
Si hóc palam fuerít. quid peius múliere aut audácius?

294. *scapulis Acidalius capiti ω* 298. *bis addidi, om. ω* 303. *facere.*
sc. et R faceret Ba facere φ 307. *peiuf ω , quod in exclamatione fortasse*
seruandum. peiust Ritschelius.

SCELEDVS

Míhi ego uideo, míhi ego sapio, *míhi* ego credo plúrumum: 331

Mé homo nemo déterrebit quín ea sit in hisce aédibus.

Híc obsistam, ne ímprudenti huc éa se subrepsít mihi.

PALAESTRIO

Méus illic homost: déturbabo iam égo illum de pugnáculis.

Vín iam faciam ut *té* stultinidum títe fateare?

SCELEDVS

Áge face. 335

PALAESTRIO

Néque te quicquam sápere corde néque oculis utí?

SCELEDVS

Volo.

PALAESTRIO

Némpe tu istic ais ésse erilem cóncubinam?

SCELEDVS

Atque arguo

Eám me uidisse ósculantem hic íntus cum alienó uiro.

PALAESTRIO

Scín tu nullum cómmeatum hinc *híc* esse a nobís?

SCELEDVS

Scio.

PALAESTRIO

Néque solariúm neque hortum nísí per inpluiiúm?

SCELEDVS

Scio. 340

PALAESTRIO

Quíd nunc? si ea domíst: si eam facio ut éxire hinc uideás
domo,

Dígnun es uerbéribus multis?

SCELEDVS

Dígnus.

PALAESTRIO

Serua istás foris,

Né tibi clam se súbterducat ístinc atque huc tránseat.

SCELEDVS

Cónsiliumst ita fácere.

334. pugnaculis cui displicebit, scribat deturbabo eum iam de propugnaculis. 343. nec B: cf. 164

PALAESTRIO

Pede ego iám illam huc tibi sistam ín uiam.

SCELEDVS

Ágedum ergo face. uólo scire, utrum egon íd quod uidi
uiderim, 345

Án illic faciat quód facturum dícit, ut ea sít domi.

Nam égo quidem meos óculos habeo néc rogo utendós foris.

Séd hic illi suppárasitatur sémper, hic eae próxumust:

Prímus ad cibúm uocatur, prímo pulmentúm datur.

Nám illic noster ést fortasse círciter triménium: 350

Néc cuiquam *alii* quam ílli in nostra méliust famulo fámilia.Séd ego hoc quod ago, id me ágere oportet, hóc obseruare
óstium.

Síc obsistam: hac quídem pol certo uérba mihi numquám dabunt

PALAESTRIO. PHILOCOMASIVM. SCELEDVS

PALAESTRIO

Praecépta facito ut mémineris.

PHILOCOMASIVM

Totiéns monere mírumst.

PALAESTRIO

At métno ut satis sis súbdola.

PHILOCOMASIVM

Cedo uél decem, edocébo 355

Minumé malas ut sánt malae: mihi sólaest quod supérfit.

Age núnc iám insiste ín dolos: ego ábs te procul recédam.

PALAESTRIO

Quid aís tu, Sceledre?

SCELEDVS

Hanc rém gero: habeo aúris, loquere: quíd uis?

350. trimenium *Guictus* TRIENNIVM Aq 351. alii *Ritscheli*us, om. Aq
353. sic AB hic q 357. Recte *Ritscheli*us *Philocomasio* continuauit
quem *Palaestrioni* tribuunt codices praeter A: nam illum, ut ipsis libris
indicatur, par est c. sequenti adloqui *Sceledrum*, qui si *Philocomasii* vocem
audivisset, aliter profecto respondisset; sed illa paululum recessit, ne
statim illius oculi in se inciderent.

PALAESTRIO

Credo égo istoc exempló tibi esse pèreundum extra pórtam,
Dispéssis manibus pátibulum quom habitábis.

SCELEDVVS

O quamnam óbrem? 360

PALAESTRIO

Respícedum ad laeuam: illaéc quis est muliér?

SCELEDVVS

Pro di immortáles,

Eri cóneubinast haéc quidem.

PALAESTRIO

Mihi quóque pol ita uidétur.

Age núnc iam, quandó lubet.

SCELEDVVS

Quid agám?

PALAESTRIO

Perire própèra.

PHILOCOMASIVM

Vbi istést bonus seruus, qui próbri me máxumí innocéntem
Falso ínsimulauit?

PALAESTRIO

Ém tibi, hic mi id díxit.

PHILOCOMASIVM

Tibin, hem, díxit? 365

Tun mé uidisse in próxumo hic, sceléste, ais osculántem?

PALAESTRIO

Atque cum álieno adulescéntulo díxit.

SCELEDVVS

Dixi hercle uéro.

PHILOCOMASIVM

Tun mé uidisti?

360. habitabis *R* habetuiſ *Ba* habetif *Bc* habebif *CD* UIDEſIS *A*
o om. Aφ 361. allenā (*i. e. al laevam*) *Ba*: cf. *Bergkii ind. Hal.* 1858/9.
Fallitur qui his c. 1210 adversari monuit. 363. PERIRE PROPERA *A*
peripe propero Ba peri perpropere φ 365. *Personas ordinavit*
Ritscheliuſ. 365. EM *AB* hem *φ* hic mi (*mihī B*) id díxit *BCD*

365. EM *AB* hem *φ* hic mi (*mihī B*) id díxit *BCD*
HICMIHIDIXITID (*valde incertum* ID) *A* tibin, hem, díxit? *R* tibi
quem díxiti (*dixit Ba*) *BCD* QUAE DIXI (*fort. DIXIT*) *A* 366. tun me
R TUNE *A* tute me *φ*: cf. 368 AIS *A*, om. *φ* 367. ATQUE *etiam A*
368. TUNE *A* ut 366. tun me *φ*

SCELEDVVS

Atque hís quídem hercle oculís.

PHILOCOMASIVM

Carebis crédo

Qui plús uident quam quód uident.

SCELEDVVS

Numquam hércle deterrébor,

Quin uíderim id quod uíderim.

PHILOCOMASIVM

Ego stúlta et mora múltum, 370

Quae cum hóc insano fábulè, quem pól ego capitis pérdam.

SCELEDVVS

Nolí minitari: scío crucem futúram mihi sepúlerum.

Ibi meſ sunt maiorés siti, patér auos proauos ábauos.

Non póssunt mihi minís tuis hisce óculis exfodíri.

Sed paúcis uerbis té uolo, Palaéstrio: obsecró te, 375

Vnde éxit haec?

PALAESTRIO

Vnde nísi domo?

SCELEDVVS

Domo?

PALAESTRIO

Mé uiden?

SCELEDVVS

Te uideo:

Nisi mírumst facinus, quó modo haec hinc húc transire pótuit.

Nam cérto neque soláriumst apud nós neque hortus úllus

Neque fénstra nisi clatráta: nam certe égo te hic intus uídi.

PALAESTRIO

Pergín, sceleste, inténdere hanc argúere?

PHILOCOMASIVM

Ecastor érgo 380

Mi hau fálsum euenit sómnum quod nóctu hac somniáui.

PALAESTRIO

Quid sómniauisti?

PHILOCOMASIVM

Éloquar: sed amábo aduortito ánimum.

HERCLE *A*, om. *φ* CREBRO *A* 370. ET MORA *ABa* moror *BcCD*
382. ADUORTITE *A*, quod potest cerum esse.

Hac nocte in somnis mea soror geminast germana uisa
Venisse Athenis in Ephesum cum suo amatore quodam.
Ei ambo hospitio huc in proximum deuorti mihi sunt uisi.

PALAESTRIO

Palaestriionis somnium narratur. perge porro. 386

PHILOCOMASIVM

Ego laeta uisa, quia soror uenisset, propter eandem
Suspicionem maximam sum uisa sustinere.
Nam arguere in somnis me meus mihi familiaris uisus,
Me cum alieno adulescentulo, quasi nunc tu, esse aus-
culatam, 390

Quom illa ausculata mea soror gemina esset suumpte amicum.
Id me insimulatam perperam falsum esse somniaui.

PALAESTRIO

Satin eadem uigilanti expetunt, quae in somnis uisa memoras?
Eu, hercle praesens somnium: abi intro et conprecare.
Narrandum ego istuc militi censebo.

PHILOCOMASIVM

Facere certumst: 395

Neque me quidem patiari probri falso impune insimulatam.

SCELEDIVS

Timeo quid rerum gesserim: ita dorsus totus prurit.

PALAESTRIO

Scin te perisse?

SCELEDIVS

Nunc quidem domi certost: certa res est
Nunc nostrum observare ostium, ubi ubist.

PALAESTRIO

At, Sceledre, quaeso,
Vt ad id exemplum somnium quam simile somniauit, 400
Aequae ut tu suspicatus es eam uidisse te osculantem.

390 sq. ausculatam et ausculata formae quod hic tantum in parte saltem librorum seruantur, fortasse Philocomasium paullo elegantiore pronuntiatione uti voluit poeta. 392. ID A Itē Ba Ita q perperam falsum locutionem graviter auctam nolui obliterare: cf. 435 394. EU A, Ritscheliuss Heuf q 399. UBIUBIST, ut correxit Bothius, A (quamvis per nebulas quasi dicinatum). ubi illet (ulisset Ba) q 400. QUAM SIMILE A, Camerarius quali (quia Ba) simile q 401. aeque Fuhrmannus annal. philol. 1868 p. 845. ATQ. Aq eam uidisse te

SCELEDIVS

Nescio quid credam egomet mihi iam: ita quod uidisse credo,
Me id iam non uidisse arbitror.

PALAESTRIO

Ne tu hercle sero, opinor,
Resipisces. si ad erum uenerit haec res, peribis pulchre.

SCELEDIVS

Nunc demum exerior mi ob oculos caliginem obstitisse. 405

PALAESTRIO

Dudum edepol planumst id quidem: quae hic usque fuerit intus.

SCELEDIVS

Nihil habeo certi quid loquar: non uidi eam, etsi uidi.

PALAESTRIO

Ne tu edepol stultitia tua nos paene perdidisti:
Dum te fidelem facere ero uoluisti, absumptus paene.
Sed fores uicini proximi crepuerunt: conticiscam. 410

PHILOCOMASIVM. PALAESTRIO. SCELEDIVS

PHILOCOMASIVM

Inde ignem in aram, ut Ephesiae Dianae lacta laudes
Gratisque agam eique ut Arabio fumificem odore amoene:
Quae me in locis Neptuniis templisque turbulentiis
Seruauit, saeuis fluctibus ubi sum afflictata multum.

SCELEDIVS

Palaestrio, eho Palaestrio!

PALAESTRIO

Eho Sceledre Sceledre, quid uis? 415

SCELEDIVS

Haec mulier, quae hinc exit modo, estne erilis concubina
Philocomasium an non est ea?

PALAESTRIO

Heracle opinor, ea uidetur.

??
Camerarius ESAMUIDISSE A ef (f e corr.) eam uidisset Ba ef eam uidisset q 406. PLANUM EST ID A planum hic q

SCELEDVS

Sed fácinus mirumst, quó modo haec hinc húc transire pótuit.

PALAESTRIO

Si quídem east.

SCELEDVS

An dubium íd tibist eam ésse hanc?

PALAESTRIO

Ea uidétur.

SCELEDVS

Adeámus, appellémus. heus, quid istúc est, Philocomásium? 420

Quid tibi istic hisce in aédibus debétur? quid negótist?

Quid múnce taces? tecúm loquor.

PALAESTRIO

Immo édepol tute técum:

Nam haec níl respondet.

SCELEDVS

Te ádloquor, uití probrique pléna,

Quae círcum uicinós uagas.

PHILOCOMASIVM

Quicúm tu fabuláre?

SCELEDVS

Quicúm nisi tecum?

PHILOCOMASIVM

Quís tu homo's? aut mécum quid est negóti? 425

SCELEDVS

Mé rogas, homo quí sim?

PHILOCOMASIVM

Quin ego hóc rogem quod nésciam?

PALAESTRIO

Quís ego sum igitur, si húnce ignoras?

PHILOCOMASIVM

Míhi odiosus, quíquis es,

Ét tu et hic.

PALAESTRIO

Non nós nouisti?

418 sq. sed . . . east Palaestrioni in libris continentur; 418 adsignari Sceledro. 428-433. inerti Sceledri et Palaestrionis personas et con-

PHILOCOMASIVM

Neútrum.

PALAESTRIO

Metuo máximé . .

SCELEDVS

Quíd metuis?

PALAESTRIO

Enim né nos nosmet pérdiderimus úspiam:

Nám nec te neque mé nouisse ait haec. perscrutari hóc uolo,

Sceledre, nos nostri án alieni símus: ne clam quíspiam 431

Nós uicinorum ímprudentis áliquis inmutáuerit.

Certe equidem noster sum.

SCELEDVS

Et pol ego.

PALAESTRIO

Quaéris tu, muliér, malum.

Tibi ego dico: heus, Philocomasium.

PHILOCOMASIVM

Quaé te intemperiae tenent,

Quí me perperám perplexo nómine appellés?

PALAESTRIO

Eho, 435

Quís igitur uocáre?

PHILOCOMASIVM

Glycerae nómen est.

SCELEDVS

Iniúria's:

Fálsum nomen póssidere, Philocomasium, póstulas.

Á! Glycera es tu? nó n glyca's, sed méo ero facis iniúriam.

tinuari r. 429 (enim ne) — 433 (no-ster sum) Palaestrioni, cui in libris haec tantum 430 (perscrutari) — 432 tribuntur; recte Palaestrioni inscribuntur in codicibus 433 sq (quaeris e. g. s.), sed falso coniuncta cum antecedentibus et pol ego. 435 sq. eho . . . uocare Palaestrioni cum libris reddidi, Sceledro adscripserat Ritschellius. 438. Domare monstra codicum conatus sum. Adice testu non (ñ CD) dicat ei et meo ero (aero B) non (ñ CD) facit iniuriā (iniuria Ba) BCD at istuc non decet et meo hero facit iniuriam FZ. Ut hic Glycera es et glyca corruptelis dicet et dica sepulta sunt, sic 436 Glycerae nomen Pareus ex dicere, 808 Glyceram Lipsius ex diceam scriptura elicit. Omnino nil in Palatinis Plauti codicibus usitatus quam litterarum el et d (velut in Pleusicles Callicles aliisque uocabulis quibusvis) permutatio.

Égone?

PHILOCOMASIVM

SCELEDVS

Tunc.

PHILOCOMASIVM

Quaé heri Athenis Éphesum adueni uésperi
Cúm meo amatore, ádulescente Athénienti?

SCELEDVS

Díc mihi, 440

Quíd hic tibi in Epheso ést negoti?

PHILOCOMASIVM

Géminam germanám meam

Híc sororem esse índaudiui: eam uéni quaesitúm.

SCELEDVS

Mala's.

PHILOCOMASIVM

Ímmo ecastor stúlta multum, quaé nobiscum fábuler.
Ábeo.

SCELEDVS

Abire nón sinam te.

PHILOCOMASIVM

Mitte.

SCELEDVS

Manifestária's:

Nón omitto.

PHILOCOMASIVM

At iám crepabunt míhi manus, malaé tibi, 445

Nísi me omittis.

SCELEDVS

Quíd, malum, astas? quín retines altrímsecus?

PALAESTRIO

Níl moror negótiosum míhi esse tergum. quí scio
Án ista non sit Philocomasium atque ália eius consimilis siet?

PHILOCOMASIVM

Míttin me an non míttis?

SCELEDVS

Immo ui átque inuitam ingrátis,
Nísi uoluntate íbis, rapiam té domum.

448. consimilis *Muellerus pros.* 561 fimilif ω

PHILOCOMASIVM

Hosticum hóc mihi 450
Ést domicílium, Athénis domus est.

SCELEDVS

Át erus *hic*.

PHILOCOMASIVM

Ego istám domum
Néque moror neque uós quis homines sítis noni néque scio.

SCELEDVS

Lége agito: te núsquam mittam, nísi das firmatám fidem,
Te húc, si omisero, íntro ituram.

PHILOCOMASIVM

Ví me cogis, quisquis es.
Dó fidem, si omíttis, isto me íntro ituram, quó iubes. 455

SCELEDVS

Écce omitto.

PHILOCOMASIVM

At ego ábeo missa.

SCELEDVS

Múliebri fecstí fide.

PALAESTRIO

Scéledre, *e* manibus ámisisti praédam: tam east quám potis
Nóstra erilis cóneubina, uín tu facere hoc strénue?

SCELEDVS

Quíd faciam?

PALAESTRIO

Efer míhi machaeram huc íntus.

SCELEDVS

Quíd faciés ea?

PALAESTRIO

Íntro rumpam récta in aedis: quémque hic íntus uídero 460
Cúm Philocomasio ósculantem, eum ego óbtruncabo extémpulo.

SCELEDVS

Vísanest ea ésse?

451. domicilium est *B* 452. quis homines sitis *proposui a.* 1857 *mus. Rhen.* XII 596, *repetiit* (*nisi quod ques praetulit*) *a.* 1870 *Bergkii Beitr. z. lat. Gr.* 98. qui homines (homini *Ba*) fitif ω 456. fecisti *commendari in annal. philol.* 1862 p. 372, *idem margini adscripsisse Bentleium nuper compertum est.* feci *Ba* fecisti φ

Egone?

PHILOCOMASIVM

SCELEDIVS

Tunc.

PHILOCOMASIVM

Quae heri Athenis Ephesum adveni uesper
Cum meo amatore, adolescente Atheniensi?

SCELEDIVS

Dic mihi, 440

Quid hic tibi in Epheso est negoti?

PHILOCOMASIVM

Geminam germanam meam
Hic sororem esse inlaui: eam ueni quaesitum.

SCELEDIVS

Mala's.

PHILOCOMASIVM

Immo ecaster stulta multum, quae uobiscum fabuler.
Abeo.

SCELEDIVS

Abire non sinam te.

PHILOCOMASIVM

Mitte.

SCELEDIVS

Manifestaria's:

Non omitto.

PHILOCOMASIVM

At iam crepabunt mihi manus, malaé tibi, 445
Nisi me omittis.

SCELEDIVS

Quid, malum, astas? quin retines altrimsecus?

PALAESTRIO

Nil moror negotiosum mihi esse tergum. qui scio
An ista non sit Philocomasium atque alia eius consimilis siet?

PHILOCOMASIVM

Mittin me an non mittis?

SCELEDIVS

Immo ui atque inuitam ingratis,
Nisi uoluntate ibis, rapiam te domum.

448. consimilis *Muellerus pros.* 561 *fimilif* ω

PHILOCOMASIVM

Hosticum hoc mihi 450
Est domicilium, Athenis domus est.

SCELEDIVS

At erus hic.

PHILOCOMASIVM

Ego istam domum
Neque moror neque uos quis homines sitis noui neque scio.

SCELEDIVS

Lege agito: te nusquam mittam, nisi das firmatam fidem,
Te huc, si omisero, intro ituram.

PHILOCOMASIVM

Ví me cogis, quisquis es.
Dó fidem, si omittis, isto me intro ituram, quó iubes. 455

SCELEDIVS

Ecce omitto.

PHILOCOMASIVM

At ego ábeo missa.

SCELEDIVS

Múliebri fecstí fide.

PALAESTRIO

Sceledre, e manibus amisisti praedam: tam east quam potis
Nóstra erilis concubina. uín tu facere hoc strénue?

SCELEDIVS

Quid faciam?

PALAESTRIO

Ecfer míhi machaeram huc intus.

SCELEDIVS

Quid faciés ea?

PALAESTRIO

Intro rumpam recta in aedis: quemque hic intus uidero 460
Cum Philocomasio osculantem, eum ego obtruncabo extempulo.

SCELEDIVS

Visanest ea ésse?

451. domicilium est B 452. quis homines sitis *proposui a.* 1857 *mus. Rhen.* XII 596, *repetiit (nisi quod ques praetulit) a.* 1870 *Bergkii Beitr. z. lat. Gr.* 98. qui homines (homini Ba) fitif ω 456. fecsti *commentari in annal. philol.* 1862 p. 372, *idem margini adscripsisse Bentleium nuper compertum est.* feci Ba fecisti q

PALAESTRIO

Immo edepol pláne cast.

SCELEDIVS

Sed quó modo

Dissimulabat!

PALAESTRIO

Ábi, machaeram huc éfer.

SCELEDIVS

Iam faxo híc erit.

PALAESTRIO

Néque eques neque pedés profectost quísqum tanta audácia,
Qui aéque faciat cónfidenter quícquam quam *quae* míliares.

Vt utrobique orátionem dócte diuisít suam, 466

Vt sublinitur ós custodi caúto, conseruó meo!

Nímis beat, quod cómmeatus tráinstinet trans párietem.

SCELEDIVS

Heús, Palaestrió, machaera níhil opust.

PALAESTRIO

Quid iam? aut quid est?

SCELEDIVS

Dómi eccam erilem cóncubinam.

PALAESTRIO

Quíd? domi?

SCELEDIVS

In lectó cubat. 470

PALAESTRIO

Édepol ne tu tíbi malam rem répperisti, ut praédicas.

SCELEDIVS

Quíd iam?

PALAESTRIO

Quia hanc attíngere ausu's mília rem hinc e próxumo.

SCELEDIVS

Mágis hercle metuó. sed numquam quísqum faciet quín soror
Ístaec sit gemina húius.

469. quid iam? aut quid est? *Ritschelinus*. QUITIAMAUTQU... ST (ut
duae ante s litterae, quales vel E vel I cel T, fuisse videantur) A quid iam
laud (aut FZ) quid opus est q: contulit *Epid.* I 1, 54 *Fleckeisenus annal.*
philol. 1870 p. 78 472. QUIAHANC etiam A cum q correpto hanc pro-
nomine: cf. 768. 1003. 474. ISTAEC SIT GEMINA A ista sit germana q

PALAESTRIO

Eam pol tu ósculantem hic uíderas.

SCELEDIVS

Íd quidem palámst eam esse ut dícis. Quid propiús fuit 475
Quam út perirem, si élocutus ésssem ero?

PALAESTRIO

Ergo sí sapis,

Mússitabis. plús oportet scíre seruom quám loquei.

Égo abeo a te, néquid tecum cónsili commísceam,

Átque ad hunc íbó uicinum. tuac mihí turbac nón placent.

Érus si ueniet, sí me quaeret, híc ero: hinc me arcéssito. 480

SCELEDIVS. PERIPLECOMENVS

SCELEDIVS

Satin ábiit ille? nec eri sui negótium

Plus cúrat quasi non séruitutem séruat.

Certo illa quidem hic nunc íntus est in aédibus:

Nam egomét cubantem módo eam offendebám domi.

Certum óbservatiónist nunc operám dare. 485

PERIPLECOMENVS

Non hércle hisce homines mé marem, sed féminam

Vicini rentur ésse serui militis:

Ita mé ludificant. meámne hic in uia hóspitam,

Quae heri húc Athenis cum hóspite aduenít meo,

Tractátam et ludificátam, ingenuam et líberam! 490

SCELEDIVS

Perii hércle: hic ad me récta habet rectám uiam.

Metuo illaec mihí res né malo magnó fuat,

Quantum hunc audiui fácere uerborúm senem.

475. ID A Et q Personae nota ante quid caret A, Sceledrus inde
loquitur in q: huic igitur etiam priorem versus partem, quae Pala-
strionis esse solet, reddidi. 476. si elocutus *Muellerus Add.* p. 3
SEILOUTUS A si locutus q 477. LOQUEI, ut vid., A loqui q 479. ad
Bothius APUD A q IBO A, Bothius: om. q Iniuria expulit hunc
v. *Brivius*. 481. eri sui R ERILE (herile B) A q 484. modo eam

R EAMMODO A ea domo q offendebam R OFFENDAM A offendi
(ostendi B) q

PERIPLECOMENVS

Accédam ad hominem. tūn Sceledre hic, scelerum caput,
Meam ludificausti hospitam ante aedis modo? 495

SCELEDVS

Vicīne, ausculta quaeso.

PERIPLECOMENVS

Ego auscultem tibi?

SCELEDVS

Expūrigare uolo me.

PERIPLECOMENVS

Tūn te expūriges,
Qui facinus tantum tamque indignum feceris?
An quia latrocināmini, arbitramini
Quiduis licere facere uobis, nérbero? 500

SCELEDVS

Licétne?

PERIPLECOMENVS

At ita me di deaeque omnes ament,
Nisi mihi supplicium uirgarum de te datur
Longum diutinumque a mane ad uesperum,
Quod meas confregisti imbricis et tegulas,
Ibi dum condignam te sectarus simiam; 505
Quodque inde inspectauisti meum apud me hospitem,
Amplexam amicam quom osculabatur suam;
Quod concubinam erilem insimulare ausus es
Probrī pudicam meque summi flagiti;
Tūn quod tractauisti hospitam ante aedis meas: 510
Nisi mihi supplicium stimuleum de te datur,
Dedecoris pleniorum erum faciam tuom,
Quam magno uento plenumst undarum mare.

SCELEDVS

Ita sum coactus, Periplecomene, ut nesciam,
Vtrum me expostulare tecum aequum siet, 515
An, si istaec non est haec neque haec uisast mihi,
Med expurgare haec tibi uidetur aequius.

504. imbricif (inbr. B) BCD 505. sectarus R lectatuf (lectat' C) BCD sectarif FZ, Servius ad ge. IV 296 517. med Fleckeisenus mea Ba: cf. 26. 552. me φ. Similia formarum in d exeuntium vestigia e codi-

Sicut etiam nunc nescio quid uiderim:
Ita istaec huius similis est nostrae tua,
Siquidem non eademst.

PERIPLECOMENVS

Vise ad me intro: iam scies. 520

SCELEDVS

Licétne?

PERIPLECOMENVS

Quin te iubeo: ei, placide nescita.

SCELEDVS

Ita facere certumst.

PERIPLECOMENVS

Heus, Philocomasium, cito
Transcurrere curriculo ad nos: ita negotiumst.
Post, quando exierit Sceledrus a nobis, cito
Transcurrito ad uos rursus curriculo domum. 525
Nunc pol ego metuo nequid infuscauerit.
Si hic non uidebit mulierem — aperitur foris.

SCELEDVS

Pro di immortales, similiorem mulierem
Magisque eandem, ut pote quae non sit eadem, non reor
Deos facere posse.

PERIPLECOMENVS

Quid nunc?

SCELEDVS

Conmerui malum. 530

PERIPLECOMENVS

Quid igitur? eanest?

SCELEDVS

Etsi east, non est ea.

PERIPLECOMENVS

Vidistin istam?

cibus collegit Muellerus Add. pros. 112 sq., qui tamen perversa usus ratione inde quod etiam ante consonantes et cum numerorum damno posita (e. c. 653 ex mea BaCD) illa reperiuntur, nil omnino eis credendum esse contendit. Immo noti nec infrequentis usus indicia ipsa veterum correctorum prava libidine produntur. 527. Interrumpit se ipsum senex, neque quidquam desidero, quia quam reticet ille apodosin facillime quivis supplet.

SCELEDVS

Vidi et illam et hóspitem

Compléxum atque osculántem.

PERIPLECOMENVS

Eanest?

SCELEDVS

Néscio.

PERIPLECOMENVS

Vin scíre plane?

SCELEDVS

Cúpio.

PERIPLECOMENVS

Abi intro ad uós domum

Contínuo: uide sitne ístaec uostra intús.

SCELEDVS

Licet: 535

Pulchre ádmónuisti. íám ego ad te exhibó foras.

PERIPLECOMENVS

Numquam édepol hominem quémquam ludificárier

Magís facete uídi et magís mirís modis.

Sed éccum egreditur.

SCELEDVS

Périplicomene, te óbsecro

Per deós atque homines pérque stultitiám meam 540

Perqué tua genua . .

PERIPLECOMENVS

Quíd obsecras me?

SCELEDVS

Inscítiae

Meae ét stultitiae ignóscas. nunc demúm scio

Me fuisse excordem caécum incogitábilem:

Nam Philocomasium eecam íntus.

PERIPLECOMENVS

Quid nunc, fúrcifer?

Vidístin ambas?

541 sq. QUIDOBSECRAS ME # INSCITIAE || MEAEETSTULTITIAE A φ, nisi quod obsecraf φ, sc. (sive spatium in C) post me BC et suprascr. D, post obsecras FZ; tum me post stultitiae repetit B

SCELEDVS

Vidi.

PERIPLECOMENVS

Erum exhibeás uolo. 545

SCELEDVS

Meruisse equidem me máximum fateór malum

Et tuaé fecisse me hóspitae aio iniúriam.

Sed méam esse erilem cóncubinam cénsui,

Quoi mé custodem erus áddidit milés meus.

Nam ex úno puteo símilior numquám potis 550

Aqua aéque sumi, quam haéc est atque ista hóspita.

Et mé despexé ad té per inpluiiúm tuom

Fateór.

PERIPLECOMENVS

Quid ní fateáre id, ego quod uíderim?

SCELEDVS

Et ibi ósculantem uídi cum istac hóspitem.

PERIPLECOMENVS

Vidísti?

SCELEDVS

Vidi: cúr negem quod uíderim? 555

Sed Philocomasium mé uidisse cénsui.

PERIPLECOMENVS

Ratun és, dic, me hominem esse ómnium minumí preti,

Si ego mé sciente páterer uicinó meo

Eam fferi apud me tam ísignite iniúriam?

SCELEDVS

Nunc démum a me insipiénter factum esse árbitor, 560

546. EQUIDEMME A te quideme C'Da te quidem et (erasa et) B

551. AQUAAEQ. ^{UAE} (h. e. AQUAAEQ. corr. in AQUAAAE) A atquam aequae Ba At quā aequae (aquae C) C'Da Aqua aequae φ 552. me] MEO (i. e. med) A 553. QUIDNUNC A fateare id Muellerus pros. 33 FATEAREET A fatear et BCDa fateare Db 554. uidi . . . hospitem

? ? ?
dubitanter proposui. ME·MTU·U·CUMISTAHOSPITA A, in quo solo et hic et sequens versus serrati sunt. Sed dubia permulta scrutanti Loewio restiterunt; capere spatia visa sunt has fere litteras: post ME duas V, ante U tertiam M, post eandem I vel E vel T vel S, in fine nec post A nec supra eam apparuit M aut vice eius lineola. me apud te hanc uidisse hospitem Ritschelinus. 557. ratun R, item Bentleius. RATUSNE A φ es, dic, me R ISTICME A me iltic φ

Quom rém cognosco. at nón malitiosé tamen
Feci.

PERIPLECOMENVS

Immo indigne: nám hominem seruóm suos
Domitós habere opórtet oculos ét manus
Orátionemque.

SCELEDVS

Égone si post hunc diem
Mutúero, etiam quód egomet certó sciam, 565
Dato éxcruciandum me: égomet me dedám tibi.
Nunc hóc mi ignosce quaéso.

PERIPLECOMENVS

Vincam animúm meum,
Ne málitiose fáctum id esse abs te árbiter.
Ignóscam tibi istuc.

SCELEDVS

Át tibi di faciánt bene.

PERIPLECOMENVS

Ne tu hérele, si te di ament, linguam cónprimes 570
Posthác: etiam illud, quód scies, ne scúeris
Nec uíderis quod uíderis.

SCELEDVS

Bene mé mones:
Ita fácere certumst. séd satin oratú's?

PERIPLECOMENVS

Abi.

SCELEDVS

Numquíd nunc aliud mé uis?

PERIPLECOMENVS

Ne me nóueris.

SCELEDVS

Dedit híc mihi uerba. quám benigne grátiam 575
Fecít, ne iratus ésset! scio quam rém gerat:
Vt míles quom extemplo á foro adueniát domum,
Domi cómprehendar. úna hic et Palaéstrio
Me habént uenalem: sénsi et iam dudúm scio.

564. EGONE *A*φ: cf. 309 573. SEDSATINEORATUS *A*φ

Numquam hérele ex ista nássa ego hodie escám petam. 580
Nam iam áliquo aufugiam et me óccultabo aliquót dies,
Dum haec cónsilescunt túrbae atque irae léniunt.
Nam núnc satis pipulo ímprobo meruí mali.

PERIPLECOMENVS

Illic hínc abscessit. sát edepol certó scio 585
Occísam saepe sápere plus multó suem:
Cuin íd adimatur ne íd quod uidit uíderit.
Nam illíus oculi atque aúres atque opínio
Transfúgere ad nos. úsque adhuc actúmst probe:
Nimiúm festiuam múlter operam praéhíuit. 590
Redeo ín senatum rúsum. nam Palaéstrio
Domí nunc apud mest, Scéledrus nunc autémst foris:
Frequéns senatus póterit nunc habérier.
Ibo íntro: ne, dum absum, últimus sortí fuam.

Verúm tamen, de me quídquid est, ibo hínc domum. 584

582. haec *CD*, fort. melius, sed haec etiam *A* habet: cf. quae
Studemundus in *annal. philol.* 1876 p. 61 sq. collegit. 583. nunc φ
UNI *A* IMPIO *A*φ: tamen Ritschelii emendationem improbo ceram esse
arbitror. 584 ríc potest ab eodem additus esse qui superiora scripsit.
587. cuin íd adimatur *R* QUINIDADIMATUR *A* quod... adimatur *Ba*
qd inadimatur *D* qd inadmitat^r *C* quod ei adimatur *Bb* 594. ulti-
mus sorti fuam dubitanter proposui. multi (multif *Bc*) fortito (fortita *D*)
fuā (fuā *D*) *BCD* MULTAESORTITAEPHA (vel FIM) in *A* legere sibi visus
est Ritscheli; ultima Locuius probabilius FIAT quam FIAM legi, sed
incerta post *F* omnia adnotavit.

ACTVS III

PALAESTRIO. PLEVSICLES. PERIPLECOMENVS

PALAESTRIO

Cóhibete intra límen etiam uós parumper, Pleúsicles. 595
 Sínite me prius próspectare, ne úspiam insidiaé sient
 Cónsilium quod habére uolumus. nam ópus est nunc tutó loco,
 Vnde inimicus néquis nostri spólia capiat cónsili.
 Nám bene consultum ínconsultumst, sí inimicis úsuist. 599
 Quíppe sei rescúerint inimicí consiliúm tuom, 603
 Tuópte tibi consílio ocludunt línguam et constringúnt manus,
 Átque eadem, quae illís uoluisti fácere, illi faciúnt tibi. 605
 Séd speculabor, néquis aut hinc aut ab laeua aut dextera
 Nóstro consilió uenator ádsit cum auritis plagis.
 Stérilis hinc prospéctus usque ad últumam est plateám probe:
 Éuocabo. heus, Périplecomene et Pleúsicles, progrédimini.

Néque potest quin, si íd inimicis úsuist, obsit mihi. 600
 Nám bene consultum consilium súrripitur saepíssume,
 Sí minus cum cura aut cautela locus loquendi léctus est.

597. VOLIMUS A nunc om. A 598. NEQUI A 599-602 hoc ordine in A q sequuntur, quem restitui. 599. si A si id Ba si fit CD si fit Bc 600: amplificata sententia ab interpolatore videtur.

QUIN SI ID A, Camerarius. qui nisi CD qui nisi B 601 sq.: variatur his v. 599 602. aut cautela locus Ritschelii AUTCAPELLALOCUS A aut catalogof (f. raso) B aut cata lago C aut cata logo D LECTUSEST A, Lipsius lectum est (u e corr. post ras. Ba) q 603. RESCUIERINT A, Camerarius. Foramen post quippe duas litteras quales si capere potuit. feire fuere BCD 605. ILLI A, Guétus, om. q 606. AUTABLAEVA A autaleua B a (e Da) leua CD DEXTERA AB a dextera (dextra C) CD 608. ADULTIMAMESTPLATEAM A ad ultimam (. tuultu. cum ras. Ba, . . . ultumã Bc) plateamst (platea ft, sed p corr. e ft Bc) BCD

PERIPLECOMENVS

Écce nos tibi oboédientis.

PALAESTRIO

Fácilést imperium ín bonos. 610
 Séd uolo scire, eodém consilio, quód intus meditatí sumus,
 Núm geremus rem.

PERIPLECOMENVS

Ímmo magis esse ád rem utibile nó n potest.

PALAESTRIO

Quíd tibi, Pleusiclés?

PLEVSICLES

Quod uobis pláceat, displiceát mihi?
 Quís homo *mihi* sit mágis meus quam tu's?

PERIPLECOMENVS

Lóquere lepide et cómmode.

PALAESTRIO

Pól ita decet hunc fácere.

PLEVSICLES

At hoc me fácinus miserum mácerat 615
 Meúmque cor corpúsque cruciat.

PERIPLECOMENVS

Quíd id est quod cruciát? cedo.

PLEVSICLES

Mé tibi istue aetátis homini fácínora puerília
 Óbícere ac neque té decora néque tuis nirtútibus
 Á te expetere: ex ópibus summis meí *te* honoris grátia
 Míhique amanti ire ópitulatum atque éa te facere fácínora,
 Quae ístaec aetas fúgere facta mágis quam sectarí solet. 621
 Eám pudet me tibi in senecta óbícere sollicitúdinem.

Inde a v. 611 turbae incipiunt variis variarum recensio-
 mentis ortae, e quibus geminus textus integritati restitui iam non potest.
 nam e. c. 611-613 quauis aduersentur versibus 597 sq., tam arte tamen
 cum sequentibus coaduerunt, ut simpliciter remoueri nequeant. 612. num
 geremus Beckerus Stud. I 142 Gerimus BCD Si gerimus FZ
 613. Immo quid tibi pleuficlef? Palaestriani adscripta ω. In margine
 adpositum immo, quod e superiore versu exciderat, in sequentis initium
 irrepsit. quod R quodue (nec C) ω 614. mihi om. ω: debilitatem
 numerorum sentiens Ritschelius quis homo sit magis meus quam tute's
 scripsit. 618. ac neque R atque Ba neque q et neque Ritschelius.

PALAESTRIO

Nóuo modo tu homo amás. siquidem te quíequam quod faxís pudet,
Níhil amas, umbrá's amantum mágis quam amator, Pleúsicles.

PLEVSICLES

Háncine aetatem éxercere meí me amoris grátia! 625

PERIPLECOMENVS

Quíd ais tu? tam tibi ego uideor óppido Acherúnticus?
Tám capularis? támine tibi diu uideor uitam uúere?
Nam équidem haud sum annos nátus praeter quínquaginta
et quáttuor:
Cláre oculis uideó, sum pernix, mánibus pedibus móbilis.

PALAESTRIO

Si álbicapillus híc uidetur, ne útíquam ab ingenió senet: 630
Ínest in hoc emússitata súa sibi ingenua índoles.

PLEVSICLES

Pól id quidem experiór ita esse, ut praédicas, Palaéstrio:
Nám benignitás quidem huius óppido adulescéntulist.

PERIPLECOMENVS

Ímmo, hospes, magis quóm periculum fácies, magis noscés meam
Cómítatem ergá te amantem.

PLEVSICLES

Quíd opust nota nóscere? 635

PERIPLECOMENVS

* * * * *
Út apud ted exémplum experiundo hábeas, ne quaerás foris.
Nám nisi qui ipse amáuit, aegre amántis ingenium ínspicit.

623 sq. Palaestrióni dat B, Periplecomeno φ 624. amantis Niemeyer.

627. tamine CDFZ tamme B: tamine formam, quam olim in
scholis enarravi, postea Kochius mus. Rhen. XXV 618 commendavit.

629. pernix pedibus, manibus mobilis Sophus Bugge Philol. XXX 642

630. ab ingenio senet Kochius ab ingenio est senex Scioppius ab
ingenio senes Nonii p. 456, 34 exemplaria ibi (om. Ba) ingenio fenex
BCD ibi (ubi Z) ingenium fenif FZ 631. emussitata (cf. Paulus
Festi p. 76 s. v.) Nonius p. 9 (emeussiaetas eiusdem ex., nisi quod
ememus si aetas Bamb. p. 457, 1): cf. Loewius Prodróm. 284 emusitata ω

636—670. hoc ordine, qui in libris traditur, servari, sed ut Plauti
esse credam tantum v. 637—640. 643—650. 656. Ante v. 637 auctore
Ritschelío talia fere excidisse putanda sunt:

ípsum amasse opórtet, si amanti íre opitulatúm uoles.

637. ted Bothius te supraser. Bc, om. φ experiundo R experiundi ω
ne quaeras Luchs negat cum ras. Ba negit CDa

Ét ego amoris áliquantum habeo umórisque etiam in córpore
Néquedum exarui éx amoenis rébus et uoluptáriis. 640
Íncommoditate ábstinere me ápod conuiuas cómmodo 643
Cómmemini, et meae orátionis iústam partem pérsequi
Ét meam partem itidém tacere, quom álienast orátio. 645
Mínime sputatór screator sum, ítidem mínime múccidus:
Póst, Ephesi sum nátus, noenum in Ápulis, noenum Áminulae.

PALAESTRIO

Lépidum seneciónem, si quas mémorat uirtutís habet,
Átque equidem plane éducatum in nútricatu Vénerio!

PERIPLECOMENVS

Plús dabo quam praédicabo ex mé uenustatís tibi. 650

PLEVSICLES

Tuí quidem edepol ómnes mores ád uenustatém uigent. 656
Át tibi tanto sumpitui esse míhi molestumst.

Vél cauillatór facetus uél conuiua cómmodus 641
Ítem ero: neque ego sum óblocutor álteri in conuúio. 642

Néque ego cumquam aliénium seortum súbigito in conuúio, 651
Néque praeipio pulpamentum néque praeortó póculum,
Néque per uinum umquam éx me exoritur díscidium in conuúio:
Síquís ibist odiósus, abeo dómum, sermonem ségrego.
Vénerem, amorem amoénitatemque áccubans exéreo. 655

PALAESTRIO

Cédo tris mi homines aúrichalco cóntra cum istis móribus. 657
At quidem illuc aetátis qui sit, nón inuenies álterum
Lépidiorem ad omnis res nec qui amícus sit amíco magis.

PERIPLECOMENVS

Túte me ut fateáre faciam esse ádulescentem móribus: 660

639. Et ω, quod restitui. 641 sq. ex altera recensione huc inlati vi-
dentur. 647. in margine inter v. 646 et 648 additus in B, post 646

in φ noenum bis et ipse olim et Buechelerus: non (ñ C) enim ω priore
non sum ω altero loco, etiam Philargyrius in georg. II 134

648 sq. Palaestrióni cum libris reddidi. seneciónem R femifemue CD
femine B 649. equidem ω 650 huc ex libris reuocari. prae-
dicabo: scilicet re magis quam verbis morum venustatem ostendam.

651—655 novo panno interpolator morum descriptionem auxit; ac fortasse
vel huius duplex auctor fuit, alter ut v. 651 sq., alter 653—655 ad-
pinxerit. 656. tuí Camerarius tu ω uigent R uicet C necet Da

negit Db uacet B tu...veges Brixius. 657—670 ad alteram
vel tertiam adeo recensionem pertinere videntur. 659. qui amicus sit
amico R qd (q Bb) amicus amicos (amico Bb) fit ω

PERIPLECOMENVS

Mórus es. 671

Nam in mala uxore atque inimico síquid sumas, sumpus est:
In bono hospite atque amico quaestus est quod sumitur.

Deum uirtute est te unde hospitio accipiam apud me có-
miter: 675

Es bibe, animo obséquere mecum atque ónera te hilaritúdi-
ne.

Líberae sunt aedes, liberum egomet me uolo uiuere.

Nam mihi deum uirtute dicam própter diuitiás meas

Lícuít uxorem dotatam genere summo dúcere:

Séd nolo mi oblátratricem in aedis intro mittere. 680

PLEVSICLES

Quór non uis? nam prócreare líberos lepidumst opus.

PERIPLECOMENVS

Hércle uero líberum esse méd id multo lépidiust. 682

Ita ego ad omnis cómparebo tibi res benefactis frequens. 661

Ópusne erit tibi áduocato trísti, iracundo? éce me.

Ópusne leni? leniorem díces quam mutumst mare,

Líquidiusculúsque ero quam uéntus est fauónius.

Vél hilarissumum conuiuiam hinc indidem expromám tibi 665

Vél primariúm parasitum atque óbsonatorem óptimum.

Tum ad saltandum nón cinaedus málacus aquest atque ego.

PALAESTRIO

Quíd ad ollas artis optassis, si óptio eneniát tibi?

PLEVSICLES

Huic pro meritis út referrei páriter possit grátia

Tíbique, quibus nunc mé esse experior sumpmae sollicitúdini. 670

Ét quod in diuinis rebus sumpumst sapienti lucrót. 674

PALAESTRIO

Tú homo et alteri sapienter pótis es consulere ét tibi. 683

668. ad ollas *R* attollat *Ba* attillat *CDa* ad illat φ 669. referrei]
referet *BaCDa* referri φ 670. experio *BaCDa* 674. quem olim
obelo notari nunc rideo *Bririum* quoque *uncis* inclusisse. 675. accipiem
BCD: cf. *Bergkii* ind. Hal. 1858,9 p. V. Sed *Catoniana* illa dicem
faciem recipie ostende attinge futura fuisse intellexit *R. Schoellius* XII
tab. rel. p. 87, atque futurum est etiam ipsum illud accipiem quod in
Pseudulo r. 946 *B* praebet. 677. liberum *Ritscheli* liber sum ω

egomet me *R* autem ego metuo *Ba* autem egomet *Bc* autem (aut *C*)
ego me tu *CD* autem ego me uti *FZ*. Duplex scriptura videtur fuisse:
autem ego me et egomet me uiuere *Hauptius* bibere *Bc* in marg.
libere φ 682. med id *R* ME (sive 1) 11 *A* id *Bc* it *C* ut *Ba* at *Da*
LEPIDIUSEST *A* est lepidiuf φ 683. hic in libris praeter *A* se-

Nam bona uxor lúds durust, sí sit usquam géntium, 684

Úbi ea possit inueniri. uerum egone eam ducám domum,
Quae mihi numquam hoc dícat: 'eme, mi uír, lanam, unde
pállium

Málacum et calidum cónciatur túnicaeque hibernae bonae,

Ne álgeas hac híeme'? hoc numquam uérbum ex uxore audías;

Vérum prius quam gállicí cantent, quae me e somno súscitet,

Dícat: 'da mihi, uír, kalendis meám qui matrem móerem;

Dá qui faciam cóndimenta; dá quod dem quinquátribus 691

Praecantrici, cóniectrici, áriolae atque arúspicae;

Túm plicatricém clementer nón potest quin múnere;

Iám pridem, quia níhil abstulerit, súscenset torária;

Tum ópstetrix expóstulauit mécum, parum missum sibi; 695

Quíd? nutrici nón missurú's quicquam, quae uernás alit?

Flágitiumst si níl mittetur, quae supercilió spicit.'

Haec atque horum símilia alia dámna multa múlterum

Méd uxore próhibent, mihi quae huius símilis sermonés serant.

PALAESTRIO

Dí tibi propitií sunt: nam hercle si istam semel amiseris 700

Líbertatem, haud fáciie eundem rúsum restitués locum.

PLEVSICLES

Át illa laus est, mágno in genere et in diuitiis máxumis

Líberos hominem educare, géneri monimentum ét sibi.

PERIPLECOMENVS

Quándo habeo multós cognatos, quíd opus mihi sit líberis?

quitur *Palaestri* nota in *BC* praefixa: *Pleusiclis* verbis at illa laus

est (702) praemisit *Ritscheli*. 684. LUDUSDURUSTSISITUSQUAM *A*
sua deductus situl quam *CD* sua deducta ē quā *Ba* si deducta sit ul-
quā *Bc* 685. EA POSSIT INUENIRI *ADcZ* ea possi inueniri *CDa*
eam possim inueniri (inuenire *c*) *B* 686. MI *A* φ UNDE *A*, *Bothius*

unde tibi φ 688. ex om. *B* DE *A* 689. E *A*, *Fleckeisenus*, om. φ

690. MUNEREM *A*, *Ritscheli* uenerit *BCT*, unde moenerem

Loeuius. uenerit *D* uenerunt *Z* 692. PRAECANTRICI *A*, *Scaliger*

pre/catrici *B* precatatrici *CD* precantatrici *F* 694. toraria *Sal-*

masius ceraria *BCD* CERARIA *A* 697. huc transposuit *Bothius*, post

692 *A* φ QUAE *A*, *Festus* p. 330 q' (i. e. que) *CD*, om. *B* quo *FZ*

699. med *Ritscheli* nov. exc. *Plaut.* 43 ME *A* φ SERANT *A* φ , nisi quod

ferant *C* 700. PROPITINAMHERCLESISTAMSEMELE *A* propitií sunt

hercle nam si ista (istam *FZ*) semel φ 701. RESTITUIS *A*

703. MONIMENTUM *AFZ* monumentum φ 704. OPUS MIHI (ceteris

Núnc bene uiuo et fórtunate atque út uolo atque animo út
lubet. 705

Bóna mea in mortí cognatis dícam, inter eos pártiam,
Sí apud me aderunt, mé curabunt, uísent quid agam, ecquíd uelim.
Prius quam lucet ádsunt, rogitant nóctu ut somnum céperim.
Sácrificant: dant índe partem míhi maiorem quám sibi, 710
Ábducunt ad éxta, me ad se ad prándium, ad cenám uocant;
Ílle miserrumúm se retur, mínimum qui misít mihi.
Ílli inter se cértant donis, égomet mecum mússito:
'Bóna mea inhiant; mé certatim nútrícant et múnérant.'

PALAESTRIO

Nímis bona ratióne nimiumque ád te et tuam uitám uales, 715
Ét tibi sunt gemini ét trigemini, sí te bene habes, filii.

PERIPLECOMENVS

Pól si habuissem, sátis cepissem míseriarum e líberis.

* * * * *
Cóntinuo excruciarer animi: sí forte ei fuissét febris,
Cénserem emorí: cecidissetue ébrius aut de equo úspíam,
Métuerem ne ibi díffregisset crúra aut ceruicés sibi. 720

Eós pro líberís habebo, quí mihi mittunt múnera. 720

omissis) A opuf fit (fit FZ) mihi q 706. bona mea in morti Bothius
MEA BONA MEA MORTE A q (nisi quod Meam priore loco Ba) DICAM
A q 707. si R HI ABb Li q Cetera ut in A, nisi quod hic QUID pro
nostro ecquid praebet. aput (apud B) me (te B) ederunt (ederit B) me
curabunt uifant (uifam B) quid agam (agant B) hic quid (quod ecquid
recte interpretati sunt FZ) uelint (uelit CD uelí Dc) q 709. inter-
polamentum agnovit Ritscheliu: adscriptum ad amplificandum v. 707 falso
postea loco in textum inlatum est. 711. ADEXTAME (non praemisso ME)
A, Camerarius at (ad c) ex tra me Ba at exta me CD 714. ME A,
Bugge, om. q 715. ADTEETTUAMUITAM A at (a Ba ad Bb) te et tua

multam (multa B) q uales R U-ABES A, post U ut spatium I vel E
vel T litterae vacet, B incerta etiam D legi possit. uidel q: an uiges ut
656? 716. Palaestrionis notam huic demum versui, non antecedenti
praemittunt BCD, ut videatur dubitari posse, non forte v. 715 Pleusicli
tribuendus sit. Post v. 717 excidisse versiculum unum vidit Ritscheliu,
quem hoc exemplo supplevit:

sí mihi filiús reuorti fórtē cessassét domum.

Eadem lucuna hausit in q praeter A etiam v. 718 718. si forte ei R SI
EI (ut uid.) FORTE A 719. ue Ritscheliu SE A q AUTDEEQUO USPIAM
A Db Z aut de equo (de quo CDa) fúlpíam (fúlpíam F) q
720. diffregisset R DE(sive I)FREGISSET A defrigiffet CD defregiffet B

PALAESTRIO

Ó lepidum caput! íta me di deaéque ament, aequóm fuit 723
Deós parauisse, úno exemplo ne ómnes uitam uínerent.
Sícut merci prétium statuit quíst probus agoránomus, 725
Quaé probast et prétio dígna, pró uirtute ut uéneat,
Quae ínprobast, pro mércis uitio dóminum pretio paúperet:
Ítidem díuos díspertisse uitam humanam aequóm fuit:
Quí lepide ingeniátus esset, uitam ei longinquám darent,
Quí ínprobi essent ét scelesti, is ádimerent animám cito. 730
Sí hóc paruissént, et homines éssent minus multí mali
Ét minus audactér scelesta fácerent facta; et póstea,
Quí homines probi éssent, esset ís annona uílíor.

PERIPLECOMENVS

Quí deorum consília culpet, stúltus inscitúsque sit.
Núnc uolo obsonáre ut, hospes, tuá te ex uirtute ét mea 736
Meaé domi accipiám benigne, lépide et lepidis uíctibus.

PLEVSICLES

Níl me paenitét iam quantum sumpuum fuerít tibi.
Nam hósper nullus tám in amíci hospítium deuortí potest,
Quín, ubi triduóm continuom fúerit, iam odiosús siet; 740
Vérum ubi dies decém continuos sít, east odiorum Ílias:
Tam étsi dominus nóñ inuitus pátitur, seruí múrmurant.

Huíc homini dignúmst diuitias ésse et díu uitám darei, 721
Quí ét rem seruat ét se bene habet suisque amícis úsuist.

Quíque eos uituperét. nunc istis rébus desistí decet. 735

721 sq. carent Palaestrionis nota in BCD, responsi post v. 714 ditto-
graphia videtur esse. 721. darei] DARI A, Camerarius dare q

722. USUIEST A, Ritscheliu uult (uule D) q 723 sqq. Palaestrioni
tribui, Pleusicli adscribuntur in BCD, omíssa personae nota in FZ.

726. turbatis vario modo inter se hemistichíis post probast excidisse
quaedam uidit Ritscheliu, quae suppleuimus. 735 apertum glossema,
quod primus expulit Ritscheliu. quíque eos uituperet etiam in A (ubi
UITUPERET) extat, ubi numeris eodem modo ut uoluit Guietus curatum
est: nam simplex NUNC ibi legit Loewius, non nunc iam (s. nuntiam),
ut ceteri habent libri. Illius in locum Ritscheliu tale quid proposuit:
sed dies it. Sed vereor ne totus versiculus interpolatus sit, si quidem
in v. 736 initio Nunc omnes libri praebent, non nam, ut mutauit Bothius.

738. QUANTUM SUMPTUM FUERIMIBI A quanto sumptum (sumtū Ba)
fuerim tibi q

PERIPLECOMENVS

Séruiendae sérututi ego séruos instruxí mihi,
Hóspes, non qui mi ímperarent quíbusue ego essem obnóxius.
Si illis aegrest míhi id quod nolup est, meó remigio rém
gerunt: 745

Támen id quod odióst faciundumst cúm malo atque ingrátiiis.
Núne quod ocepi óbsonatum pérgam.

PLEVSICLES

Si certúmst tibi,
Cómmodulum obsoná, ne magno sumpu: mihi quiduí sat est.

PERIPLECOMENVS

Quín tu istanc orátionem hinc uéterem atque antiquam ámoues?
Próletarió sermone núnc quidem, hospes, útere. 750
Nam í solent, quando áccubuere, ubi céna adpositast, dicere:
'Quíd opus fuit ístoc sumptu tánto nostra grátia?
Ínsaniuisti hércle: nam idem hoc hóminibus sat erát decem.'

PALAESTRIO

Fít pol illuc ad illud exemplum: ut dócte et perspecté sapit. 755

PERIPLECOMENVS

Séd eidem homines númquam dicunt, quámquam adpositumst
ámpliter:

'Íube illud demi, tólle hanc patinam, rémoue pernam, níl moror;
Aúfer illam offám porcinam; próbus hic conger frigidust;
Rémoue, abi aufer': néminem eorum haec ádsenerare aúdias,
Séd procellunt sése in mensam dímidíati, dum áppetunt. 760
Quód eorum causa óbsonatumst, cúlpan et comedúnt tamen. 754

PALAESTRIO

Bónus bene ut malós descripsit móres.

743. SERUIENDAE SERUITUTI A Seruienti (Seruientif DZ) seruitute (seruitutem Z) φ introuxi C introduxi BDFZ: ergo instrouxi scriptum fuerat. 745. id] EO sive ID A incit C incit B mett D, om. FZ: repetitum mi post mihi fuit. MEO REMIGIO RE GERUNT A me horem (mebrem D) remigio rem gero φ , ut certe duplex scriptura meo remigio rem et meo rem remigio fuisse videatur, et praeplacet fere altera haec.

746. ODIOSE (vel T) A (odio est Gruterus) odiole (odiole C) φ 750. Nam quod in ω praemittitur, librarii oculos ad sequentem versum deerrasse manifestum est: ergo nil praeterea mutandum. 754 cum Bothio post v. 760 transposui, quocum ipsa structura cohaeret.

PERIPLECOMENVS

Haud centénsuam 761
Pártem dixi atque, ótium mihi sí sit, possum exprómere.

PALAESTRIO

Ígitur id quod ágitur huic rei prímum praeuortí decet.
Núnc hoc animum aduórtite ambo. míhi opus est operá tua,
Péríplecomene: nám ego inueni lépidam sucophántiam, 765
Qui ádmutiletur míles usque caésariatus, átque uti
Huic amanti ad Philocomasium hanc éfciamus cópíam,
Vt eam hinc abducát habeatque.

PERIPLECOMENVS

Dári istanc rationém uolo.

PALAESTRIO

Át ego mi anulúm dari istunc tuóm uolo.

PERIPLECOMENVS

Quam ad rem úsuist?

PALAESTRIO

Quándo habebo, igitúr rationem meárum fabricarúm dabo. 770

PERIPLECOMENVS

Vtere, accipe.

PALAESTRIO

Accipe a me rúsum rationém doli,
Quam ínstiti.

PERIPLECOMENVS

Perpúrigatis dāmus tibi ambo operam aúribus.

PALAESTRIO

Érus meus ita mágnus moechus míliaumst, ut néminem
Fúisse aeque néque futurum crédam.

PERIPLECOMENVS

Credo ego istúe item.

PALAESTRIO

Átque Alexandrí praestare praedicat formaé suam: 775
Ítaque omnis se ultró sectari in Épheso memorat míliares.

763 sqq. aptius quam hic ad v. 610 adiunguntur ceteris quae intercedunt omissis. 767. ad philocomasium FZ ac philocomasium (i.B) BCD 768. eam hinc R hic eam ω hinc eam Plus: cf. 472 774. fuisse aeque 'prisca exemplaria' Pii. fuisse aeque De fuisse atque FZ fuisset atque BCDA

PERIPLECOMENVS

Édepol qui te de isto multi cūpiunt nunc mentīrier:
Séd ego ita esse ut dīcis teneo pūlere. proin, Palaéstrio,
Quám potis tam uérba confer máxime ad compéndium.

PALAESTRIO

Éequam tu potís reperire fórma lepida mūliorem, 780
Quoí facetiárum cor corpúsque sit plenum ét doli?

PERIPLECOMENVS

Íngenuamne an líbertinam?

PALAESTRIO

Aequi ístuc facio, dūm modo
Eám des quae sit quaéstuosa, quae alat corpus córpore
Quoique sapiat pectus: nam cor nón potest, quod nūlla habet.

PERIPLECOMENVS

Laútam uis an nóndum quae sit laúta?

PALAESTRIO

Sic consúcidam, 785
Quám lepidissumám potis quamque ádulescentem máxime.

PERIPLECOMENVS

Hábeo eceíllam meám clientam, méretricem adulescéntulam.
Séd quid ea usus ést?

PALAESTRIO

Vt ad ted eám iam deducás domum
Ítaque eam huc ornátam adducas: éx matronarúm modo
Cápite compto crínis uittasque hábeat adsimulétque se 790
Túam esse uxorem; ita praéciipiundumst.

PLEVSICLES

Érro quam insistás uiam.

PALAESTRIO

Át scietis póst: eae ecqua ancíllast?

782. facio, dummodo *Camerarius* faciom dummodo *CD* (cf. ad v. 236) faciundū modo *B* 785. quae (que *BD*) nondum sit lauta (lautā *BCD*) ω nondum lauta quae sit *Bothius*. sic confucidam (confluodam *C*) ω: cf. *Fronto* p. 144 *N*. siccam sucidam *Pius*. 789. EX MATRONARUM MODO *A* matronarum modo φ ut m. m. *Ritschellius*. 791. *Pleusicli* tribui quae *Periplecomeno* plerumque adsignantur, et habet *PL C*.

792. ATSCIETIS POSTEAECQUA *A* At scietif fet (scietif fed *DFZ* fletiffet *B*) haecque (hecque *D* ecque *F* ecquae *Z*) φ

PERIPLECOMENVS

Est primé cata.

PALAESTRIO

Eá quoque opus est. ita praecipito mūlieri atque ancíllulae,
Vt simulet se túam esse uxorem et déperire hunc mīitem,
Quásique hunc anulúm suae faueae déderit, ea porró mihi, 795
Militi ut darém; quasique ego *ei* reí sim interpres.

PERIPLECOMENVS

Aúdio:

Né me surdum uérberans fac aúris.

PALAESTRIO

Ego rectís meis
Eí dabo: *a* tuá mi uxore dícam delatum ét datum,
Vt sese ad eum cónciliarem. ille eíus domi cupiét miser,
Quí nisi adulterió studiosus reí nulli aliaest ínprobis. 800

PERIPLECOMENVS

Nón potuit reperíre, si ipsi Sólí quaerundás dares,
Lépidiores duás ad hanc rem quam égo *habeo*: habe ani-
múm bonum.

PALAESTRIO

Érgo adcura, séd propere opus est. nūc tu ausculta, Pleúsicles.

PLEVSICLES

Tíbi sum oboediéns.

PALAESTRIO

Hoc facito: mīles domum ubi aduénit,
Mémineris ne Phílocomasium nómines.

PLEVSICLES

Quem nóminem? 805

797–800 *Palaestrioni in libris tribuantur*, ne . . . auris *Periplecomeno* cum *B* reddidit *Ritschellius*. 797. ne me surdum uerberans fac auris

NE(sive D)ME(sive I)SIRD — (incerta praeferre omnia) *A* Ne me surdum uerberauit (uerberauit *D* uerberat uit *C*) si audis (d corr. fort. ex u *C*) φ rectis meis *C* recte meis φ Inter 797 et 798 hoc initium versus in *A* legit *Locuius*: AURI(sive E)SUE(sive T) 798. ei dabo] . . DABO *A*

Dabo φ 799. UTSEAD — *A* Vt fideat mecum *B*, quae sed ad eum interpreteris. Vt fese at (aut *C* ad *FZ*) eum φ ille eius domi *Ritschellius* ille eius modi est ω 802. habeo om. ω (in *A* haec versus pars legi nequit): addi iussit etiam *Muellerus* *Add.* 145: cf. v. 236. 803 sqq. *Mandata*, quibus *Pleusiclem Palaestrio* in hac ultima scaenae

parte instruit, ab oeconomia fabulae abhorreere olim monui. 804. — MUM ADUENERIT *A* 805. QUEM *A* quē *B* quam φ

Glyceram.

PALAESTRIO

PLEVSICLES

Nempe eandem quae dudum constitutast.

PALAESTRIO

Pax, abi.

PLEVSICLES

Mémínero: sed quid meminisse id refert, rogo ego te tamen.

PALAESTRIO

Ego enim dicam tui, quando usus poseet. interea tace:

At tum quom rem hic ager actutum partis defendas tuas.

PLEVSICLES

Eo ego intro igitur.

PALAESTRIO

Ei, praecepta sobrie adcuras face. 810

PALAESTRIO. LVRCIO

PALAESTRIO

Quantas res turbo, quantas moueo machinas!

Eripiam ego hodie concubinam militi,

Si centuriati bene sunt manuplares mei.

Sed illum uocabo. heus Sceledre, nisi negotiumst,

Progrederere ante aedis: te uoco Palaestrio. 815

LVRCIO

Non operaest Sceledro.

PALAESTRIO

Quid iam?

LVRCIO

Sorbet dormiens.

PALAESTRIO

Quid, sorbet?

LVRCIO

Illud, stertit uolui dicere.

Sed quia consimilest, quom stertas, quasi sorbeas 818

809. at R Vt ω tum quom *Ritschellius* nunc B cum ϕ rem R
etiam ω 815. uoco CD uoca B uocat FZ 818 olim obelo notari,
quamquam legitur saltem initium eius SED — etiam in A. Supplevit

PALAESTRIO

Eho an dormit Sceledrus intus?

LVRCIO

Non naso quidem: 819

Nam eo magnum clamat.

PALAESTRIO

Tetigit calicem clanculum?

Deprumpsit nardini amphoram cellarius?

Eho tu, sceleste, qui illi suppromus!

LVRCIO

Eho!

Quid uis?

PALAESTRIO

Quid lubitumst illi condormiscere?

LVRCIO

Oculis, opinor.

PALAESTRIO

Non te istuc rogitó, scelus.

Procede huc: iam peristi, nisi uerum scio. 825

Prompsisti tu illi unum?

LVRCIO

Non prompsi.

PALAESTRIO

Negas?

LVRCIO

Nego hercle uero: nam ille me uoluit dicere.

Neque equidem heminas octo exprompsi in urceum,

Neque ille calidum hinc exhibuit in prandium.

PALAESTRIO

Neque tu bibisti?

LVRCIO

Di me perdant si bibi, 830

Si bibere potui.

PALAESTRIO

Quid iam?

*apodosin Ritschellius, sed eam fortasse Palaestriionis sermone abscindi
voluerat auctor. Certe ne in A quidem inter v. 818 et 819 quidquam
extat. 819 etiam in A incipit EH— 820 sq. interrogandi signa
posui. 822. eho in extremo versu Lurcioni ascripsi, qui Palaestriionem
imitando deludit. 823. QUID instrumentalis ante lubitumst A ϕ
829. hinc R hic ω*

LVRCIO

Quia enim obsorbui:

Nam nimis caleuit, ámburebat gútturem.

PALAESTRIO

Bonó suppromo et prómo cellam créditoam. 834

LVRCIO

Alii ébrii sunt, álii poscam pótitant: 833

Tu hercle ítidem faceres, sí tibi esset créditoa. 835

Quoniam aémulari nón licet, nunc ínuides.

PALAESTRIO

Eho, an únquam prompsit ántehac? respondé, scelus.

Atque út tu scire pössies, dicó tibi:

Si fálsa dices, Lúrcio, excruciabere.

LVRCIO

Itan uéro? ut tu ipse mé dixisse délices, 840

Post é sagina ego éciar cellária,

Vt tibi si prompsis, álium suppromúm pares.

PALAESTRIO

Non édepol faciam: age écloquere audactér mihi.

LVRCIO

Numquam édepol uidi prómere: uerum hóc erat:

Mihi ímperabat, égo promebam póstea. 845

PALAESTRIO

Sic illi crebro cápíte sistebánt cadi?

LVRCIO

Non hércle tam istoc uálíde cassabánt cadi.

Sed in cèlla paulum lóculi erat nimis lúbrici;

832. caleuit *CD* caluit *B* calebat *Nonii p.* 207 *exemplaria* CALEB— *A*834. 833. ita transposui, ut inter utramque personam distribuerem: et omittitur ad v. 833 *Palaestrionis* in ω , *Lurcionis* nota ad v. 835 in *BCD* 835. hercle itidem etiam *Mullerus Add.* 133 hercle idem *FZ* hercle (erclé *D*) diem *BCD* HERCLEI (sive *D*)— *A* 838. possies *R* políf ω dico (dice *Da*) ω edico *Camerarius*: sed diversa est v. 159 *condicio*. ego dico *Pylades*. 842. si prompsis *R* fi pmtif *B* fi proptif *CD* qui prompseris *Pylades secundum FZ* 843. eloquere *Pareus* te (te *CD*, om. *FZ*) loquere ω Aut 846 aut 847, sed illum probabilius om. *A* 846. sic *R* hic ω illi *CD* ille *B* 848. LOCULI (sed hoc dubium) LUBRICI in extremo versu etiam *A* cum ϕ . Verborum ordinem qualis in libris traditur deletio nimis post paulum sic seruare possis: sed in cèlla erat pauxillum loculi lúbrici. Minus placet quod

Ibi erát bilibris aúla sic proptér cados;

Ea saepe deciens cómplebatur ín die: 850

Vbi bécchabatur aúla, cassabánt cadi. 852

PALAESTRIO

Abi abi íntro. Iam uos ín cella uinária

Bacchánal facitis: iam hércle ego erum adducam á foro.

LVRCIO

Perii: éxcruciabit mé erus, domum si uénerit, 855

Quom haec fácta scíbit, quía sibi non díxerim.

Fugiam hércle aliquo atque hóc ín diem extollám malum.

Ne díxeritis óbsecro huic uostrám fidem.

PALAESTRIO

Quo té agis?

LVRCIO

Missus sum áliquo: iam huc reuénéro.

PALAESTRIO

Quis mísit?

LVRCIO

Philocomásium.

PALAESTRIO

Abi: actutúm redi. 860

LVRCIO

Quaesó tamen, tu meám partem, infortúnium

Si díuidetur, me ábsente accipitó tamen.

PALAESTRIO

Modo íntellexi quám rem mulier gésserit:

Quia Scéledrus dormit, hunc subcustodém suom

Foras áblegauit, dum áb se huc transirét. placet. 865

Sed Péríplecomenus quam eí mandauí mulierem

Eam uídi inanem plénam fieri máxume

851

proposuit *Seyffertus Philol.* XXIX 398: sed in cella erat paulum nimio l. l. 851. EA — — MPLENAMFIERIMAXIM. *A* lectione valde dubia. Ea (*Ea C*) plenam atque inanem fieri plena (plenā *CD*) maxuma (axuma *C*) *BCD* et v. 852 initio Vidi pro ubi *B*. *Dittographiam* v. 850 esse arbitror, ut mera glossemata reiecit *Ritschellius*. 853. — AMUOSINCELLAUTINARIA etiam *A*. Accentus meliores sic fiunt: iam adeo in cella uos uinaria. 859. aliquo *Hauptius* alio ω

Nimis lépida forma dúcit. di hercle hanc rem ádiuuant.
Quam dígne ornata incédit, haut meretrície!
Lepide hóc succedit súb manus negótium.

PERIPLECOMENVS. ACROTELEVTVM. MILPHIDIPPA.
PALAESTRIO

PERIPLECOMENVS

Rem omném tibi, Acroteleútium, tibique úna, Milphidíppa, 870
Domi démonstravi iam órđine. hanc fabricám fallaciásque
Minus sí tenetis, dénuo uolo pércipiatís pláne;
Satis si íntellegitis, áliud est quod pótius fabulémur.

ACROTELEVTVM

Stultítia atque insipientía *atque* insúlſa malítia haéc sit,
Me ire ín opus alienum aut tibi meam óperam pollicitári, 875
Si in ea ópificina nésciam aut mala éſſe aut fraudulénta.

PERIPLECOMENVS

At méliuſt *te* monérier.

ACROTELEVTVM

Meretrícem commonéri

Quam sáne magni réferat, me clámſt. quin ego uel últro,
Postquam ádbibere aurés meae tuae óram oratióſis,
Tibi díxi miles quem ádmóduſ pótíſſet deaſciári. 880

PERIPLECOMENVS

At némo ſoluſ ſátis ſapít: nam ego múltoſ ſaepe uídi
Regiónem fugere cóſili priuſ quám repertam habérent.

ACROTELEVTVM

Si quíd faciundumſt mülſieri male átque malitióſe,
Eae ibi ímmortalis mémoriaſt meminíſſe et ſempitérna:

874. insipientia atque insulsa malitia R insipientiā falsa B infapientia (insipientiā D) falsa CD 876. in ea opificina admisit Ritscheliuſ. eam opificinam ω ea in officina Camerariuſ 878. me R nihil ω, merum glossema, ut sentio, verborum quam s. magni quin ego uel ultro R quin ego inultro B quin ego inultro C. Ex D nil inuenio adnotatum. quin egomet ultro Acidaliuſ 879. tuae oram Gulielmuſ tuam (& tuam C) moram BCD 884. eae ibi R Ea ſibi BD Eae ſibi C

Sin béne quíd aut fidéliter faciúndumſt, eueníbit 885
Oblúſioſae extémplo uti fiánt, meminíſſe néqueant.

PERIPLECOMENVS

Ergo íſtuc metuo quóm uenit uobís faciundum utrúmque:
Nam id próderit mihi, míliti male quód facietis ámbae.

ACROTELEVTVM

Dum né ſcientes quíd bonum faciámus, ne formída.

PERIPLECOMENVS

Mala mülſier mers eſt.

ACROTELEVTVM

Né pauē, haut peióreſ conueníbunt. 890

Vbi fácta erit conlátio noſtrárum malitiárum, 937
Haut uéreor ne noſ súbdola perfídiá peruincámur.

* * * * *

ACROTELEVTVM

Nam, mí patrone, hoc cógítato: ubi próbuſ eſt architétuſ, 910
Bene líneatam sí ſemel carínam conlocáuit,
Facile éſſe nauem fácere, ubi *fabri óperi adſunt períti*.
Nunc haéc carina ſátis probe fundáta et bene ſtatútast:
Adſúnt fabri architétóni probo ád eam haut inperíti:
Si nón noſ materiáriuſ remorátur, quód opuſt quí det, 915
Noui índolem noſtri ínġeni, cito erít parata náuiſ.

PERIPLECOMENVS

Ita uóſ decet. conſéquimini.

PALAESTRIO

Ceſſo égo illiſ obuiam íre? 891

885. euenibit R eadem (eade C) ueniunt ω: eadem ab interprete videtur additum esse. 887. metuo quom uenit R (cf. Muellerus Add. 34) metuo (metu CD) quo uenit BCD mecum conuenit FZ 890 inter Periplecomenum et Acroteleutium distribuunt libri. ne pauē, haut R ne pauet BCD ne pauē FZ peiores conuenibunt R peioribus conueniunt (conueniuit C) ω: an his conuenient? Post hunc v. transposui 937 sq. Deinde lacuna interposita 910—916 sequi debent: huc enim respicit Periplecomenus v. 896, post v. autem 909, ubi vulgo leguntur, perperam adiungi p. odit nam particula. 912. fabri operi adſunt periti] sic suppleri hemistichium. fundata (fundamenta C) constitutaſt ω, quae ex proximo versu huc irreperunt. 914. fabri De eabri C Da muliebria B: legebatur igitur in archetypo capitalibus litteris scripto: MULTIFABRI architectoni probo R architectique ω ad eam haut R a te ama ut D ate amea ut C ate amant B a te amant ut F ad rem haud Pylades ad eam rem haut Ritscheliuſ.

PERIPLECOMENVS

Bene ópportuneque óbuam es, Palaéstrio. em tibi ádsunt
Quas mé iussisti addúcere et quo ornátu.

PALAESTRIO

Eu, noster ésto:

Veníre saluom gaúdeo. lepido hércle ornatu incédit.
Palaéstrio Acroteleútium salútat.

ACROTELEVIVM

Quis hic amábost, 895

Qui tám pro nota nóminat me?

PERIPLECOMENVS

Hic nóster architétust.

ACROTELEVIVM

Salve, árchitecte.

PALAESTRIO

Sálua sis. sed díe mihi: ecquid híc te

Oneráuit praeceptís?

PERIPLECOMENVS

Probe meditátam utramque dúco.

PALAESTRIO

Audíre cupio quem ádmodum: ne quíd peccetis páueo.

PERIPLECOMENVS

Ad túa praecepta dé meo nil hís nouom adposúi. 900

ACROTELEVIVM

Nempe lúdificari mílitem tuom erúm uis?

PALAESTRIO

Exlocúta's.

ACROTELEVIVM

Lepide ét sapienter, cómmode et facéte res parátast.

PALAESTRIO

Atque huís uxorem tú uolo *ted* ádsimulassis.

ACROTELEVIVM

Fíet.

PALAESTRIO

Quasi míliti animum adíceris simulábis.

894. lepido hercle ornatu incedit *Camerarius*. lepido hercle ornatul in-
cedit ω 903. huil *CDa* huil φ : cf. 955, 995 tu *BCDa* te φ
ted om. ω adsimulassis *R* adsimulari ω 904. simulabis *R*
simulare (*bis C*) ω : simulabi *scriptum fuerat*.

ACROTELEVIVM

Sic futúrumst.

PALAESTRIO

Quasique éa res per me intérpretem et tuam áncillam
ei coerétur. 905

ACROTELEVIVM

Bonus uátes poteras ésse: nam quae súnt futura dícis.

PALAESTRIO

Quasique ánulum hunc ancíllula tua abs té detulerit ád me,
Quem dárem ego porro míliti tuis uérbis.

ACROTELEVIVM

Vera dícis.

PERIPLECOMENVS

Quid istís nunc memoratís opust, quae cómmeminere?

PALAESTRIO

Méliust.

Nempe tú nouisti mílitem, meum erúm?

ACROTELEVIVM

Rogare mírumst: 917

Populi ódium quidni nóuerim, magnídicum, cincinnátum,
Moechum únguentatum?

PALAESTRIO

Núm ille te nam nóuit?

ACROTELEVIVM

Numquam uídít:

Qui nóuerit me quís ego sim?

PALAESTRIO

Nimis lépide fabuláre: 920

Eo pótis erit rem lépidius pol fíeri.

ACROTELEVIVM

Potin ut hómínem

905. ei coeretur *R* eieceretur *B* ceretur *CD* curetur *FZ*: coeretur
Hauptius Herm. II 215. 908. quem darem ego porro militi *Ad.*
Kießlingius ind. Gryphisw. 1878 p. 10 Quarē (Quem *B*) ego militi
darem ω Quem porro ego militi darem *Ritscheli* 909. meliust
Palaestri *tribui, Acroteleutii libri adsignant: sed antecedentia Pala-*
strionis sunt in codicibus praeter B, ubi Periplecomeni nota praeced.

921. potis erit rem *R* potinerim *BCD* poterit uerum *FZ*

Mihi dés, quiescas cétera? ni lúdificaro lépide,
Culpam ómnem in med inpónito.

PALAESTRIO

Age ígitur intro abíte:

Insístite hoc negótium sapiénter.

ACROTELEVTVM

Alia cúra.

PALAESTRIO

Age, Péríplecomene, has núnc iam due íntro. ego *eo* ad
forum, illum 925

Conuéniam atque illi hunc ámulum dabo átque praedicábo
A tuád uxore míli datum esse eamque íllum deperíre.
Hanc ad nos, quom extemplo á foro ueniémus, mittitóte,
Quasi clánculum ad *eum* míssa sit.

PERIPLECOMENVS

Faciémus: alia cúra.

PALAESTRIO

Vos módo curate: ego illúm probe iam onerátum ductitábo. 930

PERIPLECOMENVS

Bene ámbula, bene rém gere. at egone hóc si efficiam pláne,
Vt cóncubinam mílitis meus hóspes habeat hódie
Atque hínc Athenas áuehat: *si* hodie húnc dolum dolámus,
Quid tíbi ego mittam múnere? * * * * *

ACROTELEVTVM

* * * * * dat nunc áb se mulier óperam. 935

PERIPLECOMENVS

Lepidíssume et comptíssume confído confutúrum.

922. ludificaro lepide *R* ludificata lepide | Ero (Pro *D*) *BCD*, *Nonius* p. 476, ubi lemma mutilatum est: 'ludificata ero hominem pro ...' Ceterum per totam hanc fabulam (488, 495, 537, 1161) acticum verbum ludificare usurpatur. 926. atque eum praedicabo *Brixius ad Trin.*³ v. 824
930. oneratum ductitabo *R* oneratur hunc acibo *BC* oneratum hunc aciebo *D* oneratum huc aciebo (aciebo *Z*) *FZ* 931. egone (ego nec *CD* ego *FZ*) hoc fi (si om. *FZ*) ω: cf. 309 934 sq. duo hemistichia excidisse vidit *Ritschilius*. 936 *Periplecomeno* reddidi cum libris, *Palaestrioni* adscribebatur ante *Ritschilius*, qui *Acroteleutius* dedit.

PALAESTRIO

Abeámus ergo intro, haéc uti meditémur cogitáte, 939
Vt ádcurate et cómmode hoc quod agúndumst exsequámur:
Ne quíd, ubi miles uénerit, titubétur.

ACROTELEVTVM

Tu moráre.

937 sq. post 890 posui. 939 sqq. quae vulgo *Periplecomeni* sunt, *Palaestrionis* personae accommodata esse arbitror: omittitur hic *Periplecomeni* nota in *FZ*, addita demum post meditemur.

ACTVS IV

PYRGOPOLINICES. PALAESTRIO

PYRGOPOLINICES

Vólup est quod agas si íd procedit lépide atque ex senténtia.
Nam égo hodie ad Seleúcum regem mísi parasitúm meum,
Vt latrones quós conduxí hinc ad Seleucum dúceret,
Qui éius regnum títarentur, míhi dum fieret ótium. 945

PALAESTRIO

Quín tu tuam rem cúra potius quám Seleuci. quae tibi
Cónditio noua lúculenta fértur per me intérpretem!

PYRGOPOLINICES

Ímmo omnis res pósterioris póno atque operam dó tibi.
Lóquere: auris meás profecto dédo in ditioném tuam.

PALAESTRIO

Círeumspicedum, néquis nostro hic áuceps sermoní siet: 950
Nam hóc negotí cládestino ut ágerem mandatúmst mihi.

PYRGOPOLINICES

Némo adest.

PALAESTRIO

Hunc árrabonem amóris primum a me áccipe.

PYRGOPOLINICES

Quíd hic? undest?

PALAESTRIO

A lúculentast ac festiua fémina,

Quae te amat tuamque éxpetessit púleram pulcritúdinem.
Eís nunc mi anulum ad te ancilla pórró ut deferrém dedit.

PYRGOPOLINICES

Quíd? ea ingenuan án festuca fácta e serua líberast? 956

953. a lúculentast ac Klotzius *ann. philol.* 1859 p. 707. a (*om. B*)
lúculenta atque (ac *F*) ω 955. Eif^u D Eif^o C Eif^φ: cf. huís 903. 995

PALAESTRIO

Vah,
Égone ut ad te ab líbertina esse aúderem internúntius,
Qui íngenuis satis résponsare néqueas, quae cupiúnt tui?

PYRGOPOLINICES

Núptanest an uídua?

PALAESTRIO

Et nupta et uídua.

PYRGOPOLINICES

Quid pactó potis 960

Núpta et uidua esse éadem?

PALAESTRIO

Quia aduléscens nuptast cúm sene.

PYRGOPOLINICES

Eúge.

PALAESTRIO

Lepida et líberali fórmast.

PYRGOPOLINICES

Caue mendáciū.

PALAESTRIO

Ad tuam formam illa úna dignast.

PYRGOPOLINICES

Hérele puleram praédicas.

Séd quis east?

PALAESTRIO

Senis huius uxor Péríplecomenist.

PYRGOPOLINICES

Próxuma?

PALAESTRIO

Éa: demoritur te átque ab illo huc cupit abire, odít senem.
Núnc te orare atque óbsecrare iússit ut eam cópiam 966
Sibi potestatémque facias.

958. *Delevit colorem sententiae A. Luchs in actis sem. Erlang.* II 358
audeam coniciens. 960. quid (*instrumentalis est*) CDa qui// B qui De
quo FZ 964. Períplecomenist R períplectomení C períplectoméfi B
períplectoméfi D períplectomenif Z períppoméfi F *Pyrgopolinices et*
Palaestrionis personas ex librorum auctoritate distinxi. Pirg. proxumo?
F PY. (PI. B PV. C) proxumo φ 965. *Palaestrionis notam prae-*
mittunt ω huc cupit R incipit BD cipit C cepit F coepit Z hinc
cupit Acidalius

PYRGOPOLINICES

Cúpio hercle equidem, si illa uolt.

PALAESTRIO

Quaén cupit!

PYRGOPOLINICES

Quid illá faciemus cóncubina, quae domist?

PALAESTRIO

Quín tu illam iube ábs te abire quód lubet, sicút soror
Éíus huc gemina uénit Ephesum et máter arcessúntque eam.

PYRGOPOLINICES

Ého tu, aduenit Éphesum mater éius?

PALAESTRIO

Aiunt quí sciunt. 971

PYRGOPOLINICES

Hérele occasiódinem lepidam, ut mülíerem excludám foras.

PALAESTRIO

Ímmo uin tu lépide facere?

PYRGOPOLINICES

Lóquere et consiliúm cedo.

PALAESTRIO

Vín tu illam actutum ámouere, a te út abeat per grátiam?

PYRGOPOLINICES

Cúpio.

PALAESTRIO

Tum te hoc fácere oportet: tibi diuitiarum ádfatimst. 975
Iúbe sibi aurum atque órnamēta quae illi instruxti mülíeri
Dóno habere auferre et abs te *abire* quod lubeát sibi.

PYRGOPOLINICES

Plácet ut dicis. séd ne et istam amíttam et haec mutét fidem,
Víde modo.

PALAESTRIO

Vah delicatús: quae te tamquam oculus amet.

PYRGOPOLINICES

Vénus me amat.

968. cupit ω 969. quod (*i. e.* quo) *BC* qđ *D* quo *FZ*: ítem 977 quod lubeat (iubeat *C*) *CDFZ*, 988 ecquid leuiter corruptum *B* 972. excludam ω , quod qui in extrudam (*cf.* 1119) mutari uoluerunt lepidam non senserunt inversionem, qua miles quasi puellae, haec amantis vicibus fungitur. 977. auferre et *R* auferet *BCD* auferre *FZ* abire *om.* ω

978. ne et *Brixius* quoque. ne ω

PALAESTRIO

St táce, aperitur fóris: concede huc clánculum. 980
Haéc celox illúst quae hinc egréditur internúntia.

PYRGOPOLINICES

Quaé celox?

PALAESTRIO

Ancíllulast illús quae egreditúr foras;
Quae ánulum istunc áttulit, quem tibi dedi.

PYRGOPOLINICES

Edepol haéc quidem

Béllulast.

PALAESTRIO

Pithécium haec est praé illa et spinturnícium.
Víden tu illam oculis uénaturam fácere atque aucupium
aúribus? 985

MILPHIDIPPA. PYRGOPOLINICES. PALAESTRIO

MILPHIDIPPA

Pátet ante aedis círcus, ubi sunt lídi faciundí mihi.
Díssimulabo hos quási non uideam néque esse hic etiam-
dúm sciam.

PYRGOPOLINICES

Táce: subauscultémus, ecquid dé me fiat méntio.

MILPHIDIPPA

Númqui hic prope adest, quí rem alienam pótius curet quám
suam?

Qui aúcupet me quíd agam? qui de uésperi uiuát suo? 990
Eós nunc homines mé tuo ne obsint míhi neue obstant úspiam,
Dómo silēta dum húc transibit quae húius cupiens córporist,
Quae ámat hunc hominem nímium lepidum et nímia pul-
critúdine,

Mílitē Pyrgópolinice.

982. quae haec ω (haec *e* *versu* *antecedenti* *irrepsit*) ancillula illius est (illius est *bis D*, est *om.* *B*) ω quae hic ω : *cf.* 981. 986. patet *R* MILPHIDIPPA. Tam (am *C*) est *CD* Mil. Tam est *B* Mi. Iam est *FZ*. In *A* nil praeter *i* dubiam *versus* *initio* apparuit. 992. domo silēta *R* Domofibitac *BD* Domuf ibit ac *C* Domo fi ibit ac *FZ*. In *A* nil praeter *n* initialem litteram ac ne eam quidem certam *disperxit* *Loewius*. Certe sedes corruptelae est in litteris fibitac, in quibus nomen aut substantivum aut adiectivum aliquod latere suspicor, quo subiectum significetur.

PYRGOPOLINICES

Sátin haec quoque me déperit?

Vt meam laudat spéciem!

PALAESTRIO

Edepol sérmo huis cinerem haut quaéritat. 995

PYRGOPOLINICES

Quo árgumento?

PALAESTRIO

Quía enim loquitur laúte et minume sórdide.
Tum autem illa ipsast nímium lepida nímisque nítida
fémina. 998

PYRGOPOLINICES

Hércle uero iam ádlubescit prímulum, Palaéstrio.

PALAESTRIO

Príusne quam illam oculis uidisti?

PYRGOPOLINICES

Vídeo id, quod credó tibi: 1000

Tum haéc celocula illa absente súbigit me ut amem.

PALAESTRIO

Hércle hánc quidem
Níl tu amassis: mi haéc desponsast. tibi si illa hodie mípserit,
Égo hanc continuo uxórem ducam.

PYRGOPOLINICES

Quíd ait istaec?

PALAESTRIO

Dé te loquitur: nílhil attrectat sórdidi. 997

995. ut om. A φ sermo huis R huius fermonis (fermones FZ) ω:
adscripta consueta huius forma fuerat: cf. 903 haut (haud DFZ
aut B) cinerem (emerē B) ω, quae cum Bothio transposui. 997. om. Z,
habet praeter ω etiam A, ubi errore librarii v. 996 et 997 sic traduntur:

QUO ARGUMENTO # QUIA ENIM LOQU —
TAT SORD —

QU · · ISTAECQUAEDETEQLOQUITURN —

Aberravit igitur post LOQUITUR v. 996 ad alterum sequentis versus hemi-
stichium, quem deinde integrum posuit. Ceterum initio versus 997 Quid
ait ista hec B Quid ad ista haec (hec DF) CDF Quidquid istaec
Bothius. Continuant libri versus 997 neglectum a Camerario aliisque,
inclusum a Ritschelio Pyrgopolinici, Palaestriani tribuit Bothius. Mihi
dittographia antecedentis versus videtur. 998. Palaestriani continuavit
Ritschelius, nec nomen in B praefixum. 999. v. praemittunt BCD,

om. FZ 1000. uidisti Reizius tuus ω credo tibi] —REDO TIBI etiam A
Non inepte responderet miles: uideo tuis, credo tibi.

PYRGOPOLINICES

Quíd ergo hanc dubitas cónloqui?

PALAESTRIO

Séquere hac me ergo.

PYRGOPOLINICES

Pédisequos tibi sum.

MILPHIDIPPA

Vtinam, quoius causa ánxia
Fóras sum egressa, cónueniundi míhi potestas éuenat! 1005

PALAESTRIO

Erit ét tibi exoptatum óbtinget: bonum habe ánimum, ne
formída.

Homo quídamst, qui scit quód quaeris ubi sít.

MILPHIDIPPA

Quem ego hic audíui?

PALAESTRIO

Sociúm tuorum consíliorum et partícipem celatórum.

MILPHIDIPPA

Tum pól ego id quod celo haú celo.

PALAESTRIO

Immo étiam: sed male célas.

MILPHIDIPPA

Quo árgumento?

PALAESTRIO

Infidós celas: ego sún tibi firme fídis. 1010

MILPHIDIPPA

Cedo sígnum, harunc si Bácecharum es.

PALAESTRIO

Amat múlter quaedam quéndam.

MILPHIDIPPA

Pol istúe quidem multae.

PALAESTRIO

At nón multae de dígitó donum míttunt.

1004. anxia om. ω: initio v. 1005 Foras ω 1008. Ritschelium
secutus sum; nam celatorum flagitant sequentia: consiliarium ω
1009. HAU A haud BZ haut φ immo etiam confirmantis est ut Ita-
lorum anzi, ut suppleri hic nil aliud possit nisi celas. fed CD f
B sic probabilius quam SED A male R NON A φ, quod serrari possit,
si scribas: at me (sive sic) non celas. 1011. harunc si Studemundus
ann. philol. 1876 p. 60 fi harunc ω

MILPHIDIPPA

Enim cónoui nunc: fécisti modo mi éx procliuo plánum.
Sed hic núnquis adest?

PALAESTRIO

Vel adést uel non.

MILPHIDIPPA

Cedo té mihi solae sólum.

PALAESTRIO

Breuin án longinquo sérmoni?

MILPHIDIPPA

Tribus uérbis.

PALAESTRIO

Iam ad te rédeo. 1015

PYRGOPOLINICES

Quid ego? ástabo hic tantísper cum hac forma ét factis sic
frústra?

PALAESTRIO

Patere átteque asta: tibi ego hánc do operam.

PYRGOPOLINICES

Properádum: stando exérucior.

PALAESTRIO

Pedetémptim tu hau scis tráctari solitás esse huius modi mércis.

PYRGOPOLINICES

Age age, út tibi maxume cóncinnumst.

PALAESTRIO

Nullúmst hoc stolidius sáxum.

Redeo ád te. quid me uóluiisti?

MILPHIDIPPA

Quo pácto hoc ábs te accépi, 1020

Videsís, refero ad te cónsilium.

PALAESTRIO

Hunc quasi dépereat.

1017. properadum: stando *R* properando ω : properadum *Colvius*, stando *Siberus* praevit. 1018. tu hauscis *Hauptius* tu hec (*hyc CD*)

scif (scif *Z*) ω hec scif *interpretor*: nec scis. 1020. RED— *A* Redeo ϕ hoc abs te accepi *R* hocilium (hoc confilium *De*) accepi (ece *e* corr. *m. eiusdem* apeli *CDa* apeli *De*) ω . *Fuit in archetypo*: hoc consilium aps te accepi. 1021. uidesis refero *R* Velif (*Vtlif ante corr.*) ut fero *Ba* Vaelifit fero *CD*. *Etiam in A incipit versus sic*: UELIS — quasi hunc (*buc BCD*) depereat in *BCD Palaestrioni*, teneo istuc *Milphidippae*,

MILPHIDIPPA

Teneo ístuc.

PALAESTRIO

Conlaúdato formam ét faciem et uirtútis commemoráto.

MILPHIDIPPA

Ad eám rem habeo omnem aciém, tibi uti dudúm iam
demonstráui.

Tu cétera cura et cóntempla et de meis uenator uérbis.

PYRGOPOLINICES

Aliquám mihi partem hodie óperae des deníque tandem:
ilico adésto. 1025

PALAESTRIO

Adsum: ímpera, siquid uís.

PYRGOPOLINICES

Quid illaec narrát tibi?

PALAESTRIO

Lamentári

Ait íllam miseram, crúciari et lacrumántem se adflictáre,
Quia tís egeat, quia té careat: ob eám rem huc ad te míssast.

PYRGOPOLINICES

Iube adíre.

PALAESTRIO

At scin quid tú facias? face té fastidi plénum,
Quasi nón lubeat: me inclámato, quia sic te uolgo uólgeim.

PYRGOPOLINICES

Memini ét praeceptis párebo.

PALAESTRIO

Vocon érgo hanc, quae te quaérit? 1031

PYRGOPOLINICES

Adeát, siquid uolt.

PALAESTRIO

Síquid uís, adi, mília.

MILPHIDIPPA

Pulcer, sálue.

PYRGOPOLINICES

Meum cónnomentum cómmemorat. di tíbi dent quaecumque
óptes.

v. 1022 *Palaestrioni* tribuuntur in libris: hos secutus sum. 1024. Tu

cetera] *TUC* — *etiam A* caura *Da*, quod possis coura *interpretari*.

1025. DENIQ. TANDEM *A* denique iam tandem ϕ ilico adesto *R* adef (adē *B*) ilico ω 1033. commemorauit (cōmerauit *B*) ω , corr.

MILPHIDIPPA

Tecum aetatem exigere ut liceat.

PYRGOPOLINICES

Nimium optas.

MILPHIDIPPA

Non me dico,

Sed eram meam, quae te demoritur.

PYRGOPOLINICES

Aliae multae idem istuc cupiunt, 1035

Quibus copia non est.

MILPHIDIPPA

Eccecastor haud mirumst, si te habes earum,
Hominem tam pulerum et praecclarum uirtute et forma et factis.
Deus dignior fuit quisquam homo qui esset?

PALAESTRIO

Non hercle humanust ergo:

Nam uolturio plus humani credost.

PYRGOPOLINICES

Magnum me faciam

Nunc, quom illaec me sic conlaudat.

PALAESTRIO

Viden tu ignauom, ut sese infert? 1040

Quin tu huic responde: haec illaec est ab illac, quam
dudum dixi.

PYRGOPOLINICES

Quanam ab illarum? nam ita me occursant multae: meminisse
haut possum.

MILPHIDIPPA

Ab illa, quae digitos despoliat suos et tuos digitos decorat:
Nam hunc anulum ab illa tui cupienti huic detuli, hic ad te
porro.

PYRGOPOLINICES

Quid nunc tibi uis, mulier, memora.

Hermannus. An commemorant pronuntiandum? ut TRIUMPHAVT MIL-
TAVT PEDICAVD legitur in titulis: cf. Trin. 169 Asin. 501
1038. ergo Camerarius ergeo o: an corgo? 1044. ab illa tui
cupienti R ab tui cupientif (cupientif C) CD ab tui cupiente FZ
cupientif (om. ab tui) B ab illa tui cupienti Bugge.

MILPHIDIPPA

Vt quae te cupit eam ne spernas, 1045
Quae per tuam nunc uitam uiuit: sit necne sit, spes in te unost.

PYRGOPOLINICES

Quid nunc uolt?

MILPHIDIPPA

Te compellare et complēti et contrectare.
Nam nisi tu illi fers suppetias, iam illa animum despondēbit.
Age, mi Achilles, fiat quod te oro: serua illam pulcrā pulcer.

PALAESTRIO

Exprime benignum ex te ingenium, muricae, occisor regum.

PYRGOPOLINICES

Heu, 1051
Herele odiosas res! quotiens hoc tibi, uerbero, ego interdixi,
Meam ne sic uolgo pollicitares operam?

PALAESTRIO

Audin tu, mulier?

Dixi hoc tibi dudum et nunc dico: ni huic uerri aduehitur
merces,

Non hic suo seminio quemquam porculenam inpertitūrust. 1055

MILPHIDIPPA

Dabitur quantum ipsus preti poscet.

PALAESTRIO

Talentum Philippum huic opus aurist:
Minus ab nemine accipiet.

MILPHIDIPPA

Heu eccecastor, nimis uilest tandem.

1047. contractare B contræctare C 1049. Achilles simplici l scripsi:
cf. 1284 1050 Palaestriōni cum libris reddidi. muricae R ubi
cape B iniuibicape CD mi uir cape FZ 1051. Eu D Bu C, quod
fortasse verius est. 1053. pollicitarere sive pollicitares Muellerus
pros. 630 pollicitaref De polliciterf CDa pollicitare B polliciterf Z
polliciterf F 1054. uerri aduehitur R uerreat ut tu B uerri ad-
fertur Prisciani p. 645 ex., Z uerriant fertur CD uerna fertur F
1055. porculenam Prisciani exemplaria (nisi quod proculenam Reg.),
Z proculō B proculem CD procleum F 1057. nemine bisyllabum
nescio an melius ne hemine scribatur. Aliter poterat nullo substitui.
Rotundiores effici numeri velut hoc exemplo poterant: minus ab n. accipit.
— heu castor (cf. 1061) nimis o, nimis (vel istuc nimis) uilest tandem;
sed stupor ancillae simulatus hiatum excusat.

PYRGOPOLINICES

Non míhi auaritia umquam ín natast: satis hábeo diuitiárum.
Plus mi aúri millest médiminum Philippi.

PALAESTRIO

Praeter thensaúros:

Tum argénti montis, nón massas habet: Aétina non aeque
áltast. 1060

MILPHIDIPPA

Heu cástor periurum!

PALAESTRIO

Út ludo?

MILPHIDIPPA

Quid ego? út sublecto?

PALAESTRIO

Scíte.

MILPHIDIPPA

Sed amábo mittite me áctutum.

PALAESTRIO

Quín tu huíc respondes áliquid,
Aut fácturum aut non fácturum? quid illám miseram animi
exerúcias,

Quae númquam male de té meritast?

PYRGOPOLINICES

Iube eámpse exire huc ád nos:
Dic me ómnia quae uolt fácturum.

MILPHIDIPPA

Facis núnc ut te facere aéquomst, 1065
Quom quae te uolt eandém tu uis.

PYRGOPOLINICES

Non ínsulsum huic ingéniumst.

MILPHIDIPPA

Quom me óratricem hau spréuisti sistíque exorare éx te.
Quid est, út ludo?

1059. mediminum *R* molidiū *B* modiorum *q*. Postea vidi ex simili corruptela in *Stichi* v. 587 medimnum clicuisse *Muellerum* Add. pros. 144, atque ibi quoque modium olím substitutum est. 1060. Aetina *c* glossariis *Loewius* anal. *Plaut.* 215 ethna (ethna *C*) monf *q*, om. *B* 1061. caſtor *B* ecaſtor *q* 1062. mittite me *C* mitte me *q* 1066. alterum hemistichium *Pyrgopolinici* tribuunt *BCD*, *Palaestri*oni *FZ* 1067. Qm̄ me *B* Cumque (Cunque *F* Quumque *Z*) me *q* ex te frustra videntur in suspicionem vocariſſe *Brix* et *Luchs* in actis

PALAESTRIO

Nequeo hércle equidem risu ádmoderari.

MILPHIDIPPA

Érgo

Ob eám causam huc abs te áuorti.

PYRGOPOLINICES

Non édepol tu scis, múlter,
Quantum égo honorem nunc illi habeo.

MILPHIDIPPA

O scío et istuc illi dícam. 1070

PALAESTRIO

Contra aúro alii hanc uendére potuit operám.

MILPHIDIPPA

Pol istuc tibi crédo.

PALAESTRIO

Meri béllatores gígnuntur, quas híc praegnatis fécit,
Et púeri annos octíngentos uiuónt.

MILPHIDIPPA

Vae tibi, nugátor!

PYRGOPOLINICES

Quín mílle annorum pérpetuo uiuónt ab saeclo ad saéclum.

PALAESTRIO

Eo mínus dixi, ne haec cénseret me aduórsum se mentíri. 1075

MILPHIDIPPA

Perií, quot hic ipse annós uiuet, quóius fílii tam diu súperant?

PYRGOPOLINICES

Postríduo natus sum égo, mulier, quam Iúppiter ex Ope nátust.

PALAESTRIO

Si hic prídie natus forét quam illest, hic habéret regnum
in caélo.

MILPHIDIPPA

Iam iám sat amabost: símite abeam, si póssum, uiua a uóbis.

PALAESTRIO

Quín érgo abis, quando réspousumst?

sem. *Erl.* II 404 1070. o om. *ω* 1076. cui *B* cui *C*: fuitne quois? item v. 1073 et *Muellerus* corrigi ei voluit eumque pro genetico interpretatus est *Luchs* de gen. pron. lat. 28 superant *R* sunt *B* uiuant *q* 1080. abis] abeif *B*

MILPHIDIPPA

Ibo atque illam huc adducam, 1080
Propter quam operast mihi. numquid uis?

PYRGOPOLINICES

Ne magis sim pulcer quam sum:
Ita me mea forma habet sollicitum.

PALAESTRIO

Quid hic nunc stas? quin abis?

MILPHIDIPPA

Abeo.

PALAESTRIO

Atque adeo, audin? dicito docte et cordate.

MILPHIDIPPA

Cor ut ei saliat.

PALAESTRIO

Philocomasio dic, si est hic, hinc domum ut transeat: hunc
hic esse.

MILPHIDIPPA

Hic cum erast: clam nostrum hunc furtim sermonem suble-
gerunt. 1085

PALAESTRIO

Lepide factumst: iam ex sermone hoc gubernabunt doctius
porro.

MILPHIDIPPA

Remorare: abeo.

PALAESTRIO

Neque te remoro neque te tago neque te — taceo.

PYRGOPOLINICES

Iube maturare illam exire huc: iam istic rei praeuortemur.

Quid nunc mi's auctor ut faciam, Palaestrio,

De concubina? nam nullo pacto potest 1090

Prius haec in aedis recipi, quam illam abmiserim.

PALAESTRIO

Quid me consultas quid agas? dixi equidem tibi,

Quo pacto id fieri possit elementissime.

Aurum atque uestem muliebrem omnem habeat sibi,

1083. cor ut ei saliat *R* curat aluit *B* ut cor ei saliat *q* 1084. fi
(om. *B*) est hic *ω* hinc om. *ω* 1085. cum era est *CD* cum fera
ē *B* cum hera est *FZ* furtim om. *ω* 1087. remoro (om. te in *C*)
CD moro *B* remoror *FZ* 1088. istic *ω* isti *Pyllades* 1091. ob-
miserit *BCD* omiserim *FZ* amiserim *Scaliger*

Quae illi instruxisti: sumat habeat auferat; 1095
Dicāsque tempus maxime esse ut eat domum:
Sororem geminam adesse et matrem dicito,
Quibus concomitata recte deueniat domum.

PYRGOPOLINICES

Qui tu scis eas adesse?

PALAESTRIO

Quia oculis meis

Vidi sororem hic eius.

PYRGOPOLINICES

Conuenistine eam? 1100

PALAESTRIO

Conueni.

PYRGOPOLINICES

Tibi ecquid fortis uisast?

PALAESTRIO

Omnia

Vis optinere.

PYRGOPOLINICES

Vbi matrem esse aiebat soror?

PALAESTRIO

Cubare in naui lippam atque oculis turgidis

Naclerus dixit, qui illas aduexit, mihi.

Is ad hos naclerus hospitio deuortitur. 1105

PYRGOPOLINICES

Quid is, ecqui fortist?

PALAESTRIO

Abi sis hinc: nam tu quidem

Ad equas fuisti scitus admissarius,

Qui consecrare qua maris qua feminas.

Hoc age nunc.

PYRGOPOLINICES

Istuc quod das consilium mihi,

Te cum illa uerba facere de ista re uolo: 1110

Nam cum illa sane congruost sermo tibi.

1095. habeat *ω* abeat *Acidalius* 1101. conueni tibi] conuenit *ω*
conueni *Ritschelius* ecquid *CDFZ* et quid *B*, *Nonii* p. 306 ex.
1103. turgedif *B*: in archetypo igitur turgedis fuit. 1107. fuisses *Dousa*

PALAESTRIO

Qui pótius quam tute ádeas, tuam rem túte agas?
Dicás necessus tibi esse uxorem dúcere:
Cognátos persuadére, amicos cógere.

PYRGOPOLINICES

Itán tu censes?

PALAESTRIO

Quíd ego ní ita cénseam? 1115

PYRGOPOLINICES

Ibo ígitur intro. tu híc ante aedis ínterim
Speculáre, ut ubi illaec pródeat me prouoces.

PALAESTRIO

Tu módo istuc cura, quód agis.

PYRGOPOLINICES

Curatum íd quidemst.
Quin sí uoluntate nólet, ui extrudám foras.

PALAESTRIO

Istúc caue faxis. quín potius per grátiam 1120
Bonam ábeat abs te: atque illaec, quae dixi, eí dato.

PYRGOPOLINICES

Cupio hércle.

PALAESTRIO

Credo fáciie te impetrássere. 1123
Sed abi íntro: noli stáre.

PYRGOPOLINICES

Tibi sum oboédiens.

PALAESTRIO

Numquíd uidetur démutare? aequé átque uti 1125
Dixi ésse uobis dúdum hunc moechum mílitem.
Nunc ád me ut ueniat úsust Acroteleútium,
Ancíllula eius ac Pleúsicles. pro Iúppiter,

Aurum órnameta quae illi instruxistí ferat. 1122

1113. *necessus C Da necessum q* 1119. *QUI A, fortasse recte, ut lenius in v. 1118 extremo interpungendum sit.* 1122 *quem expulit Osannus habet etiam A: fictus est ex v. 976 sq. et 1094 sq. cf. 1143 sq.*
1125. *aeque atque uti R aut utique w* 1128. *AUT (non AC, ut scripsit Ritscheli) cum BCD etiam A*

Satin út commoditas úsquequaque me ádiuuat!
Nam quós uidere me éxoptabam máxume, 1130
Vna éxeuntis uídeo iam hinc e próximo.

ACROTELEVTVM. MILPHIDIPPA. PLEVSICLES.

PALAESTRIO

ACROTELEVTVM

Séquimini: simul círcumspicite néquis adsit árbitér.

MILPHIDIPPA

Néminem uideó nisi hunc, quem uólumus conuentum.

PALAESTRIO

Ét ego uos.

MILPHIDIPPA

Quíd agis, noster árchitecte?

PALAESTRIO

Egone árchitectus? uáh.

MILPHIDIPPA

Quid est?

PALAESTRIO

Quía enim non sum dígnus prae te, ut fígam palum in
párietem. 1135

ACROTELEVTVM

Heía uero!

PALAESTRIO

Nímis facete nímisque facundé malast:
Út lepide derúncinauit mílitem!

MILPHIDIPPA

At etiám parum.

PALAESTRIO

Bóno animo es: negótium omne iám succedit súb manus.
Vós modo porro, ut óceperis, dáte operam adiutábilem.
Nám ipse miles cóncubinam intro ábiit oratúm suam, 1140
Áb se ut abeat cúm sorore et mátre Athenas.

PLEVSICLES

Eú, probe.

1130. *EXOPTABAM (om. me) A* 1131. *HINCE (om. iam) A*
propximo C: num fuit propisumo? 1133. *pol, quod post neminem in q inseritur, om. A* 1137. *parum] ROGAS A, quod verum esse nullo modo potest.*

PALAESTRIO

Quín etiam aurum atque órnamēta, quae ípse instruxit
múlieri,

Ómnia dat dono, á se ut abeat: íta ego consiliúm dedi.

PLEVSICLES

Fácile istuc quidémst, si et illa uólt et ille autém cupit.

PALAESTRIO

Nón tu scis, quom ex álto puteo súrsum ad summum
escénderis, 1145

Máximum perícūm inde esse ab súnmo ne rursúm cadas?
Núnc haec res apud súnmmū puteum géritur: si praesénserit
Míles, nihil ecférri poterit húius. nunc quom máxime
Ópust dolis.

PLEVSICLES

Domi ésse ad eam rem uídeo siluái satis:

Múlires tres, quártus tute's, quíntus ego, sextús senex. 1150
Quód apud nos falláciarum séx situmst, certó scio,
Óppidum quoduís uidetur pósse expugnareí.

PALAESTRIO

Dolis

Dáte modo operam.

ACROTELEVTVM

Id *núnc* nos ad te, síquid uelles, uénimus.

PALAESTRIO

Lépide facitis. núnc tibi hanc ego ímpero prouínciam.

ACROTELEVTVM

Ímpetrabis, ímperator, quód ego potero quód uoles. 1155

PALAESTRIO

Mílitē lepide ét facete, laúte ludificárier
Vólo.

ACROTELEVTVM

Voluptatém mecastor mī ímperas.

1143. dono a se ut abeat *Dc* DONASEUTABEAT *A* dono fe ut habeat *B Da* donof eut habeat *C* 1147. HAECRES *A* hanc ref (rem *B*) *BCD*
1149. Opust dolif *CD* OPUS EST DOLIS *A FZ* Opuf dolif *B* ESSE ADEAM
ADc efflet at eam *BC* SILUAE(sive *i*) *A* filue *CD* falue *B*
1150. QUINTUS EGO SEXTUS *Aφ* 1151 sq. continuari cum Bergkio
Pleusicli quae vulgo Palaestriani tribuuntur: in BCD personae signum nullum. 1152. expugnare ω expugnari *Pylades.* 1153. nunc om. *Aφ*
1156. et post facete quod inseruit *Camerarius* om. *Aφ* 1157. UOLO
ante personae notam *Aφ*: iniuria nuper expulsus est mi] mihi ω

PALAESTRIO

Scin quem ádmodum?

ACROTELEVTVM

Némpe ut adsimulém me amore istíus differri.

PALAESTRIO

Eú, tenes.

ACROTELEVTVM

Quásique istius caúsa amoris éx hoc matrimónio
Ábierim cupiéus istius núptiarum.

PALAESTRIO

Omne órđine, 1160

Nísi modo unum hoc: hásce esse aedis dícas dotalís tuas,
Hínc senem abs te abísse, postquam féceris diuórtium;
Né ille mox uereátur introd íre in alienám domum.

ACROTELEVTVM

Béne mones.

PALAESTRIO

Sed úbi ille exierit íntus, istinc té procul
Íta uolo adsimuláre, prae illius fórma quasi spernás tuam
Quásique *tu* eius opuléntitatem réuerearis: ét simul 1166
Fórmam amoenitátem illius, fáciem pulcritúdinem
Cónlaudato. sátin praeceptumst?

ACROTELEVTVM

Téneo. satínest, sí tibi

Méum opus ita dabo éxpolítum, ut ínprobare nón queas?

PALAESTRIO

Sát habeo. nunc tibi uicissim quae ímperabo díscito. 1170
Quom éxtemplo hoc erit fáctum, ut intro haec ábierit, ibi
tu fílico

Fácito uti ueniás *ornatu* ornátus huc naulérico.
Caúsiam *portés in capite*, scútulam ob oculos láneam;

1160. ordine *Bothius*, sed ordinif ω , etiam in *A* per nebulas apparere
visum est —IS: num forte ordinest scribendum? 1163. introd ire
Ritschellius nov. exc. *Pl.* 81 introire *Aφ* 1164. ISTINC *A* ístic ϕ
1165. ILLIUS *Aφ* 1166. tu om. *Aφ* illius bisyllabum *Luchs de*
genetivis pronominum lat. p. 34 1167. FORMAM AMOENITATEM *A*
Formam amoenitatis (bonitatis *B*) *B Dc FZ* Forma moenitatis *C Da*
FACIEM *Aφ* 1173. portes in capite (sive *maris*: Macedoniam habeas)
supplevi. habeaf ferrugenaf (ferrugenef *C Da F* ferruginef *Dc* furru-
genef *Z*) ω —AMSCUTULAM *A*, ut et ante scutulam ne in *A* quidem legatur
6*

Pálliolum habeas ferrugineum (nam ís colos thalássicust),
Íd conexum in úmero laeuo, exfáfillato bráechio 1175

* * * * *
Praécinetis aliqui ádsimulato quási gubernatór sies.
Átque apud hunc senem ómnia haec sunt: nam ís piscatorés
habet.

PLEVSICLES

Quíd? ubi ero exornátus, quin tu dícis quid factúrus sim?

PALAESTRIO

Húe uenito et mátris uerbis Philocomasium arcéssito,
Vt, si itura síet Athenas, eát tecum ad portúm cito, 1180
Átque ut iubeat férri in nauem síquid inponí uelit;
Nísi eat, te solúturum esse náuem: uentum operám dare.

PLEVSICLES

Sátis placet fictúra: perge.

PALAESTRIO

Ille éxtemplo illam hortábitur,
Vt eat propere, né morae sit mátri.

PLEVSICLES

Multimodís sapis.

PALAESTRIO

Égo illi dicam ut me ádiutorem, qui ónus feram, ad portúm
roget; 1185

Ílle iubebit me íre cum illa ad pórtum: ego adeo, ut tú scias,
Prórsum Athenas prótinam abibo técum.

PLEVSICLES

Atque ubi illo uéneris,
Tríduom seruíre numquam té quin liber síis sinam.

PALAESTRIO

Ábi cito atque orná te.

PLEVSICLES

Numquid áliud?

PALAESTRIO

Haec ut mémineris.

1175. exfáfillato BC, *Buechelcrus progr. Bonn. 1878 p. 27.* exfáfillata D
expapillato *Festus p. 79, Nonius p. 549, gloss.* EXP—LLATO A, ut
inter P et L spatium quattuor vel quinque litterarum sit. Versiculi,
quem excidisse vidit *Ritschellius, exitus probabilis hic ab eo propositus:*
lumbis subligaculo 1180. SIET A, *Bothius* fía D fía C est t B est FZ
1181. NAUEM AB (item 1182, ubi in A etiam NAUIM legi potest) nauim q

PLEVSICLES

Ábeo.

PALAESTRIO

Et uos abíte hinc intro actútum: nam illum huc sát scio
Iam éxiturum esse íntus.

ACROTELEVTVM

Celebrest ápod nos imperiúm tuom. 1191

PALAESTRIO

Ágite absecedite érgo. ecce autem cómmodum aperitúr foris.
Hilarus exit: ímpetrauit. ínhiat quod nusquámst miser.

PYRGOPOLINICES. PALAESTRIO

PYRGOPOLINICES

Quód uolui, ut uolui, ímpetraui pér amicitiam et grátiam
Á Philocomasio.

PALAESTRIO

Á! quid te íntus fuísse dicam tám diu? 1195

PYRGOPOLINICES

Númquam ego me tam sénsi amari quám nunc ab illa múlriere.

PALAESTRIO

Quíd iam?

PYRGOPOLINICES

Vt multa uérba feci, ut lénta materiés fuit!
Vérum postremo ímpetraui ut uólui: donauí dedi
Quaé uoluit, quae póstulauit; té quoque ei donó dedi.

PALAESTRIO

Étiam me? quo módo ego uiuam síne ted?

PYRGOPOLINICES

Age, animó bono es: 1200

Ítidem illim ego te liberabo. nám si possem ulló módo
Ímpetrare ut abíret nec te abdúceret, operám dedi:
Vérum oppressit.

1190. huc *Luchs Herm. XIII 504* hinc ω 1195. a om. ω , excidit
post PA. quid *Brixius* quidnam ω te *Lambinus* tam ω fuisse
CDZ fuisset et B tam om. ω 1198. dedi R dere BCD, om. FZ
1201. itidem illim R et illē (idē corr. m. ead.) B et idem (idē C)
CD idem FZ

PALAESTRIO

Deós sperabo téque. postremó tamen,
Étsi istuc mihi acérbumst quia ero té carendumst óptumo,
Sáltem id uolup est, quom éx uirtute et fórmad euenít tibi 1205
Méa opera super hác uicina, quam égo nunc concilió tibi.

PYRGOPOLINICES

Quíd opust uerbis? líbertatem tíbi ego et diuitiás dabo,
Si ímpetras.

PALAESTRIO

Reddam ímpetratum.

PYRGOPOLINICES

At géstio.

PALAESTRIO

At modicé decet:

Móderare animo; né sis cupidus. séd eccam ípsam, egreditúr
foras.

ACROTELEVIVM. MILPHIDIPPA. PYRGOPOLINICES.
PALAESTRIO

MILPHIDIPPA

Era, éccum praesto mílitem.

ACROTELEVIVM

Vbíst?

MILPHIDIPPA

Ad laeuam.

ACROTELEVIVM

Haud uideo. 1210

MILPHIDIPPA

Aspícto limis, né ille nos se séntiat uidére.

ACROTELEVIVM

Video. édepol nunc nos témpus est malás peioris fíeri.

MILPHIDIPPA

Tuómst principium.

ACROTELEVIVM

Óbsecro, tute ípsam conuenísti?

Ne párcce uocem ut aúliat.

1205. et formad euenit *R* formae (forme *BDF*) uenit ω formae euenit *Camerarius*. 1210. ACR. haud uideo *R* ACR. uideo ω 1212. peiorif *BCD* fiere *B* 1214 uocem testatur *Seruius Aen.* X 532 uoci ω ,

MILPHIDIPPA

Cum ipsó pol sum locúta

Placide ípsa, dum lubitúmst mihi, otióse meo arbitrátu. 1215

PYRGOPOLINICES

Audín quae loquitur?

PALAESTRIO

Aúdio. quam laétast, quia ad ted ádiit!

ACROTELEVIVM

O fórtunata mülíer es!

PYRGOPOLINICES

Vt amári uideor!

PALAESTRIO

Dígnu's.

ACROTELEVIVM

Permírum ecastor praédicas, te adísse atque exorásse:

Per epístulam aut per múnium quasi régem adiri eum áiunt.

MILPHIDIPPA

Namque édepol uix fuit cópia *mi* adeúndi atque impetrándi. 1220

PALAESTRIO

Vt tu ínclutu's apud mülíeres.

PYRGOPOLINICES

Patiár, quando ita Venús uolt.

ACROTELEVIVM

Venerí pol habeo grátiam, eandémque et oro et quaéso,

Vt éius mihi sit cópia, quem amó quemque expetésso,

Benígusque erga me út siet: quod cúpíam ne grauétur.

MILPHIDIPPA

Spero íta futurum. quámquam illum multaé sibi expetéssunt,

Ille illas spernit ségregat a se ómnis extra te únám. 1226

ACROTELEVIVM

Ergo íste metus me mácerat, quod illést fastidiósus,

Oculi éius ne senténtiam mutént, ubi uiderít me,

Atque éius elegántia meam extémplo speciem spérnat.

nisi quod pro uoci ut *B* habet uictu, quasi rictu librarius legisset.

1215. ipsa *FZ* ipse *BCD* dum *BCD* ut *FZ* meo arbitrato *R*
me arbitrii ut uolui *B* meo arbitrato ut uolui φ 1216. ad ted *R*
ad te *B* te φ ted *Bothius*. adiit *Z*, om. *B* adit φ 1220. mi
om. ω 1226. ab *fe FZ* halce *CD* hec *B* 1227. ille est fastidiosus]
ille fastidiosus *B* ille fastidiosus *CDFZ*

MILPHIDIPPA

Non faciēt: habē animū bonum.

PYRGOPOLINICES

Vide ut ipsa se contēnnit. 1230

ACROTELEVIVM

Metuō ne praedicatio tua nūc meam formam exsūperet.

MILPHIDIPPA

Istūc curavi ut opīnionē illū puleriōr sis.

ACROTELEVIVM

Si ecāstor nolet dūcere me uxōrem, genua amplēctar
Atque ōbsecrabo. aliō modo, si nōn quibō impetrāre,
Conscīscam letum: uiuere sine illō scio me non pōsse. 1235

PYRGOPOLINICES

Prohibēdam mortem mulieri uideō: iam adibon?

PALAESTRIO

Mīnime.

Nam tū te uilem fēceris, si te ūltro largiēre:
Sine ūltro ueniat quaeritet dēsideret expēctet.
Nisi pērdere istam glōriam uis, quā habes, caue sis fāxis.
Nam nūlli mortali scio obtigisse hoc nisi duobus, 1240
Tibi et Phaoni Lēsbio, tam mōrtifice ut amarētur.

ACROTELEVIVM

Eon intro an tu illum huc euocas forās, mea Milphidippa?

MILPHIDIPPA

Immo opperiamur, dum exeat aliquis.

ACROTELEVIVM

Durare nequeo

Quin eam intro.

MILPHIDIPPA

Oclusae sūnt fores.

1230. uide *om.* ω, *haustum* nī f. *transposito* habē, nam bonum animum habē ω 1233. si ecastor nolet ducere me R fi pol me nolet (*om.* D ualet B ualet Z nollet F') ducere ω 1236. iam *om.* ω, *haustum* ut *vid. repetito* mulieri post uideo, unde mulierem in CDFZ ortum. 1241. mortifice R mune CD uiuere B nimie FZ: an molliter? amaret BCD amarentur FZ 1242. eon intro an tu illum euocas probabile non esse adnotauit Ritschellius. eo intro an tu illuc (illunc FZ) euocat' (euocatū CDFZ) ω 1244. eam intro Saracenus etiam intro ω oclusae (occluse B) sunt foref (forif BCD) ω

ACROTELEVIVM

Exfrīngam.

MILPHIDIPPA

Sana nōn es.

ACROTELEVIVM

Si amāuit umquam aut si parem sapiētiā habet ac fōrmam,
Per amōrem siquid fēcero, clemēti mi animo ignōscet. 1246

PALAESTRIO

Vt quaēso amore pērditast haec mīsera.

PYRGOPOLINICES

Mutuōm fit.

PALAESTRIO

Tace, ne aūdiat.

MILPHIDIPPA

Quid āstitisti obstūpida? cur non pūltas?

ACROTELEVIVM

Quia nōn est intus quem ēgo uolo.

MILPHIDIPPA

Qui scīs?

ACROTELEVIVM

Scio edepol cēto:

Nam odōre nasum sēntiat, si intūs sit.

PYRGOPOLINICES

Ariolātur. 1250

Quia mē amat, propterea Venus fecit eam ut diuināret.

ACROTELEVIVM

Nescio ubi hic prope adest quem expeto uidere: olet profecto.

PALAESTRIO

Nasō pol iam haec quidem plūs uidet quam oculis.

PYRGOPOLINICES

Caeca hercle amōrest.

ACROTELEVIVM

Tene me, ōbsecro.

MILPHIDIPPA

Cur?

ACROTELEVIVM

Nē cadam.

1246. mi Bentleius ad Hor. carm. III 15, 9, *om.* ω 1249. qui scis Milphidippae reddidi, Palaestrioni vulgo tribuebatur. certo R, glossemate olfacio oblitteratum, nam olfacio FZ facio (haustis duabus litteris prioribus antecedenti edepol) C fatio D scio B: ut facile Bothii fundamento careat. 1253. Palaestrionis et Pyrgopolinices personas commutari.

MILPHIDIPPA

Quid itá?

ACROTELEVIVM

Quia stare néqueo:

Ita ánimus per oculos meus *mihi* défit.

MILPHIDIPPA

Militém pol 1255

Tu aspéxisti.

ACROTELEVIVM

Ita.

MILPHIDIPPA

Non uídeo: ubist?

ACROTELEVIVM

Vidéres pol, si amáres.

MILPHIDIPPA

Non édepol tu illum mágis amas quam ego amém, si per te líceat.

PALAESTRIO

Omnés profecto múlieres te amánt, ut quaeque aspéxit.

PYRGOPOLINICES

Nescío num ex me hoc audíueris an nón: nepos sum Vénérís.

ACROTELEVIVM

Mea Mílphidippa, adi óbsecro et congrédere.

PYRGOPOLINICES

Vt me uerétur! 1260

PALAESTRIO

Illa ád nos pergit.

MILPHIDIPPA

Vós uolo.

PYRGOPOLINICES

Et nós ted.

MILPHIDIPPA

Vt iussísti,

Erám meam eduxí foras.

PYRGOPOLINICES

Videó.

MILPHIDIPPA

Iube ergo adíre.

1259. num ex me *R* tu me ex ω tu ex me *Hermannus* 1261. et nos te *Pyrgopolinici* cum libris et *Brixio* reddidi, quae *Palaestrioni* tribuit *Ritschélius*.

PYRGOPOLINICES

Indúxi in animum ne óderim item ut álias, quando orásti.

MILPHIDIPPA

Verbum édepol facere nón potis, si accésserit prope ád te: Dum te óbtuetur, ínterim linguam óculi praecidérunt. 1265

PYRGOPOLINICES

Leuándum morbum múlieri uideó.

MILPHIDIPPA

Iubén tu adire?

PYRGOPOLINICES

Adeát.

MILPHIDIPPA

Adeas. non pótis erit: uiden út tremit atque extímuit, Postquám te aspexit?

PALAESTRIO

Ármati uirí quoque idem istuc faciunt:

Ne tú mirere múlierem.

PYRGOPOLINICES

Sed quíd uolt me facere ísta?

MILPHIDIPPA

Ad séd eas: tecum uíuere uolt átque aetatem exígere. 1270

PYRGOPOLINICES

Egone ád illam eam, quae núpta sit? uir éius me comprehéndat.

1266 sq. uideo *M* iubent adiré atq' Extimuit *B* uideo. *MI.* uiden ut tremit atque extimuit *q.* In *A* extremo versu apparuit — *MUTT* *Practerea v.* 1268 extremo (vel novo, cum sequentibus coniuncta, in *C*) addunt iube (*Tube C*) domum ire ω (cf. 1273). *His turbis sermonumque rationibus motus duorum versuum exitus suspicor conflatos, posterioris autem versiculi initium expulsus esse; neque enim obloquentis Brixii rationibus magis quam ipsa sermonum probabilitate moveor.* 1268. armati uiri quoque *R* uiri quoque armati ω *Palaestrioni* tribui quae in libris militis sunt. 1269. ne . . mulierem quod libri, etiam *B*, *Milphidippae* adsignant, fortasse ad sequentis *v.* initium aberravit archetypi librarius.

PYRG. ante sed ω , cum vulgo antecedentia quoque militi continentur. me facere ista *R* me tacerit *B* metagere *CD* me agere *FZ*, quamquam me uolt praetulerim tradito in codicibus uolt me ordini: ceterum melius quod ante mulierem traditur nil aliud est quam corrupta ditto-graphia mulieres. 1270. sed *B*, *Gulielmus* se ut *q.* Probantem sed *Ritschelium* nov. exc. *Plant.* I 33 frustra refutare conatur *Muellerus* *Add. pros.* 113, quasi neque in epistula ad *Teuranos* neque in lege *Bantina* SED forma legeretur, sed mera ariolatione codicum e mendis eruenda esset.

1271. uir eius me comprehéndat *R* (deprehéndat *Loewius*): cf. 579.

— SME — DAT *A* uirum (uirū *C*) eiuf metuere henda ft *CD* uir eiuf

MILPHIDIPPA

Quin tuá causa exegit uirum ab se.

PYRGOPOLINICES

Quid? qui id facere pótuit?

MILPHIDIPPA

Aedés dotales huius sunt.

PYRGOPOLINICES

Itane?

MILPHIDIPPA

Íta pol.

PYRGOPOLINICES

Iube domum íre:

Iam ego illi ero.

MILPHIDIPPA

Vide né sies in éxpectatióne: 1274

Ne illam ánimi exerceas.

PYRGOPOLINICES

Nón ero profecto. abite.

MILPHIDIPPA

Abímus.

PYRGOPOLINICES

Sed quid ego uideo?

PALAESTRIO

Quid uides?

PYRGOPOLINICES

Nescio quis eecum incédit,

Ornátu quidem thalássico. num nós uolt?

PALAESTRIO

Te profecto:

Naclérus hic quidemst.

PYRGOPOLINICES

Videlicet arcéssit hanc.

PALAESTRIO

Ita crédo.

metuendus e' B uirum eius metuere equum est FZ 1273. q — initio versus A Quia q, del. Reizius. 1277. num nos uolt? militi continuavi: om. personae notam CD, vacuum spatium relinquit B, PA. habent FZ. Ceterum iam non uult te B iam nos uult e D iam n uult e C iam nos uult. Est F if nos uolt. Est Z

PLEVSICLES. PALAESTRIO. PYRGOPOLINICES

PLEVSICLES

Alium álio pacto própter amorem neí sciam

Fecísse multa néquiter, uereár magis 1280

Me amóris causad hóc ornatu incédere.

Sed eecúm Palaestriónem: stat cum mílite. 1285

Orátio alio míhi demutandást mea.

Mulíer profecto nátast ex ipsá mora:

Nam quacúis alia quae morast aequé mora

Minor éa uidetur quám quae propter mulíeremst. 1289

Iam ego hanc arcesso Phílocomasium. séd foris 1291

Pultábo. heus, ecquis híc est?

PALAESTRIO

Adulescéns, quid est?

Quid ueís? quid pultas?

PLEVSICLES

Phílocomasium quaérito:

A mátre illius uénio. si iturást, eat.

Omnís moratur: náuem cupimus sóluere. 1295

PYRGOPOLINICES

Iandúdum res parátast. i, Palaéstrio:

Duc ádiutores técum ad nauem quí ferant 1298

Aurum, órnaménta, uéstem pretiosam: ómnia 1297

Compósita iam sunt, quae donauí ut auíferat.

Verúm quom multos múlta admisíe accéperim 1282

Iubonésta propter amórem atque aliéna á bonis:

* * * * *

Mittó iam ut occidí Áchiles cuius pássus est.

Hoc ádeo fieri crédo consuetúdine.

1290

1279. nesciam B ne sciam D nescium q ni sciam Gruterus.
1281. causad Ritscheliu nov. exc. Plaut. 73 causa o. Possis etiam transponendis verbis hiatum explere: amoris causa me hoc
1282-1284 non videntur in A fuisse, siquidem recte Loewius computando adsecutus est in pag. 427^A suprema v. 1279 extitisse; tertiae lineae initium idem agnoscit M — i. e. 1281, quartae SEDECCU — i. e. v. 1285.
1284. iam o Achilles Bothius Achillef o 1290 seclusi, quamquam extat etiam in A 1291. iam R NAM ABCD Nunc FZ
1293. ueis] tu aif B tu ef CDF uis Ritscheliu. 1296. IAND — A (item 1393 IANDUDUM A) iam dudum q 1298 1297 transposui cum Acidalio: inverso ordine etiam in A exstant. 1297. pretiosam: omnia

Eó.

PALAESTRIO

PLEVSICLES

Quaeso hercle própéra.

PYRGOPOLINICES

Non morábitur.

1300

Quid istúc est, quaeso? quíd oculo factúmst tuo?

PLEVSICLES

Habeo équidem hercle oculum.

PYRGOPOLINICES

At laeuom dico.

PLEVSICLES

Éloquar.

Marís causa hercle hoc égo oculo utor mínus bene:

Nam si ábstinuissem amáre, eo tamquam hoc úterer.

Sed nímis morantur mé diu.

PYRGOPOLINICES

Eccos éxeunt.

1305

PALAESTRIO. PHILOCOMASIVM. PLEVSICLES.
PYRGOPOLINICES. (SERVI.)

PALAESTRIO

Quíd modi flendó quaeso hodie fácies?

PHILOCOMASIVM

Quid ego ní fleam?

Vbi pulcerrume égi aetatem, hinc ábeo.

R. In A extrema versus — rŭ visa sunt, sed valde incerta. preciosum (precioso B) omne ut ferat ω pretiosa omnia Bothius. 1299. Omnia composita sunt quae (que F q' B) donauit ut ferat (donauit auferat B) ω. Etiam A initium versus hoc praebet: OMNIACOMPOSITA, tum versus

finem: — NAUAIU — 1303. Marit Z MAR— A morit q' hoc ego FZ hoc ago CD hoc B minus bene Muellerus pros. 483 minē B minem CD minime FZ 1304. amare vel continua scriptura tam infinitum quam praepositionem cum ablativo expressit, quoniam solebat praepositio cum nomine suo coniungi etiam in Plautinis libris: e. c. amilite 160 abeo 96 ábste 200 ádtuas 12 ádforum 72 ádillam 105 áderum 116. 119 admortem 163 inindia 25 interra 56 intabellis 73 integulis 156 inuam 161 inanimum 197 1306. NI(sive E) A ne q' 1307. hinc om. ω inde Ritscheliu abeo. PA. em uide hominem R abeo (habeo

PALAESTRIO

Em uide hominém tibi,

Qui á matre et soróre uenit.

PHILOCOMASIVM

Vídeo.

PYRGOPOLINICES

Audistin?

PALAESTRIO

Aúdio:

Quíd uis?

PYRGOPOLINICES

Quin tu intús iubes ecferrí omnia isti quae dedi?

PLEVSICLES

Phílocomasium, sálue.

PHILOCOMASIVM

Et tu saluétó.

PLEVSICLES

Materque ét soror 1310

Tíbi salutem mé iusserunt dícere.

PHILOCOMASIVM

Saluae sient.

PLEVSICLES

Órant te ut eas: uéntus operam dúm dat, ut uelum éxplicent.
Nám matri oculi sí ualerent, mécum uenissét simul.

PHILOCOMASIVM

Íbo quamquam inuíta.

PLEVSICLES

Scio.

Da F) PA. muni (mum Da uidet F) BDF uideo PA ab eo homine B Longe diversa A exhibuisse videtur, unde extrema versus haec — MEIST ut certa enotauit Loewius. 1308. audistin (audistit in B) ω

Non personae nota, sed integris litteris palaestrio ω (—LA— A), quem uocativum interpretari solent, nam audio om. ω; sed v. 1309 initio PA om. C. Revocat autem miles in memoriam mandatum quod iam v. 1296 sqq. dederat. Mirum vero quod ne sic quidem parere videtur Palaestrio: nam nec respondet quidquam post v. 1309 nec scaenam relinquit, ut iussum exsequatur, quod tertium adeo infra v. 1333 a milite repetitur. Ergo fortasse post v. 1309 aliquid excidit. 1309. quin tu intus iubes R quin tu iubet CDFZ qui intus iubet B: cf. 1333 omnia quae (q' B) isti ω 1310. salueto Muellerus pros. 652 salue ω 1311. Facile a interiectio in Philocomasii responso excidere poterat. 1314. PL. scio. PH. enim pietas sic hortat R omni pietas scio PLEV chant B omni (omni C)

PHILOCOMASIVM

Enim píetas sic hortát.

PLEVSICLES

Sapis.

PYRGOPOLINICES

Sí non mecum aetátem egisset, hódie stulta uíueret. 1315

PHILOCOMASIVM

Ístuc crucior, á uiro me táli abalienárier:

Nám tu quemuis pótis es facere utí fluat facétiis,

Ét quia tecum erám, propterea nímio eram facétior.

Eám nobilitatem ámittundam uideo.

PYRGOPOLINICES

A nec fle.

PHILOCOMASIVM

Nón queo, 1319

Quóm te uideo.

PYRGOPOLINICES

Hábe bonum animum.

PHILOCOMASIVM

Scío ego quid doleát mihi.

PALAESTRIO

Nám nil miror, sí lubenter, Phílocomasium, istíc eras, 1321

Quóm ego seruos, quándo aspicio hunc, lácrumo quia diiún-
gimur. 1323

Fórma huius, morés, uirtutes ánimum attinuere híc tuom. 1322

pietas sit eo chant CDF omnia. pietas sic cohibet Z. Non satis recte de enim uocula disseruisse uidetur Langenus p. 269: quae non tam adfirmantis est quam confirmantis confirmandoque explicantis plane ad nostrae particulae 'hált' rationem. Nec de activo hortant (cf. idem p. 63) dubitare simunt Asin. 512, Claudius Quadrigarius fr. 54 P., Varro apud Priscianum p. 793, ipsius denique grammatici p. 797 testimonium.

1317. quemuis Nonii p. 305 ex. quamuis ω UTIFLUAT A, Camerarius ut fluat q, Nonii ex. 1318. propterea nimio Mercerus p. animo Nonii ex., FZ propter animum B propterea animum (alium Da animi De) CD facetior R fortior B ferotior CD farocior Z ferocior Nonius hoc lemme: 'ferox significat cordatus vel facetus', ut antiquam esse appareat corruptelam, quid autem re vera expectetur glossator sensisse videatur.

1319. uide omnia hec flet B uide omnia hec (hec D) fle CD uide omnia. PY ne fle FZ uideo. PY. a ne fle Seyffertus Philol. XXIX 400: scripsi nec ut v. 164 non queo CDFZ nequeo B 1321. istic R hic ω 1322, quem post 1323 collocavit Acidalius, dittographia eius uidetur esse. formā huius morem uirtutis hic animum attinere hic tuum ω, sed morem uirtutis (om. hic) FZ 1323. lacrumum ω, in quo non

PHILOCOMASIVM

Óbsecro, licét complecti prius quam proficiscó?

PYRGOPOLINICES

Licet.

PHILOCOMASIVM

Ó mei-oculi, ó mi-anime!

PALAESTRIO

Óbsecro, tene mulierem, 1325

Ne áddligatur.

PYRGOPOLINICES

Quíd istuc, quaesost?

PALAESTRIO

Quom ábs te abít, animó male

Fáctumst huic repénite miserae.

PYRGOPOLINICES

Cúrrito intro, ecférto aquam.

PALAESTRIO

Níhil aquam moror: ípse abi.

PYRGOPOLINICES

Quor?

PALAESTRIO

Málo: ne interuénieris,

Quaéso, dum resipíscit.

PYRGOPOLINICES

Capita intér se nimis nexa híscce habent:

Nón placet. labra áb labellis aúfer, nauta: cáue malum! 1330

Quíd istuc est negóti?

PLEVSICLES

Animus hánc modo hic reliquerat: 1343^a

Témptabam spiráret an non.

PYRGOPOLINICES

Aúrem admotam opórtuit. 1331

PLEVSICLES

Sí magis uis, eam omíttam.

magis coniunctivus latet quam in incipissom v. 237 aut dicom 231 aut faciom 782 aut uideom 1319 multisque aliis exemplis similibus: cf. ad v. 236 et Corssen de pronunt. et vocal. I 267 adn. 1328. ipse abi om. ω PY. quor? Z quot CD quod B quiescat malo Luchs l. l. 404 Palaestriionis notam addit Z Post 1330 posui 1343^a, Pleusieli autem tribui quae in BCD Palaestriionis sunt.

PYRGOPOLINICES

Nolo: rétime.

PLEVSICLES

Em adflat míserula.

PYRGOPOLINICES

Éxite atque ecférte huc intus ómnia isti quae dedi.

PALAESTRIO

Étiam nunc salúto te, *Lar* fáiliaris, prius quam eo.
 Cónserui consérnaeque omnes, béne ualete et uíuite: 1335
 Béne quaeso inter uós dicatis ét amice absentí tamen.

PYRGOPOLINICES

Áge, Palaestrió, bono animo es.

PALAESTRIO

Heú *heu*, nequeo quín fleam,

Quom ábs te abeam.

PYRGOPOLINICES

Fer aéquod animo.

PALAESTRIO

Scío ego quid doleát mihi.

PHILOCOMASIVM

St' quid hoc? quae rés? quid nideo? ó lux salue!

PLEVSICLES

*Salua sis.*Iám resipisti, *Philocomasium*?

PHILOCOMASIVM

Óbsecro, quem amplexa sum 1340

Hóminem? perii. súnne ego apud me?

PLEVSICLES

Né time, uoluptás mea.

* * * *

PYRGOPOLINICES

Quid istuc est negóti?

PALAESTRIO

* * * * * 1343^b

Métuoque et timeó, ne hoc tandem própalam fiát nimis.

1332. retine. PL. em adflat miserula *R* retineat flo miser *BCD* retineat
 flet miser *F* retineat. PL. flet misera *Z* 1338. aequod ante *Ritschelium*
 nov. exc. *Plaut.* 64 scripseram. In sequentibus versibus librorum
 memoriam vindicari. 1339. st *R* Set *C* Sed *q* PL. salua sis om. *o*

1340. Philocomasium om. *o* ante eiusdem personae notam.

Post 1341 talem fere Palaestriónis versiculum excidisse suspicor: óbsecro,

PYRGOPOLINICES

Quíd id est?

PALAESTRIO

Nos secúndum ferri núnc per urbem haec ómnia, 1345
 Néquis tibi istuc uítio uortat.

PYRGOPOLINICES

Méa, non illorúm dedi:

Páruí ego alios fácio. age, ite cúm dis beneuoléntibus.

PALAESTRIO

Túa ego hoc causa díco.

PYRGOPOLINICES

Credo.

PALAESTRIO

Iám uale.

PYRGOPOLINICES

Et tu béne uale.

PALAESTRIO

Íte cito, iam ego ádsequar uos: cúm ero pauca uólo loqui.
 Quámquam alios fidélioris sémper habuistí tibi 1350
 Quám me, tam tibi hábeo magnam grátiam rerum ómnium:
 Ét ita si senténtia esset, tibi seruire máuelím
 Múlto quam alií libertus ésse.

PYRGOPOLINICES

Habeto animúm bonum.

PALAESTRIO

Heú me, quom uenít mi in mentem, ut móres mutandí sient,
 Múliebres morés discendi, oblíscendi stratiótici! 1355

PYRGOPOLINICES

Fác sis frugi.

PALAESTRIO

Iám non possum: amísi omnem lubídinem.

PYRGOPOLINICES

Í, sequere illos: né morere.

animum atténdas. non sumus sóli: ne fiát palam. *Deinde sequentis*
versus 1343^b *initium idem fuisse conicio quod est versus* 1343^a (post 1330),
qui errore librarii huc delatus est. Reliqua exempli causa sic expleri
velim, ut Palaestrio respondeat: dicam: hoc animo misere maceror.

1346. istuc *Luchs Herm.* XIII 504 hoc *o* 1352. ita si *Lachmannus*
Lucr. 249 fi ita *o* 1354. heu me *Hauptius* haeum *BCD* hacum
P' ah *Z* 1355. obliuiscendi *o*

PALAESTRIO

Béne uale.

PYRGOPOLINICES

Et tu béne uale.

PALAESTRIO

Quaéso ut meminerís. si forte líber fieri occéperim,
Mittam nuntium ad te: ne me déseras.

PYRGOPOLINICES

Non ést meum.

PALAESTRIO

Cógitato idéntidem, tibi quám fidelis fúerim. 1360
Si íd facies, tum dénum scibis, tibi qui bonus sit, quí malus.

PYRGOPOLINICES

Scío et perspexi saépe, uerum quom ántehac tum hodie
máxume.

PALAESTRIO

Seís? immo hodie uérum factum fáxo post dicés magis.

PYRGOPOLINICES

Vix reprimor quin té manere iúbeam.

PALAESTRIO

Caue istuc féceris.

Dícent te mendácem nec uerum ésse, fide nulla ésse te. 1365
Nám si honeste cénseam te fácere posse, suádeam. 1367
Vérum non potést: caue faxis.

PYRGOPOLINICES

Ábi: iam patiar, quídquid est.

PALAESTRIO

Béne uale igitur.

PYRGOPOLINICES

Íre meliust strénue.

PALAESTRIO

Etiam núnc uale.

PYRGOPOLINICES

Ánte hoc factum hunc sum árbitratus sémper seruom
péssumum: 1370

Dícant seruorúm praeter med ésse fidelem néminem. 1366

1362. et ω , *deleuit Ritscheli*. 1365. Dícent ω Dícant *Ritscheli*.
1366 *antecedentis versus videtur dittographia*.

Eúm fidelem míhi esse inuenio. quom égomet mecum cógito,
Stúlte feci, qui húnce amisi. at íbo hinc intro núnc íam
Ad amores meos. sét quis exit? sónitum hinc fecerúnt fores.

PVER. PYRGOPOLINICES

PVER

Ne mé moneatis: mémini ego officiúm meum.
Ego íam conueniam illum *alicubi*, ubi ubist géntium;
Inuéstigauero: óperae non parcám meae. 1376

PYRGOPOLINICES

Me quaérit: ilico íbo *ultro* huic puero óbuiam.

PVER

Ehém, te quaero: sálue, uir lepidíssume,
Cumuláte commodítate, praeter céteros
Duo dí quem curant.

PYRGOPOLINICES

Quí duo?

PVER

Mars ét Venus. 1380

PYRGOPOLINICES

Facétum puerum.

PVER

Era íntro te ut eas óbsecrat:

Te uólt, te quaerit, téd expectat déperit.
Amánti fer opem. quíd stas? quin intro ís?

PYRGOPOLINICES

Eo.

PVER

Ipsús sese illic iam ínpediuit ín plagas.

1372. amisi. at *R* amílit *BCD* amíli *FZ* 1373. sét quis exit? *R*
et feníit *BCD* quí exit *FZ* sonitum hinc *R* hinc sonitum ω
1375. íam *R* nam ω alicubi *om.* ω 1376. inuestigauero *Muellerus*
pros. 685 inuestigabo ω 1377. ilico íbo *ultro* *R* ilico *B* illic íbo φ
1381. era *Muellerus* *pros.* 658, *om.* ω 1382. téd *R* te *B* teque φ
expectat *B* expectant φ te perit *Loewius* 1384. ipsus sese
illic *Lorenzius* ípfuf (*ípfíuf* *C a*) illic fe (*cfe* *B*) ω ipsus illic sese *Pylades*.

Paratae insidiae sunt: in statu stat senex, 1385
 Vt adoriatur moechum, qui formast ferox, 1387
 Qui omnis se amare credit, quaeque aspexerit. 1387
 Nunc in tumultum ibo: intus clamorem audio. 1389

Mulieres cum oderunt qua uiri qua mulieres. 1388

1385. in statu stat (instatuf ad *E*) ω stat in statu *Pareus*. 1388 *ne numeris quidem satis adstrictum expuli. Quietus demum initio correxit: quem omnes oderunt.*

ACTVS V

PERIPLECOMENVS. PYRGOPOLINICES. CARIO.
 LORARI. SCELEDVS

PERIPLECOMENVS

Ducite istum: si non sequitur, rapite sublimen foras. 1390
 Facite inter terram atque caelum uti siet: distendite.

PYRGOPOLINICES

Obsecro hercle, Periplectomene, te.

PERIPLECOMENVS

Nequiquam hercle obsecras.
 Vide ut istic tibi sit acutus, Cario, culter probe.

CARIO

Quin iandudum gestit moeche totum abdomen adimere.
 Vin faciam ut quasi puero in collo pendeant crepundia? 1395

PYRGOPOLINICES

Perii.

PERIPLECOMENVS

Haud etiam: numero hoc dicis.

CARIO

Iam nunc in hominem inuolo?

PERIPLECOMENVS

Immo etiam prius uerberetur fustibus.

CARIO

Multum quidem.

Agite * * * * *

1390. sublimen *F*, *Ritschilius opusc.* II 464 sublim *B* sublim *C* sublimem φ 1391. distendite *Scaliger* descendite *B* discendite (*n corr.*

in i) *C* discendite φ 1394. gestit] — *TIT A* totum *R* hoc ω
 1395. uin faciam *Seyffertus Philol.* XXVII 452 Ut faciam *A* φ
 1396. iam nunc *R* iam ne ω 1398 initium seruavit solus *A*, ubi
 praeter *AG* cetera incerta, om. φ

PERIPLECOMENVS

Cúr es ausus súbigitare álienam uxorem, ípudens?

PYRGOPOLINICES

Íta me di ament, últro uentumst ad me.

PERIPLECOMENVS

Mentitúr: feri. 1400

PYRGOPOLINICES

Máne dum narro.

PERIPLECOMENVS

Quíd cessatis?

PYRGOPOLINICES

Nón licet mihi dícere?

PERIPLECOMENVS

Díc.

PYRGOPOLINICES

Oratus sum ad eam ut írem.

PERIPLECOMENVS

Quáre's ausus? ém tibi.

PYRGOPOLINICES

Oíei, satis sum uérberatus: óbsecro.

CARIO

Quam móx seco?

PERIPLECOMENVS

Vbi lubet: dispénnte hominem díuorsum et distémnte.

PYRGOPOLINICES

Óbsecro hercle té, mea uerba ut aúdias prius quám secat. 1405

PERIPLECOMENVS

Lóquere, dum non níhili factu's.

PYRGOPOLINICES

Víduam *illam* esse cénsui;

Ítaque ancilla, cónciliatrix quae erat, dicebát mihi.

PERIPLECOMENVS

Iúra te nocitúrum non esse hómini de hac re némini,

Quód tu's hodie hic uérberatus aut quod uerberábere,

Sí te saluom hinc ámittemus Vénerium nepótulum. 1410

PYRGOPOLINICES

Iúro per Iouem ét Mauortem mé nociturum némini,

In eodem v. 1398 personae mutatio significatur: lorarium respondisse suspicor. 1402. om. A ad eum ut írem R ad te uenire B ad te amittere CDe ad te huc uenire FZ 1409. tu's R tu o

Quód ego hic hodie uápularim; iúreque id factum ábitror;
Ét si hinc non abeo íntestatus, béne agitur pro nóxia.

PERIPLECOMENVS

Quíd, si id non faxís?

PYRGOPOLINICES

Vt uiuam sémper íntestábilis.

CARIO

Vérberetur étiam: postibi ámittendum cénseo. 1415

PYRGOPOLINICES

Dí tibi bene fáciant semper, quom áduocatus mihi bonu's.

CARIO

Érgo des minam aúri nobis.

PYRGOPOLINICES

Quam óbrem?

CARIO

Saluis téstibus

Vt ted hodie hinc ámittamus Vénerium nepótulum.

Áliter hinc non eíbís: ne sis frústra.

PYRGOPOLINICES

Dabitur.

CARIO

Mágis sapis.

Dé tunica et chlamyde ét machaera néquid speres: nón feres.

LORARIVS

Vérberon etiam án iam mittis?

PYRGOPOLINICES

Mítis sum equidem fústibus: 1421

Óbsecro uos.

PERIPLECOMENVS

Sóluite istunc.

PYRGOPOLINICES

Grátias habeo tibi.

PERIPLECOMENVS

Sí posthac prehéndero ego te hic, cito carebis téstibus.

PYRGOPOLINICES

Caúsam hau dico.

??

1416. mihi bonu's R MIHIDNEST A mihi bene adē B mihi bene ef Z bene mihi ef CDF 1419. EIBIS A a nobis B ibis Ritschelius.

1422. gratias Guietus GRATIAM Aφ gratiam hercle Muellerus Add. 122: cf. Langen Beitr. 12 sqq. 1423. cito om. Aφ

PERIPLECOMENVS

Eámus intro, Cário.

PYRGOPOLINICES

Seruós meos

Éccos uideo. Philocomasium iám profectast? díc mihi. 1425

SCELEDVVS

Iám dudum.

PYRGOPOLINICES

Ei mihi.

SCELEDVVS

Mágis *id* dicas, sí scias quod égo scio:Nám illic qui ob oculum *unum* habebat lánam nauta nón erat.

PYRGOPOLINICES

Quís erat igitur?

SCELEDVVS

Philocomasio amátor.

PYRGOPOLINICES

Qui tu scís?

SCELEDVVS

Scio:

Nám postquam porta éxierunt, níl cessarunt ílico

Ósculari atque ámplexari inté^r se.

PYRGOPOLINICES

Vae miseró mihi: 1430

Vérba mihi data ésse uideo. scélus uiri Palaéstrio,

Ís me in hanc inléxit fraudem.

SCELEDVVS

Íúre factum iúdico:

Seí sic aliis moéchis fiat, mínus híc moechorúm siet;

Mágis metuant, minus hás res studeant.

PYRGOPOLINICES

Eámus ad me.

CANTOR

Plaúdíte.

1427. NAM ILLIC A Nam ille φ qui ob oculum unum habebat lanam
 R QUI OBOCULUM HABEBAT LANAM A qui lanam ob oculum habebat φ

1433. Seí] Sic BCD si A φ